

INFORME MEDIAMBIENTAL

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL D'ALCARRÀS



Promotor: Ajuntament d'Alcarràs



Partida Marimunt 106
25196 Lleida
Tf-Fax 973230324

Autor: Josep Ramon Roca Rosell, Biòleg

INDEX

	Pg
1 INTRODUCCIÓ I OBJECTIUS	
1.1. Presentació i objectius de l'informe ambiental	3
1.2. Antecedents	5
2. OBJECTIUS GENERALS DEL POUM I SÍNTESI DEL SEU CONTINGUT	
2.1. Objectius i prioritats.....	7
2.2. Descripció del Pla.....	8
3. ANÀLISI AMBIENTAL DEL TERRITORI	
3.1. Marc territorial, assentaments i infraestructures	20
3.2. Clima.....	21
3.3. Geomorfologia i unitats del paisatge	22
3.4. Comunitats biològiques.....	24
3.5. Usos del sol i activitats econòmiques amb incidència territorial.....	27
3.6. Àrees d'especial protecció, conservació, fragilitat o singularitat.....	29
3.7. Àrees de risc per la seguretat i el benestar de les persones.....	35
3.8. Residus urbans i especials	41
4 DIAGNOSI AMBIENTAL I ANÀLISIS DE LES ALTERNATIVES	
4.1. Consideracions generals	43
4.2. Diagnòs i anàlisi	44
5. EFECTES SOBRE EL MEDI AMBIENT	
5.1 Metodologia.....	48
5.2. Identificació i definició dels efectes: implementació en el planejament, mesures correctores i supervisió.....	50
6. VALORACIÓ GLOBAL I JUSTIFICACIÓ DE L'ORDENACIÓ PROPOSADA ..	76
7 SÍNTESI I CONCLUSIONS.....	80

1 INTRODUCCIÓ I OBJECTIUS

1.1 Presentació i objectius de l'informe ambiental

El present informe ambiental, a partir d'ara IA, es realitza per encàrrec de l'AJUNTAMENT D'ALCARRÀS, acompanya el Pla d'Ordenació Urbana Municipal (POUM), i s'elabora segons les determinacions establertes a la Llei 2/2002, de 14 de març (modificada per la Llei 10/2004) i la Directiva 2001/42/CE del Parlament Europeu i del Consell relativa a l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes sobre el medi ambient.

El principal objectiu d'aquest informe es, incorporar elements d'anàlisi, diagnosi i avaluació de les afeccions ambientals que es derivaran del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. L'informe estableix els criteris mediambientals que justifiquen la proposta d'ordenació presentada en totes les categories de sòl establertes pel Pla, alhora que situa aquest, en sintonia amb el planejament de rang superior i els criteris de sostenibilitat.

Tanmateix, es pretén elaborar un document que faci explícita la influència d'aquests criteris en el procés de redacció del Pla, els efectes ambientals que es derivin de l'ordenació proposada i la manera en com es podrien minimitzar aquells que tinguessin un caràcter negatiu i, si escau, com invertir, en la mesura que el planejament pot fer-ho, aquelles tendències de degradació ambientals detectades. Així mateix, l'IA ha de proporcionar un text on es pot fer una lectura de la proposta d'ordenació des d'un òptica ambiental i d'utilitat per ser considerada i analitzada per les autoritats ambientals, els agents socioeconòmics, la gent del territori i qualsevol persona o entitat interessada.

Es tracta, en definitiva, d'integrar, des de l'inici de la redacció del Pla, els requeriments ambientals en els processos involucrats en la zonificació i presa de decisions.

Els objectius concrets que persegueix el present informe es resumeixen en:

- a) obtenir, analitzar i contrastar les dades documentals disponibles sobre l'àmbit d'estudi

- b) descriure l'estat actual del medi físic, la seva problemàtica ambiental i evolució probable en cas de no efectuar-se el planejament, contemplant la capacitat ambiental i social del terme municipal.
- c) resumir els criteris i els objectius de protecció ambientals que han estat emprats en l'establiment de la zonificació del sòl que es presenta en el Pla d'ordenació urbana, en funció de l'actual situació ambiental i socio-econòmica.
- d) justificar la delimitació resultant de les àrees establertes en la zonificació en base a considerar les millors alternatives atenent als objectius de protecció ambiental abans esmentats.
- e) incloure les determinacions incloses en aquest informe ambiental, adequades a les escales d'execució adients, en el conjunt de figures de planejament derivat que sorgeixen de la redacció d'aquest pla.
- f) revisar la compatibilitat del planejament amb la normativa sectorial, incloent de forma explícita totes aquelles zones d'especial importància mediambiental en conformitat amb les Directives 79/409/CEE i 92/43/CEE (annex 1) i seguint els objectius regionals en matèria territorial i de protecció ambiental.
- g) detectar qualsevol problemàtica mediambiental que hagi de ser assumida per imperatius de caire social i bé públic identificant els efectes negatius de les accions i projectes que es derivarien del Pla.
- h) proposar les actuacions o l'estratègia per tal de prevenir, corregir o compensar dits efectes.
- i) fixar uns indicadors que serveixin per establir i aplicar un programa de vigilància ambiental per tal de tenir un control de tots aquells aspectes ambientals que es derivin de l'execució del Pla d'Ordenació urbanística, especialment al determinar els diferents àmbits en que seran preceptius l'aplicació dels diferents instruments legals de protecció del medi ambient.

1.2 Antecedents

El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal del Municipi d'Alcarràs es realitzat per Costa-Portolés-Arquitectes SL., i revisa les Normes Subsidiàries de Planejament aprovades definitivament per acord de la Comissió d'Urbanisme de Lleida, en sessió de data de 18 de maig de 1983.

La necessitat d'aquest POUM, deriva, en general, de les determinacions de la legislació urbanística i, en particular, de la dinàmica de canvi pròpia del municipi, que fa imprescindible l'establiment d'un marc adequat que reguli el seu desenvolupament urbanístic. Les normes vigents adoptaren una classificació del sòl molt limitada, que distingeix únicament entre Sòl urbà, Sòl No Urbanitzable i Sòl Apte per Urbanitzar, així com una qualificació urbanística restringida a la definició de dues zones, una de sòl residencial i l'altra d'industrial amb una normativa exclusivament adreçada a la definició de les ordenances reguladores d'edificació i usos.

L'aplicació de les normes vigents, especialment en els darrers anys amb tota una sèrie de necessitats canviants (equipaments, vials més amples, compatibilitzar activitats, etc...), ha demostrat que la excessiva proporció de sòl urbà davant del urbanitzable, ha anat impedit l'aplicació d'instruments de gestió sistemàtica més adequats per abordar aquestes necessitats i deixa només a l'obra pública com mecanisme urbanitzador. Tot això, ha comportat un model de ciutat que fomenta la dispersió, dificulta la implantació eficient dels servei urbanístics bàsics, i fa que la vialitat sigui excessivament depenen de la carretera N-II, generant conflictes entre usos industrials i residencials.

En el temps transcorregut des de l'aprovació d'aquelles normes, Alcarràs ha sofert una forta intensificació de les activitats tan industrials com agropecuàries i un increment important de la població, especialment en aquests darrers anys a causa de la immigració.

El potencial geoestratègic d'Alcarràs, degut a la seva accessibilitat - es disposa d'opcions de connexió amb infraestructures lineals diverses (Autovia AII, Nacional II, autopista AP-2, ferrocarril i TGV) - i per tractar-se d'un municipi plenament integrat en l'àrea metropolitana de Lleida, pressuposa una addicional demanda de sol, tan

residencial com industrial. En aquests darrers anys, per exemple, s'ha iniciat el desenvolupament de diferents plans parcials i especials urbanístics com el del Tossalet Roig i el de Vallmanya, i estan en fase tràmit altres plans parcials com el que ha de suposar l'ampliació del sol industrial ja existent a la Partida d'Aviganya.

El desenvolupament urbanístic previst per aquest POUM, cerca també l'equilibri amb les previsions del planejament de rang superior. En aquest sentit el Pla Territorial General de Catalunya (PTGC) inclou al municipi d'Alcarràs en un sistema de proposta de reequilibri de nivell 1 basat en els sistemes urbans i les polaritats de Lleida – Almacelles – Alcarràs + Alfarràs. La potenciació d'aquest sistema dins l'àmbit funcional de Ponent, comportarà la localització de serveis i equipaments capaços de satisfer les necessitats i aspiracions de l'àmbit territorial, de manera que sigui una alternativa a l'àmbit territorial central català.

Considerant la perspectiva de la connectivitat ecològica, el municipi d'Alcarràs compta amb un espai, el *pantà de l'Arròs*, que ha estat inclòs en la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura 2000. A més a més, tot el sector de tossals i barrancs de la Cerdera Alta, Vallmanya i Racó dels Llops, així com l'espai fluvial del riu Segre que travessa el municipi, ha estat considerat com àrees d'interès natural comarcal en l'estudi de base de planejament territorial per la definició del sistema d'espais naturals de ponent.

Davant d'aquest plantejament de reequilibri territorial, es dedueix que el terme municipal d'Alcarràs haurà de suportar una major pressió sobre el medi ambient i els recursos naturals. Això fa que hagi el perill de incorre en creixements urbans, que per la velocitat en que es produeixen, generin consums de sol excessius i dispersos, que al seu torn, poden incrementar la degradació de recursos naturals i una major fragmentació ecològica. No obstant, pot esperar-se, pel fet de que el municipi vagi adquirint un major potencial econòmic i social, una major diversificació d'usos, inclosos els que comporten la interacció amb l'entorn natural des de vessants no forçosament lligades a l'explotació de recursos. En aquest context el POUM d'Alcarràs té la responsabilitat de fer possible la integració de les noves oportunitats de terciarització i de desenvolupament industrial que diversifiqui l'economia del municipi tot i respectant un model sostenible de desenvolupament.

2 OBJECTIUS GENERALS DEL POUM I SÍNTESI DEL SEU CONTINGUT

2.1 Objectius i prioritats

El POUM té com a objectiu general actuar com a eina que permeti al municipi d'Alcarràs materialitzar les noves oportunitats de desenvolupament econòmic, en un marc de respecte al medi territorial, i de reconeixement de les formes tradicionals de vida de la població, fonamentalment basada amb l'agricultura i ramaderia tot i incorporant el relativament nou procés d'industrialització i el fenomen de la immigració. En aquest sentit, la memòria urbanística del POUM en els seus capítols **“Justificació de l'objectiu de desenvolupament urbanístic sostenible”**, **“Incorporació de lògiques de mobilitat sostenible”** i **“Avaluació de serveis tècnics”**, emfatitza la integració d'aquests criteris mediambientals en les alternatives triades per solucionar les principals problemàtiques urbanístiques del municipi.

D'acord amb els objectius expressats en la memòria urbanística, la proposta d'ordenació presentada fixa com a prioritats, d'una banda, aspectes relacionats amb la factibilitat, i eficiència de gestió de planejament, i d'altra, aquells relacionats amb la seva millor implantació territorial i d'eficiència ambiental on es valora de forma explícita, especialment en el tractament del sòl no urbanitzable, la responsabilitat del terme municipal en el manteniment de la connectivitat territorial en totes les seves vessants.

2.2 Descripció del Pla

2.2.1. Objecte

La redacció del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Alcarràs es realitza per ajustar les previsions de planejament a les noves necessitats territorials i locals, ja que l'estructura prevista a les Normes Subsidiàries de l'any 1983 ha quedat superada per les infraestructures executades i planejades a la comarca així com per tots els motius expressats en l'apartat 1.2.

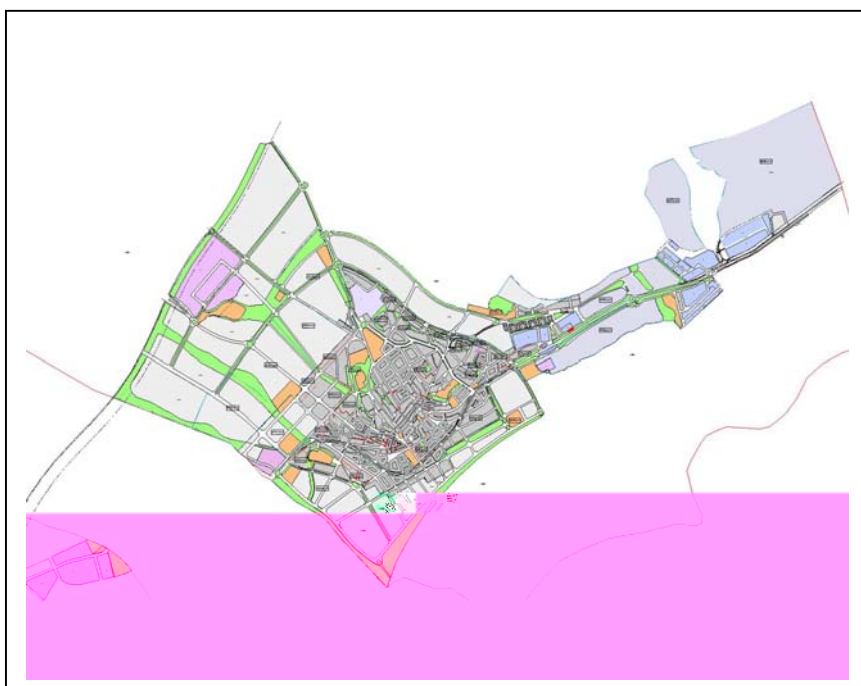
En concret, motiven la revisió de les Normes Subsidiàries de planejament vigents d'Alcarràs: la necessària adopció de nous criteris respecte a la classificació del sòl en determinades i concretes àrees del territori municipal; la necessitat de possibilitar noves implantacions industrials; així com la necessitat d'ordenar els creixements residencials sense malmetre els espais d'alt valor agrícola del municipi.

Els objectius específics que donen lloc a la proposta són els següents :

- Regulació i ordenació dels teixits urbans de caràcter residencial, industrial i terciari ja consolidats històricament, amb propostes per a una millor estructuració i dotació de serveis i espais lliures.
- Aportació de nou sòl industrial recolzat en la situació estratègica del municipi i constitució de noves àrees de creixement amb usos residencials en continuïtat amb el nucli urbà, mitjançant la classificació de sòl urbanitzable i ulterior desenvolupament en sectors subjectes a pla parcial.
- Definició d'un nou model de mobilitat mitjançant la definició d'una trama reticular jerarquitzada que permeti endreçar els nous creixements residencials i industrials i racionalitzar els desplaçaments interns.
- Reconeixement de la diversitat i funcionalitat dels diferents tipus de sòl no urbanitzable tot i incorporant criteris decidits de connectivitat ecològica i potenciació de l'agricultura, alguns d'ells articulats com a plans especials urbanístics.

2.2.2. El model urbà

La proposta de POUM defineix un model urbà compacte, a on en primer lloc es poden distingir dues estructures diferenciades: l'àrea destinada a acollir els usos residencials i les àrees a on es destinen els usos industrials i d'activitats.



L'àrea residencial s'estructura de manera compacta al voltant del nucli urbà actual i es proposa l'ocupació de l'espai inclòs en una figura aproximadament paralelipèdica de quatre costats ben definits i que coincideixen amb les fites territorials següents:

- Pel sud la plana d'inundació del riu Segre, coincident en una línia situada a una distància mitjana de 800 m de la llera ordinària del riu.
- Pel Nord la traça de l'autovia A-2.
- Per l'est els sectors qualificats de sòl industrial en les Normes Subsidiàries de Planejament vigents i l'anomenada Vall de la Vila.

- Per l'oest el límit del terme municipal.



Aquesta forma quasi assimilable a un quadrat permet la configuració compacta del nucli urbà , de manera que es minimitza l'àrea de contacte entre el sols destinats a la seva urbanització i els que han de romandre exclosos de la transformació urbana, al temps que es precisa el lloc físic a on es produeix l'esmentat límit. Conseqüentment es dificulta l'aparició incontrolada de àrees intersticials transformades per usos periurbans.

El sòl industrial es configura de manera molt diferent. Es persegueix inicialment la consolidació i limitació de la estructura lineal que s'ha anat generant al llarg de la carretera N-II . Així es proposa una estructura viària i de sistemes generals que la unifiqui, però es limita la possibilitat de la seva expansió als sòls que prèviament s'havien classificat com a urbans i urbanitzables en les normes subsidiàries de planejament vigents. Per altra banda es proposa la reserva d'un sector industrial en el

límit del terme municipal amb el de Lleida, el qual haurà de acollir les indústries de mida mitjana o gran i que puguin generar els efectes ambientals més incompatibles amb la residència.

2.2.3. L'estructura general viària

La vialitat general es considera, conjuntament amb el sistema d'espais lliures i d'equipaments, com la matriu generadora de tots els altres elements, i que en última instància donaran lloc a la forma perceptible de la ciutat.

Es proposa una xarxa general viària d'escala superior a la existent i que engloba aquesta, tot establint a l'hora els enllaços amb el sistema de comunicació supramunicipal, en especial la carretera N-II i la autovia A-II (Figura 1). Aquesta xarxa de matriu reticular permet sobre la base d'una mateixa geometria la generació d'una via perifèrica i d'una xarxa interna, superposada al sistema de zones verdes i dotacions públiques. Això configura un sistema superior d'espais lliures que permet la regulació eficient i jeràrquica del trànsit rodat, la incorporació en igualtat de condicions amb la xarxa de transport rodat d'itineraris per a mitjans de transport alternatius (bicicleta i els propis desplaçaments a peu), canalitzar totes les xarxes urbanístiques bàsiques (energètiques, abastament, evacuació d'aigües residuals), i per últim, la construcció d'un espai urbà a on el verd contribueixi a definir la forma urbana i permeti la generació dintre del propi nucli de conques visuals obertes cap al paisatge alhora que integrades a l'estructura zonal proposada per al sòl no urbanitzable (Figura 2).

Per al nucli d'activitats, es proposa un esquema de vies laterals a la carretera N-II que concentri els accessos rodats en pocs punts, solucionats amb rotondes. Aquesta configuració permet eliminar els accessos directes a les instal·lacions industrials des de la carretera principal d'accés, respectant la continuïtat dels espais lliures d'edificació que la franquegen i concentrant l'accessibilitat als sectors industrials en les rotondes i en els carrers interiors.

Es considera que les opcions elegides són la més adequades per a donar resposta a la posició que el municipi d'Alcarràs ha adquirit dintre del sistema urbà de la plana de Lleida, i que pot comportar dinàmiques consolidades de creixement urbà a mig termini, les quals ja s'estan manifestant en els indicadors de creixement i demogràfics de la població .

2.2.4. Els espais lliures d'edificació i els equipaments

Com ja s'ha esmentat, els espais lliures d'edificació i els equipaments es localitzen segons un criteri de reforçament de l'espai públic, tot conformant un sistema que es superposa i genera sinèrgies amb el de la vialitat general.

Es considera per altra banda primordial la dotació d'espais públics, places i jardins, en els nous creixements en sòl urbà no consolidat, els quals hauran d'equilibrar la carència general d'espai públic en el sòl urbà consolidat.

Un altre dels papers que es fa jugar als espais lliures d'edificació és la integració en el continu urbà dels elements de la matriu territorial que han de mantenir el seu actual paper funcional i la seva capacitat d'estructurar el paisatge i de constituir elements de continuïtat amb els grans connectors territorials.

Així s'estableix un parc lineal que creuarà el nucli urbà en sentit nord-oest-sud-est i que permet integrar l'actual barranc canalitzat que drena els camps d'arròs del Saladar connectat al Pla Especial 3, en sòl no urbanitzable, definit pel conjunt de la Serra Encantada-Saladar. Aquesta canalització que creua la carretera N-II s'integra aigües avall en un altre parc de límit del sòl urbanitzable fins permetre abocar en una canalització que ha d'arribar fins al riu Segre. D'aquesta manera es permet la integració harmònica d'un element territorial en el nucli urbà, el que comporta aprofitar les seves potencialitats paisatgístiques i funcionals, i garantir el drenatge dels nous desenvolupaments urbans.

Com límit sud del nucli urbà es proposa un altre parc lineal que segueix la traça del límit de les planes d'inundació del riu Segre i que ha de permetre una definició concreta del sòl urbà i s'ha de constituir com un element de transició entre aquest i el sòl no urbanitzable de l'horta vella, alhora que representa un factor de seguretat addicional davant possibles avingudes del Segre (període de retorn de 500 anys). Aquesta s'entén així com un territori complementari del nucli urbà, a on s'incorporen a les activitats tradicionals agrícoles altres vinculades al lleure i el gaudi de l'espai lliure. Permet entendre la xarxa de camins agrícoles com un sistema de recorreguts lúdics i esportius que menen al riu.

Els equipaments es situen en els nodes del sistema d'espais lliure, de manera que les seves activitats dotacionals han de vitalitzar i incrementar l'ús dels espais lliures i guarden concordança amb el Pla Especial 1: Ribera del Segre.



Sistema d'espais lliures amb vialitat

2.2.5. La classificació del sòl

Sòl urbà:

En el cas d'Alcarràs, les Normes Subsidiàries de Planejament vigents classifiquen com sòl urbà directe una gran quantitat de sòl que no ha assolit les condicions que comporten la condició de solar per als terrenys qualificats com a zona, i per als que tampoc s'havia previst mecanismes sistemàtics de gestió. El seu desenvolupament s'ha portat a terme, conseqüentment, de forma irregular, a través de cessions directes, sovint no documentades, o de convenis que han permès l'obtenció i la urbanització de la vialitat.

Com a excepció s'ha de remarcar la dels polígons d'actuació integrat en el Pla Especial de la carretera de Vallmanya, que responen a un intent recent de sistematitzar aquestes àrees de caràcter predominantment periurbà, i en les que fins ara s'han tramitat dues reparcel·lacions sense haver-ne implantat encara la urbanització.

Sòl urbanitzable:

La delimitació del sòl urbanitzable s'ha fet a partir dels límits i dels eixos de desenvolupament definits per l'estructura viària proposada prèviament. La localització dels nous sectors recull la transformació de polaritats generades per la construcció de l'autovia i el conseqüent increment en quantitat i qualitat de l'accessibilitat de les vies situades al nord de l'actual nucli urbà; en especial la carretera de Vallmanya, la qual també ha estat millorada i es configura com l'accés principal a la població.

S'ha fet la distinció entre Sòl Urbanitzable delimitat i no delimitat, de manera que els sectors situats en una posició més assequible a la integració en la xarxa urbana s'han classificat de Sòl Urbanitzable Delimitat. Això respon d'una banda a l'abast del sòl urbà no consolidat delimitat en aquestes normes, que ha de permetre acollir, a curt i mig termini, les necessitats de creixement de la població mitjançant el desenvolupament dels polígons d'actuació urbanística previstos; i d'altra banda a la incertesa respecte de les necessitats futures, la concessió actual de llicències d'obra

major a Alcarràs constitueix un indicador que creix a un ritme superior al creixement de població, i als mecanismes concrets de gestió que aquestes comportaran, deixant per tant en suspès la delimitació dels sectors fins que aquesta no es faci necessària.

La quantitat de sòl urbanitzable delimitat s'ha establert a partir de varis indicadors ; el creixement de la població, l'ocupació mitjana per habitatge i el nombre de llicències d'obra major concedides en els darrers anys. Per avaluar les previsions de creixement i d'ocupació s'han establert diversos escenaris possibles basats en el creixement d'altres poblacions del sistema urbà de Lleida que tenen localitzacions que s'entenen equiparades a Alcarràs. Per a l'ocupació s'ha comparat exclusivament l'ocupació per habitatge actual a Alcarràs i la que té la ciutat de Lleida. Aquesta ocupació s'obté de dividir el nombre d'habitatges pels habitants empadronats, sense considerar l'existència d'habitatges buits o d'habitants sense empadronar, ja que s'entén que aquestes circumstàncies són pròpies de les condicions socioeconòmiques de les nostres ciutats, i que permeten una certa liquidés del sistema. Es considera que aquests indicadors constitueixen condició suficient, als efectes establerts per l'art.58.1 de la Llei d'Urbanisme de Catalunya per a justificar el desenvolupament de tots els sectors inclosos dins de polígons d'actuació urbanística en sòl urbà no consolidat com dels sectors urbanitzables delimitats.

La delimitació d'altres sectors urbanitzables hauran de justificar amb indicadors equiparables a l'assoliment de les previsions de creixement de l'habitatge contingudes en l'escenari més expansiu dels previstos.

Els criteris per a la fixació de les densitats i les edificabilitats. La morfologia, la tipologia edificatòria i la qualificació urbanística en el nucli residencial:

El model urbà proposat respon a :

- En primer lloc, al mandat legal d'establir un model d'ocupació del sòl que "eviti la dispersió urbana en el territori, afavoreixi la cohesió social, consideri la rehabilitació i la renovació del sòl urbà, atengui a la preservació i millora dels sistemes de vida tradicional i consolidi un model del territori globalment eficient".
- En segon lloc, a les formes i dinàmiques d'ocupació actual del sòl urbà.

- En tercer lloc, a la necessària integració dels teixits urbans consolidats amb els nous creixements, i d'aquests amb les preexistències territorials.
- En quart lloc, al procés de creixent d'integració de les poblacions situades al voltant de la ciutat de Lleida, i en especial a les que gaudeixen de connexions a través de la carretera N-II i l'autovia A-II.

Per aquests motius, i retornant a l'argumentació que s'ha exposat al justificar la proposta d'organització viària tot considerant aquesta com l'element estructural bàsic de l'ordenació urbanística, es proposa un model urbà obert i compacte, que persegueix fer compatibles l'oferta de tipologies d'habitatges diversos amb una economia en el consum del sòl i en les infraestructures.

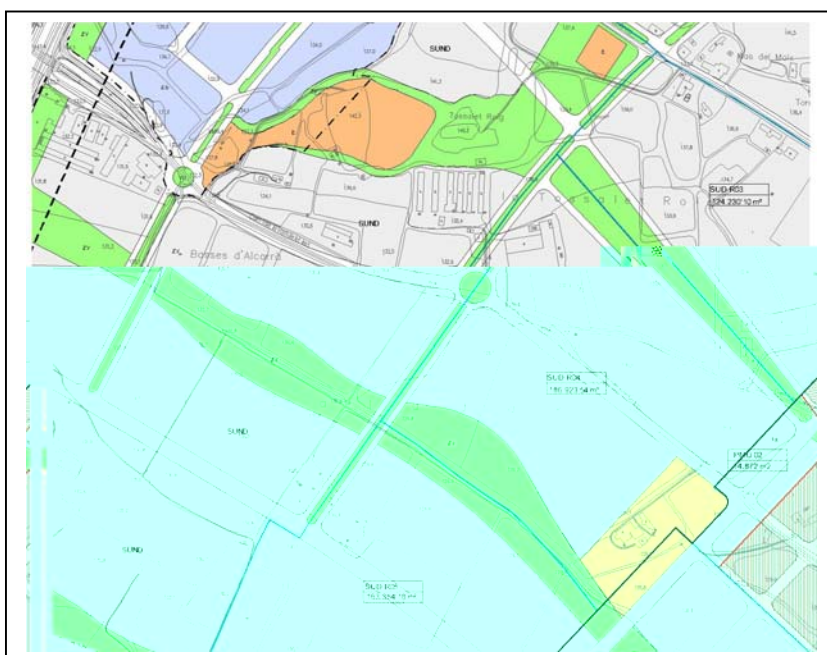
Per als nous creixements en sòl urbà no consolidat sotmesos a plans de millora urbana s'han establert una edificabilitat bruta de $1,2 \text{ m}^2\text{st}/\text{m}^2\text{s}$, i s'han orientat les cessions per a l'obtenció de més espai públic. D'aquesta manera es farà compatible el manteniment dels tipus edificatoris actuals amb un increment de les dotacions públiques i una adequació de les condicions d'habitabilitat de l'edificació privada als modes de vida actuals.

Pel que fa als sectors urbanitzables residencials, el POUM estableix dos tipus d'àrees de desenvolupament residencial que respectivament responen a :

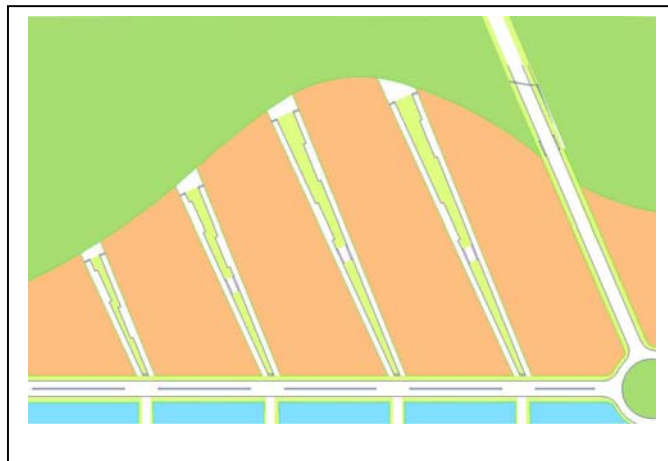
- Uns sectors caracteritzats per una edificabilitat de $0,7 \text{ m}^2\text{st}/\text{m}^2\text{s}$, una densitat de 65 hab/Ha., i uns usos a on s'ha de preveure la implantació de sostre comercial.
- Uns altres sectors caracteritzats per una edificabilitat de $0,45 \text{ m}^2\text{st}/\text{m}^2\text{s}$, una densitat de 35 hab/Ha. i a on no es preceptiu l'establiment d'usos comercials.

En tots dos casos es proposen edificabilitats de tipus mitjà que permetin la mescla tipològica, en un cas orientada clarament cap a l'habitatge plurifamiliar, sense desestimar la possibilitat d'incorporar habitatge unifamiliar en filera, i en un altre cas orientada cap a la mescla de l'habitatge unifamiliar i el plurifamiliar que incorpori serveis comuns.

S'ha adoptat també el criteri, coincident amb l'estructura de l'espai públic, d'ordenar els nous creixements residencials per àrees ambientals que queden delimitades pels espais públics i pels elements primaris territorials; el barranc del Saladar, el Tossalet Roig, la carretera de Vallmanya, els límits amb l'horta vella, etc. D'aquesta manera es persegueix incrementar la llegibilitat de l'espai urbà i afavorir la creació de nexes d'identificació entre els habitants de cada unitat ambiental, que adquireix així també el valor d'una unitat de veïnatge, o de manera més simple d'un barri. En aquest context el sistema d'espais lliures, així com els equipaments públics integrats en els espais verds, han de fer el paper de nexes entre els diferents barris de la ciutat.



En el model teòric cada àrea ambiental incorpora a més un node de comunicació viària que el relaciona de manera directa amb la totalitat del sistema i a partir del qual s'haurà de derivar la vialitat local. Aquesta, que s'haurà de fixar en els plans parcials urbanístics, pot adoptar la forma d'una xarxa d'ordre inferior o àdhuc d'un sistema que limiti al màxim la circulació rodada a la manera de model de "Radburn"



Pel que fa als sectors urbanitzables industrials el pla estableix unes edificabilitats del $0.5 \text{ m}^2/\text{st}/\text{m}^2\text{s}$. Aquesta intensitat edificatòria es considera adequada per a les àrees de nova implantació d'activitats, ja que donarà lloc a intensitats d'edificació neta similars a les actuals zones industrials i permetrà incorporar a més els sistemes en dimensió proporcionada a les noves necessitats.

El sòl no urbanitzable:

El planejament en el sòl no urbanitzable identifica les diferències territorials més remarcables que es donen en el terme. Així, cal apuntar les problemàtiques existents tant en l'espai comprès entre l'autovia i el riu Segre, amb àrees industrials i l'horta vella, com en l'àmbit territorial de darrera de l'autovia de vocació bàsicament agropecuària.

En la primera situació (àrees d'indústria i horta pròximes al nucli d'Alcarràs), l'esforç de planejament s'ha centrat en trobar la integració de les infraestructures viàries, els límits del sòl urbà, i el sòl urbanitzable dins l'entorn agrari i el riu. Els cultius, on hi predominen els conreus de fruiters de regadiu, s'instal·len en les terrasses baixes de la plana d'inundació del riu que gaudeixen dels millors sòls agrícoles, per la qual cosa poden entrar en competència amb altres usos com l'urbà i/o industrial. D'altra banda, s'ha valorat les diferències existents, quan a qualitat edàfica, en aquesta franja que envolta el nucli urbà d'Alcarràs, així com l'abast de la superfície amb de risc

d'inundació, clarament definida pels límits assolits per la riuada de 1982 i, que ha tingut un tractament especial en el planejament (zona verda). En aquest context, el riu es converteix en l'eix vertebrador del territori, limitant els termes d'Alcarràs i el de Sudanell i jugant un paper molt rellevant com corredor ecològic fluvial. Malgrat l'oblit que ha patit aquest, encara es poden identificar elements naturals valuosos que han servit d'argument per la seva recuperació com espai de lleure i altres aprofitaments educatius i fins i tot esportius, mitjançant el Pla Especial abans esmentat de la Ribera del Riu Segre.

La resta del terme comprèn les terrasses altes i mitjanes on els sòls ja no són tan idonis per al cultiu de fruiters i, es conreen espècies herbàcies de regadiu i s'instal·len explotacions ramaderes. S'ha de destacar les gairebé 7.000 Ha de conreus herbàcies de regadiu i l'alta densitat de granges de porcs i de vaquí, que assoleix una de les xifres més altes de Catalunya. Baix aquesta perspectiva de mostrar els diferents usos agrícoles de la zona i el seu valor econòmic i ambiental s'ha proposat el Pla Especial 2 del Parc Agropecuari de l'entorn de Montagut.

Aquest tipus d'activitats agropecuàries de caràcter intensiu exerceixen un fort impacte sobre el medi natural, molt fragmentat i amb comunitats vegetals força empobrides. El gran potencial econòmic que té aquest tipus d'activitats fa que no s'hagi de modificar significativament l'espai ocupat per aquestes, però si més no, sí que és important conservar els tossals en els que encara resten comunitats vegetals testimonis de la màquia de garric i arçot, o aquells espais, especialment els que es troben en sòls salins, ocupats per comunitats estèpiques-halòfiles que han estat considerades de gran interès per a la conservació d'hàbitats dins la Directiva Comunitària. La mostra més representativa d'aquest espais ha estat integrada en un altre Pla Especial 3, anomenat "Pla Especial del conjunt de la Serra Encantada-Saladar".

Aquestes diferències territorials condueixen a la següent proposta de zonificació:

Zonificació (Figura 2)	Clau
Àrea agropecuària intensiva	AI
Àrea agrícola de l'horta vella	HV
Àrees de valor ecològic	EC

3 ANÀLISI AMBIENTAL DEL TERRITORI

3.1 Marc territorial, assentaments i infraestructures

El terme municipal d'Alcarràs, forma part de la comarca del Segrià i es situa a l'oest d'aquesta, tocant amb la comunitat autònoma d'Aragó (Fig. 1). En superfície, 115 Km² és un dels més grans de la comarca. Limita al nord amb el terme municipal de Lleida, i a llevant amb els termes municipals de Sudanell, Torres de Segre i Soses. El terme no es continua ja que presenta, immers en el municipi de Torres de Segre, d'una porció de 93.3 ha, on es situa un important polígon industrial anomenat la Polinasa.

Dins el terme, a més a més del nucli principal d'aproximadament (129,1 ha) i situat a 137 m d'altitud, existeixen 2 nuclis agregats més: Montagut (6.1 ha) i Vallmanya (4.1 ha), àmbits de gran valor agrari i per la caça. En total el nombre d'habitants del terme, d'acord amb la pròpia *web* de l'ajuntament es de 5.289. Els nuclis de Montagut i Vallmanya tenen 116 i 25 habitants respectivament. La densitat de població es de 42,71 hab/Km².

El terme, s'estén per les terrasses fluvials que, a diferents nivells, formen la plana entre el peu de muntanya que separa les conques del Segre i del Cinca (anomenat serra del Coscollar) i el Segre i, al vessant occidental d'aquest relleu, dins de la conca del Cinca.

Les infraestructures hidràuliques més importants del terme són el canal d'Aragó i Catalunya que travessa tot terme, per la seva part central, el canal de Pinyana i la sèquia de Remolins, que nodreixen d'aigua amb una important plana cerealística i les diferents explotacions ramaderes.

El municipi es creuat pel sud per tres potents carreteres, l'autopista AP-2, l'autovia A-2 i la NII que el connecta amb Lleida i Fraga, constituint un element important de fragmentació de l'espai agrícola si bé, permet la permeabilitat territorial. Alcarràs té una important xarxa de camins i carreteres secundàries i terciàries que habiliten l'accés als diferents assentaments, als camps de conreu i als horts (183.19 de camins asfaltats).

A aproximadament la part central del terme i travessant-lo d'est a oest es troba la línia de ferrocarril d'alta velocitat Lleida - Barcelona. Actualment l'accessibilitat al nucli es doncs molt gran i si es considera les distàncies entre altres ciutats importants es troba molt ben comunicat: a Lleida 8 Km, a Barcelona 150 Km., a Saragossa 140 Km., a Osca 100 Km., a Tarragona 100 Km., a Madrid 450 Km., a la frontera francesa 270 Km., a València 325 KM.

El municipi disposa d'estació depuradora d'aigües residuals però no de centre gestor de residus sòlids, els quals són portats a l'abocador de Montoliu, gestionat pel Consell Comarcal del Segrià. El terme compta també amb una Planta de tractament de purins i un centre de recollida i transferència de residus especials.

El terme municipal es veu afectat per un espai inclòs en la proposta d'ampliació de la Xarxa Natura: el pantà de l'Arròs. Així mateix, per plantejaments relacionats amb la connectivitat ecològica a una escala comarcal el planejament urbanístic ha de tenir en compte la ubicació propera dels PEINs d'Utxesa i Erms d'Aitona i altres àmbits relacionats amb Xarxa Natura com els que constitueixen els Secans del Segrià-Garrigues i l'Aiguabarreig Segre-Cinca-Segre sud.

3.2 Clima

Alcarràs es troba en la Depressió Central catalana on el règim climàtic (Papadakis) general és Mediterrani semiàrid Continental. Aquesta classificació s'ha obtingut a partir de les dades de la sèrie climàtica del període 1958-1991 recollides a l'observatori de Lleida.

L'àrea d'estudi es caracteritza per la presència d'un clima semiàrid, amb una forta sequera als mesos d'estiu. Les temperatures poden arribar fins als 43°C als mesos de juliol i agost, i fins a -15°C a l'hivern, amb una forta oscil·lació tèrmica (anual, mensual i diària).

La temperatura mitjana anual és de 14.7°C. El mes més fred és el gener amb una temperatura mitjana de 5.4°C i una mitjana de les mínimes de 1.4°C. El mes més càlid

és el juliol amb temperatures mitjanes de 24.7°C i una mitjana de les màximes de 32.2°C.

La precipitació mitjana anual és de 378 mm. El màxim és al mes de maig amb uns 44 mm i el mínim al més de juliol amb uns 19 mm. Els mesos més secs són els de juliol, gener i febrer. El balanç hídric és deficitari en la major part de l'any, per la qual cosa és totalment indispensable fer ús de l'aigua de reg per a cultius d'estiu, amb altes demandes hídriques (ETA anual 378.2 mm -Blaney-Cridle).

Els vents més forts són els de l'oest i nord-est, que són molt secs; els vents del SE a l'estiu refresquen l'ambient. A partir del més d'octubre són freqüents les boires.

El període extrem de glaçades va del 31-X al 21-IV. Als mesos de primavera es produeixen glaçades d'inversió que afecten les parts més baixes del paisatge. Les pedregades solen ocórrer entre d'abril i setembre, amb caràcter localitzat.

3.3 Geomorfologia i unitats del paisatge

En el terme es distingeixen dues grans unitats de paisatge amb un patró evolutiu comú relacionat amb la incisió de la xarxa de drenatge principal. Cadascuna d'aquestes unitats es pot dividir en unitats menors assimilables a formes del relleu. Les unitats de paisatge reconegudes són:

- Terrasses altes i mitjanes i vessants sobre materials terciaris associats:

Els relleus es caracteritzen per l'existència de grans plataformes residuals quaternàries (terrasses altes) seccionades per la xarxa de drenatge. Es donen morfologies típiques dels relleus tabulars: turons testimoni i plataformes més o menys grans, que es denominen "tossals", produïdes per l'erosió diferencial de les roques més febles (lutites) davant les més competents (gresos); les valls que separen aquestes morfologies són amples i de fons pla o arrodonit i estan reblertes per materials detrítics fins.

- Terrasses baixes i planes d'inundació del curs actual del riu:

El relleu d'aquestes zones és el típic d'una vall al·luvial, amb la plana d'inundació i les terrasses baixes i mitjanes, que es connecten mitjançant vessants d'enllaç. Les unitats de relleu que es distingeixen dintre d'aquesta unitat de paisatge són: les planes d'inundació, les terrasses baixes i els vessants d'enllaç entre les terrasses baixes.

3.4 Comunitats biològiques

3.4.1. Vegetació

La agricultura es converteix en l'eix que vertebrava el paisatge del terme, on la presència de la comunitat vegetal dominant d'antuvi: la màquia de garric i arçot (*Rhamno-Quercetum cocciferae subass. cocciferetosum*), resta amb caire testimonial en alguns tossals. Avui, el lloc que ocuparia aquesta màquia es troba substituït per conreus o bé cobert de brolles o de formacions xèriques de port més baix.

Malgrat l'aparença homogènia del paisatge, fisonòmicament es pot distingir formacions vegetals tant allunyades com el siscallar i les estepes halòfiles de gran interès florístic, o bé els conreus agrícoles i comunitats vegetals instal·lades gràcies a l'aportació d'aigua que les sèquies s'encarreguen de distribuir.

La forta transformació del paisatge per l'ocupació de conreus ha arraconat la màquia de garric (*Quercus coccifera*) i arçot (*Rhamnus lycioides*) a les zones poc productives agrònomament. Es troben testimonis d'aquesta formació vegetal en les cotes més elevades de la clau de Vallmanya, sovint sota arbredes de pi blanc en tossals disseminats en el paisatge agrari predominant.

La màquia continental està dominada pel garric o coscoll (*Quercus coccifera*) amb formacions esclarissades, que permet a espècies heliòfiles, com el timó (*Thymus vulgaris*), la sàlvia (*Salvia officinalis*), etc. l'establiment amb èxit. Aquesta formació vegetal, sovint està acompanyada per un estrat arbori format pel pi blanc (*Pinus halepensis*), de vegades procedents d'antigues repoblacions. Tanmateix, les condicions climàtiques extremes, especialment en les àrides solanes, dificulta l'establiment d'una formació arbrada ben estructurada.

En els talussos orientats a soler, es pot reconèixer comunitats xerofítiques dominades per gramínies vivaces com el llistó (*Brachypodium retusum*) i l'espart (*Lygeum spartum*). En molts indrets aquestes formacions s'han anat degradant fins constituir comunitats nitro-halòfiles amb el siscall (*Salsola vermiculata*), la botja (*Lygeum*

Les comunitats halòfiles típiques es situen als marges dels cultius i a les zones enlairades on no es conrea. En aquests indrets apareixen alguns bosquets de tamarius i comunitats catalogades com hàbitats d'interès comunitari. Entre aquestes trobem amb caràcter prioritari: estepes salines mediterrànies continentals (*Limonietalia*) i com a no prioritari: matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Arthrocnemetalia fruticosae*). Entre les diverses zones d'estepes halòfiles cal destacar la que comprèn el sector més meridional del terme, en l'àrea de L'Encantada on apareixen els matollars halòfils mediterranis més típics de les zones àrides amb guixos.

Altra comunitat també força rellevant, és la formada pels matollars halonitròfils en la zona de Montagut. Les espècies, (*Peganetum harmala*) i (*Salsola vermiculata*) són les dominants en els sòls amb textura fina del fons de la riera.

Dins les comunitats aigualoses, el bosc de ribera que es troba resseguint el curs del riu i dibuixa la catena de vegetació que marca el Segre des de les zones més elevades del llit fins les parts més baixes, on es mostra les diferents exigències hídriques de les comunitats establertes. Així, la part més allunyada del marge està ocupada pels xops (*Populus nigra*) i àlbers (*Populus alba*), amb la màxima representació a ambdós costats del llit en el sector més septentrional del terme, entre les rieres de Juncosa i dels Reguers. Alguns representants de l'estrat arbustiu, com els salzes (*Salix alba*, *Salix purpurea*) no s'arribaran a allunyar de la mateixa llera del riu, mentre que en les cotes més baixes s'instal·la algun tamariu (*Tamarix gallica*).

En els indrets on el bosc de ribera s'aclareix, sempre a prop de l'aigua s'hi fa el canyar (*Arundo donax*). Aquesta massa impenetrable passa a ser la vegetació dominant en el marge dret del riu, en el tram més proper al casc urbà, on la zonificació natural s'ha vist alterada per la construcció d'esclereres de pedra.

Altres formacions aigualoses, són les comunitats anomenades helofítiques, on hi predominen espècies que habiten en sòls en general inundats. Aquesta vegetació es caracteritza perquè el sistema radicular es troba submergit a l'aigua, mentre la part aèria queda per sobre. Es dóna en sèquies, basses artificials, barrancs, etc., on els sòls estan inundats quasi tot l'any. El canyís (*Phragmites australis*) i les boves (*Typha* sp.) són les espècies que primer colonitzen els sòls inundats i formen masses denses com les presents al llarg del "Barranc del Gall" i "Barranc de Maioles", o en les vores de les basses entre els conreus agrícoles. En ocasions, els canyissos poden anar

acompanyades per espècies més vistoses com el lliri groc (*Iris pseudacorus*), la salicària (*Lythrum salicaria*), etc. La presència d'aquesta vegetació al voltant de basses i canals, suposa un important increment de la diversitat entre grans extensions de monocultius.

Les sèquies i el canal al estar revestides de formigó han perdut en bona part el valor ecològic que abans d'aquestes transformacions gaudien, però segueixen constituint un recurs per la fauna (ocells, sobretot). D'altra banda, la xarxa de canals i sèquies, al subministrar tota l'aigua de rec, proporcionen petits redutes de comunitats aigualoses als voltants d'arquetes de rec, pèrdues d'aigua de la xarxa canalitzada, etc., que com a mínim funcionen com a petits nodes que permeten canalitzar el flux biològic.

Les comunitats higròfiles que habiten sobre sòls molt humits i no sempre inundats com les jonqueres són un altre tipus de vegetació aigualosa: És allí on es presenten diverses espècies de joncs (*Juncus* sp.).

La vegetació de les surgències naturals i petites llacunes resta lligada a la seva estacionalitat. S'hi poden trobar tant espècies pròpies del canyissar com són les boves de fulla ampla (*Typha latifolia*) i de fulla estreta (*Typha angustifolia*) -entollament natural en "L'Encantada"-, com espècies termòfiles com l'argelaga (*Genista scorpius*) i l'esparnallac (*Santolina chamaecyparissus*), pròpies de la brolla heliofítica, ja fora de la influència hídrica.

3.4.2. Fauna d'interès

La fauna de més interès en relació a la seva conservació guarda una relació molt estreta amb les comunitats vegetals que abans hem destacat, especialment amb la relacionada amb els sòls salins i ambients estèpics o bé a la lligada als ambients aquàtics (més endavant, en diferents apartats relacionats amb d'especial protecció, conservació, fragilitat o singularitat, s'amplia la informació faunística).

3.5 Usos del sol i activitats econòmiques amb incidència territorial

L'agricultura i la ramaderia representa el 38 % de la població ocupada (1991) amb una ocupació de la terra conreada del 90 % de la superfície municipal. La resta de la ocupació correspon un 33 % al comerç i serveis, un 22 % a la indústria i un 7 % a la construcció.

Les activitats agropecuàries tenen doncs, un paper destacat en el desenvolupament econòmic del municipi. La tendència apreciada en els darrers anys es la d'una intensificació dels conreus i de les explotacions ramaderes, que porta implícit un augment de mida de les parcel·les. Es previsible que aquesta tendència es continuï donant en els pròxims anys, consolidant el municipi d'Alcarràs com un dels més importants d'aquest sector a Catalunya.

En el municipi d'Alcarràs hi ha un cens de 32.000 caps de vedells i una capacitat de producció de 44.000. Quant a la capacitat de producció de porcí, no es disposa de dades actualitzades. La taxa d'activitat és de les més altes de la comarca del Segrià, amb un 56 %.

No obstant, l'ajust d'aquestes activitats dins el marc mediambiental present, porta associat canvis en el maneig de les explotacions. Aquests canvis, s'adrecen a un ús més eficient de l'aigua i el tractament dels residus ramaders i dels tractaments fitosanitaris amb l'objecte de disminuir l'impacte sobre el medi ambient i sobretot en relació a la capa freàtica i el sol.

Des de l'administració s'ha impulsat projectes que van dirigits en aquest sentit; com aquells que suposen la modernització i racionalització de l'ús de l'aigua dels recs de Pinyana i del Canal de Aragó i Catalunya. Tanmateix, la inclusió de unes 500 ha del terme dins la nova ampliació de les zones vulnerables per contaminació de nitrats, es una altra prova d'aquest procés de racionalització mediambiental de les activitats agropecuàries tenint en compte la capacitat de càrrega del agroecosistema.

El terme municipal d'Alcarràs compta d'una planta de tractament de les dejeccions ramaderes i, en un futur proper, es contempla la creació d'una segona planta de tractament d'aquest tipus de residus.

Actualment, la major part de la superfície agrària del terme s'abasteix de l'aigua dels canals de Pinyana i de Catalunya i Aragó. La màxima ocupació en superfície correspon als conreus herbacis de regadiu (aprox. 7000 ha) on és habitual l'alternativa alfals (3-4 anys) – blat - blat de moro, amb una durada variable del nombre d'anys dedicats a aquests dos darrers cultius. Les variacions més habituals són la introducció d'alguna hortalissa o el monocultiu de blat de moro en algunes zones. En els darrers anys, s'han deixat de conrear uns camps d'arrossars degut a la seva excessiva proximitat al nucli i els problemes higiènic i sanitari que això comporta (proliferació de mosquits, etc.).

Els fruiters de regadiu també ocupen una superfície important (aprox. 3097 ha), representada majoritàriament per pereres i pomeres i seguida pel cultiu del préssec. No obstant, en la zona de l'horta vella, entre el nucli urbà d'Alcarràs i el riu, la mida de les parcel·les es molt reduïda, i actualment en moltes d'elles van abandonant-se els conreus de fruiters i passen a convertir-se únicament com a horts familiars o bé es destinen a altres usos no compatibles amb l'activitat principal del tipus de sol.

Els cultius de secà, incloent la vinya, només representa el 5,1% de la superfície, que traduït en hectàrees no arriba a les 600.

Les explotacions de 10-20 ha són majoritàries. Dues terceres parts de les terres censades són explotades directament pels propietaris i la resta ho és per parcel·lació.

A partir dels anys 80 l'establiment d'infraestructures per al desenvolupament industrial h((3-4)feavdeguusónoblenxat daltball bàsèniiriamu únipibà d'Alcarrus.'oliftida dsòdel

3.6 Àrees d'especial protecció, conservació, fragilitat o singularitat

Les àrees rellevants d'Alcarràs, enteses des del punt de vista d'especial protecció, conservació, fragilitat o singularitat, per la incidència de la normativa ambiental, o des del punt de vista de la concurrència de valors susceptibles de preservació, prèviament identificades per les Administracions sectorials competents o directament afectades són les següents (Figura 3):

3.6.1. Espais PEIN i proposats en la Xarxa Natura

Si bé el municipi no compta amb cap espai PEIN, si que pot considerar-se dins l'àmbit d'influència de set d'aquests espais i per la seva situació fisiogràfica en vers d'ells, representa un territori d'importància a nivell de la connectivitat biològica global del territori. Això fa, que espais que es troben en el terme, com els que es descriuran en els següents apartats 3.7.2 (hàbitats d'interès comunitari) i 3.7.3 (zones humides inventariades) i altres espais que no estan identificats en cap registre o document ambiental de l'administració, tinguin una gran importància i hagin de guardar un lloc prioritari pels instruments de planejament que afectin al municipi.

La rellevància d'aquest fet, des del punt de vista de la conservació, es fa palesa en la consideració d'una d'aquestes zones humides incloses dins el terme municipal en la xarxa natura 2000: el pantà de l'Arròs (veure descripció en l'apartat C).

Dels set espais PEIN, vuit es situen molt propers al municipi, en termes municipals gairebé tocant, i tenen un caràcter preferentment estèpic: Utxesa, Alfès, Mas de Melons, i Erms d'Aitona. Un altre també estèpic, es troba més allunyat: Serra Llarga, però juntament amb els Plans de la Unilla, un espai que actualment ha estat proposat per incloure's en la Xarxa Natura 2000, acaben de configurar gairebé la meitat de l'orla estèpica de la plana de Lleida.

Els altres tres, són zones humides; dos amb un paper clau en la connectivitat fluvial del riu Segre: els Aiguabarreig Noguera Ribagorçana- Segre i Cinca - Segre i una altre amb aspecte d'aiguamoll de gran importància per les aus aquàtiques migratòries com es Utxesa.

3.6.2. Hàbitats d'interès comunitari i forests d'utilitat pública

Els particulars condicionants geomorfològics, edàfics i climàtics del terme han permès que en una zona relativament petita s'hi trobi una representació molt variada d'ecosistemes genuïns amb la designació de figures de protecció i conservació com les establertes per la Directiva d'Hàbitats Naturals 92/43/CEE, especialment aquells que tenen relació amb els ambients descrits en l'apartat anterior.

Els hàbitats presents, definits en la directiva, tenen uns codis que els classifiquen de la forma següent:

HÀBITATS D'INTERÈS COMUNITARI	
HÀBITATS PRIORITARIS	
6220	Pastures mediterrànies xerofítiques anuals i vivaces (<i>Thero-Brachypodietea</i>)
1510	Estepes salines mediterrànies continentals (<i>Limonietalia</i>)
HÀBITATS NO PRIORITARIS	
1420	Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (<i>Arthrocnemetalia fruticosae</i>)
1430	Matollars halonitròfils (<i>Pegano-Salsolietea</i>)
3270	Herbassars nitròfils anuals colonitzadors dels sediments fluvials (<i>Chenopodium rubri</i>)
3250	Vegetació de les lleres pedregoses dels rius mediterranis (<i>Glaucion flavi</i>)
3150	Estanys naturals eutròfics amb vegetació natant (Hydrocharition) o poblaments submersos de grans espigues d'aigua (Potamion)
92D0	Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (Nerio-Tamaricetea)

La localització de les pastures xerofítiques, catalogades com a hàbitats prioritaris, es troba a les cotes més elevades dels principals barrancs del sector occidental (Gall , Maioles i Vallmanya). Sovint, la composició florística d'aquests gramenets va variant segons l'orientació i les característiques peculiars de cada vessant.

Els criteris adoptats a nivell europeu per tal d'establir quins hàbitats poden tenir especial rellevància no s'ajusten, moltes vegades, als seleccionats en les zones geogràfiques on es troben, ja que a nivell regional aquestes comunitats poden ser molt abundants. En l'àrea d'estudi, l'escassa presència de boscos, fa més valuosa la massa arbòria de la repoblació parcel·laria de pins (*Pinus halepensis*), ubicada en l'àrea anomenada Racó dels Llops. Aquests arbres, no s'inclouen dins de cap hàbitat d'interès comunitari, però malgrat que no és un bosc que gaudeixi d'un estadi de maduració important, adquireix importància en la contenció del procés erosiu de l'indret.

El darrer hàbitat que figura en el quadre anterior, està format bàsicament pels boscos de ribera que té el seu principal exponent en la ribera del Segre que creua i limita per la part sud el terme. Aquest bosc de ribera forma part dels forests gestionats pel Departament de Medi Ambient i habitatge (codi de referència L-1092).

3.6.3. Zones humides inventariades

El terme municipal d'Alcarràs presenta tres espais que han estat inclosos en l'Inventari de Zones Humides de Catalunya, que són els següents:

- **Pantà de l'Arròs:** és una bassa que ofereix l'aspecte d'aiguamoll natural gràcies a la notable extensió d'un canyissar amb boga (*Typha sp.*) que ocupa més de la meitat de la superfície i per la presència en els seus marges de grups de tamaris (*Tamarix sp.*) (habitat comunitari 92D0) i pollancre (*Populus nigra*). És un ambient que part de la vegetació és cremada amb regularitat.

Pel que fa als ocells, és important per a l'agró roig (*Ardea purpurea*), el cabussó emplomallat (*Podiceps cristatus*) i la fotja (*Fulica atra*), i ocasionalment acull alguns ànecs capblancs. Actualment destaca la presència de l'arpella (*Circus aeruginosus*), pel qual ha estat proposada per a ser inclosa en la Xarxa Natura 2000.

Es tracta doncs d'un espai de gran importància ecològica i per a la conservació d'espècies de fauna, incloses en l'annex 2 de la Llei 3/1988, de protecció dels animals, i de les Ordres d'ampliació d'espècies protegides i de Nidificació d'ocells de l'annex I de la Directiva ocells. És una bassa de regadiu que ha

experimentat una naturalització important, especialment de colonització per part de la vegetació helofítica que permet l'establiment de la fauna esmentada.

- **Bases d'Alcarràs:** Actualment estan assecades, però no fa gaire encara eren funcionals, proporcionant l'aigua als arrossars de la zona, ara també abandonats. No ocupen més de 2 ha i estaven envoltades per un cordó de canyissar amb algun peu aïllat de tamaríu (*Tamarix canariensis*) i saulics (*Salix purpurea*). Pel que fa als ocells, era un punt per la nidificació de l'agró roig (*Ardea purpurea*) i la fotja (*Fulica atra*), alhora que allotjava grans concentracions de limícoles durant l'hivern i en els passos migradors.

Els antics arrossars adjacents eren molt atractius per a espècies com la fredeluga (*Vanellus vanellus*), el martinet blanc (*Egretta garzeta*) o l'espulgabous (*Bubulcus ibis*), i cames llargues (*Himantopus himantopus*) que hi cercaven aliment. L'extremada proximitat amb el nucli generava tot un seguit de problemes higiènic i sanitari, especialment per la proliferació de mosquits, la qual cosa va fer tot aquest espai molt conflictiu i inviable per la producció d'arròs. Actualment, tota aquesta fauna es concentra únicament en arrossars i basses properes, alguna també inclosa en l'inventari, com es el cas de el Pantà de Ximelis, que encara persisteixen en Torres de Segre.

- **Pantà i bassa del Pla de les Trotes** (compartida amb Torres de Segre i Soses): es un pantà de rec i una basa originada per una antiga extracció d'argiles i s'inclou en el grup de salades abans referit. El paisatge vegetal és un mosaic d'antics conreus d'arrossars, ara la major part convertits en camps erms on s'hi fa una vegetació estepària dominada per la botja pudenta (*Artemisia herba-alba*) i el salat fruticós (*Suaeda vera*).

Malgrat tractar-se d'una zona humida artificial, presenta un aspecte força naturalitzat per la presència d'un extens canyissar amb boga (*Typha sp.*) i joca d'estany (*Scirpus lacustris*). També apareixen alguns tamaris (*Tamarix canariensis*) dispersos. En la bassa es coneix la presència del caròfit *Lamprothamnium papulosum*, una espècie d'alga bastant rara.

La importància de l'espai des del punt de vista faunístic rau en el fet de ser un punt de nidificació, refugi i hivernada per a ocells aquàtics. Cal destacar que hi nidifica el cames-llargues (*Himantopus himantopus*).

Tot plegat fa, que sigui una zona humida de notable interès que es localitza en una plana que destaca també pels seus valors naturals i paisatgístics.

3.6.4. Forest d'utilitat pública

Segons la web de la generalitat, l'únic forest d'utilitat pública que conté el terme municipal de Lleida es el bosc de ribera del riu Segre, anomenat RIBES SEGRE (codi L-1092). Es un bosc compost bàsicament per vegetació de ribera, tal com es descriu en l'apartat de vegetació i que conté els hàbitats d'interès comunitari no prioritari: 3270, 3550 i 92DO.

3.6.5. Paisatge

Els trets físics i fisiogràfics més representatius del paisatge han quedat resumits en els apartats de geomorfologia i vegetació. El terme d'Alcarràs presenta tots els elements paisatgístics més habituals de la plana de Lleida, encara que per extensió l'element predominant el constitueix les planes cerealístiques dotades de grans infraestructures de regadiu (canals, sèquies i basses) i que es situen en la zona de terrasses altes de l'autovia cap al nord del terme en direcció a Gimènells. Tot l'àmbit proper al nucli urbà és el que queda més artificialitat, bàsicament per les dos grans infraestructures viàries que l'entravessen: la Autovia AII i la Nacional II. Un altre element fragmentador i amb un cert impacte visual el constitueix la via de ferrocarril que passa per la part Nord-est, en la àrea de la Cerdera Alta, i actualment, molt més impactant, el traçat del tren d'alta velocitat que travessa tot el terme, just per la zona que presenta una major diversitat d'ambients i paisatges (La clamor de Vallmanya, els Racons del Llop).

Les àmplies extensions de conreus herbacis de regadiu, fa que el paisatge pugui considerar-se relativament uniforme. Si més no, la presència de nombrosos tossals amb una densa cobertura arbòria, i elements ja esmentats relacionats amb el sistema hidràulic com per exemple canals, sèquies i les basses de reg, algunes força naturalitzades, confereixen un marcat signe d'identitat territorial alhora que incrementen la biodiversitat del territori. La major part d'aquests elements que

destaquen en el paisatge, es deuen a l'època de colonització agrària. Per tant, tenen també un profund arrelament en la població a més a més de tenir un gran valor ecològic i funcional que comparteixen amb el paisatgístic esmenat.

Entre els tossals que poden tenir un major un interès paisatgístic es troben:

- Tossals de la Cerdera Alta (Vallseca, la Popa)
- Tossals dels Racons del Llop
- Tossal de la Tosca
- Serra Encantada
- Serra del Coscollar
- tots els del racons del Llop

Entre les basses de rec destaquen:

- Pantà de l'Arròs i pantà gran,
- Pantà i bassa de les Trotes
- Pantà de Montagut
- Pantans d'Alcarràs
- Pantà del Pla de l'Alzina
- Bassa de les Mines

Canals, sèquies i reguers:

- Canal de Catalunya i Aragò
- Reguer del Cap de Pinyana
- Riera i sèquia dels Reguers
- Sèquia de la Socarrada

El riu Segre i la seva ribera esdevé un dels elements paisatgístics de major importància, al presentar encara zones amb un bon estat de conservació.

També existeix un element que pertany a la categoria d'arbre monumental: "l'Alzina", que es localitza en la Serra del Coscollar.

3.6.6. Històrics i culturals

En la memòria urbanística s'inclou un catàleg de bens patrimonials i històrics. Com a monuments i esglésies en Alcarràs destaquen, l'església Mare de Déu de l'Assumpció, el Castell de Montagut, la Casa dels Canonges / capelles de Santa Anna. Altres edificis i elements arquitectònics amb valor històric i cultural són les cases de la partida de Montagut i Vallmanya, ambdós nuclis vinculats a la Colonització agrària dels anys 50. Destaca també la casa dels Caçadors, antiga casa senyorial dels segle XVII, restaurada modernament.

Entre els elements que comparteix un valor històric, cultural, així com de valor natural i paisatgístic es el Canal de Catalunya i Aragó, i el Canal de Pinyana.

Per últim, a Alcarràs destaca com a arbre monumental una alzina centenària, que dona nom a l'indret on s'ubica "Pla de l'Alzina". L'Alzina va créixer, en mig d'un pla en una zona que antigament es coneixia com la Partida del Coscollar. Actualment l'Alzina és considera com a la imatge del símbol i escut municipal de la Vila d'Alcarràs. El camí per arribar-hi és troba senyalitzat des de l'inici de la carretera de Vallmanya L-800 fins al mateix indret, avui també reconegut per ésser a la vora d'un dels ponts de nova construcció, degut al pas pel terme de la línia de ferrocarrils per el TGV.

Alcarràs destaca també per l'únic naixement d'aigües clorurades sòdiques ferruginoses de la Depressió Central Catalana amb aprofitament com a balneari.

3.7 Àrees de risc per la seguretat i el benestar de les persones

En tot l'àmbit de la Plana de Lleida, els riscos naturals que poden causar un major perjudici social, econòmic i ambiental, es relacionen amb la contaminació de l'aigua o el sòl per una elevada concentració de nitrats derivats de l'agricultura, i els riscos geològics menors i relacionats amb inundacions dels rius, especialment del riu Segre.

A continuació es presenta una relació dels riscos que poden ser més significatius al terme municipal d'Alcarràs, ja siguin actuals o potenciat per alguna actuació proposada al POUM.

3.7.1. Zones amb riscos geològics

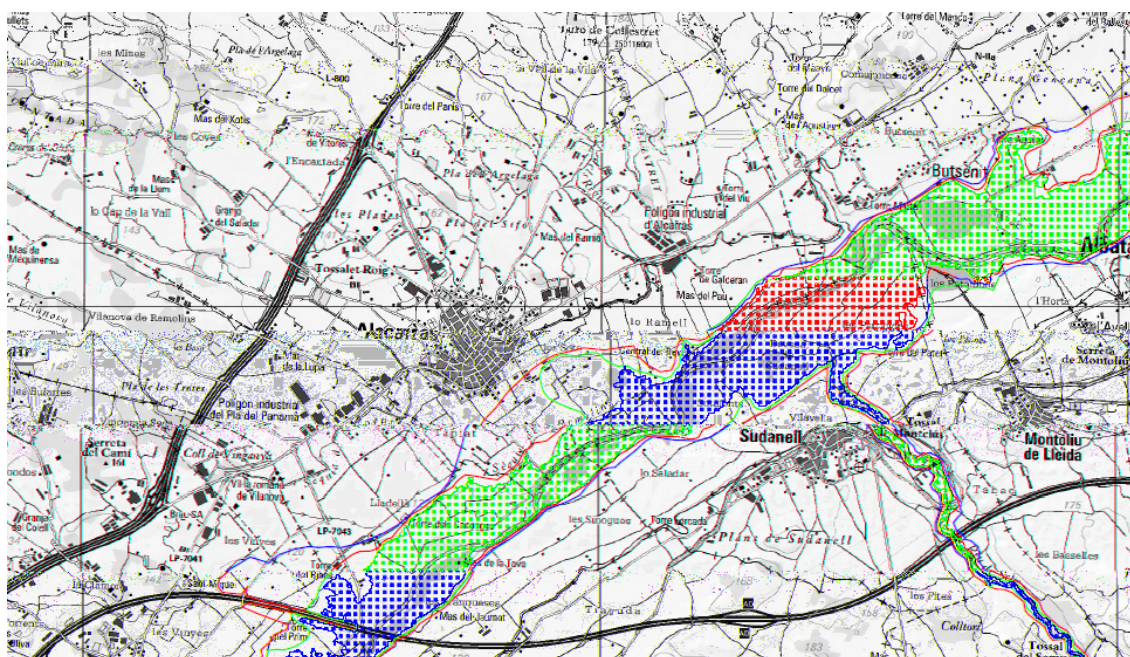
Els processos geodinàmics més actius a Alcarràs, que poden condicionar a la seva urbanització són petits moviments de massa superficials de baixa magnitud o inestabilitat en talussos antròpics, majoritàriament degut a l'escassa cobertura vegetal que presenten.

En els nuclis urbans del municipi s'aprecien únicament fenòmens de baixa activitat i magnitud moderada-baixa i per tant es tracta de terrenys per lo general aptes per a la urbanització.

En les zones properes als marges de les sèquies, basses i canals, poden existir petits moviments de massa superficials, afectant sediments llimo-argilosos amb un grau de perillositat baix.

A Alcarràs no hi ha indicis de cap tipus de fenomen actiu i per tant, la perillositat natural global en el terme municipal es considera baixa.

3.7.2. Zones inundables



D'acord amb l'INUNCAT, elaborat pel ACA, amb data de maig de 2001, es destaca diverses zones de desbordaments, essent la principal la que correspon al riu Segre (Figura 4).

Gairebé la totalitat de l'horta vella, compresa entre la Nacional II i el riu, està en terrenys inundables amb un període de retorn de 500, o bé fins a la sèquia de Remolins, situada a aproximadament 350 metres del riu, si es té en compte un període de retorn de 50 anys.

Dos franges inundables més, però menys desenvolupades, corresponen a les situades en els marges dels dos reguers que passen a un costat i l'altre del nucli urbà. Aquestes són: la Riera del Reguers, situat en direcció Lleida a aproximadament 1,4 Km i la riera de les Mines al pont de Sant Jordi, a pocs metres de l'actual nucli.

3.7.3. Zones amb elevat risc de contaminació de l'aquífer per nitrats

Tota la zona al sud de la NII, corresponent al terme municipal d'Alcarràs és declarada com a zona vulnerable pel Decret 476/2004 en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries. Aquesta zona declarada com a vulnerable pertany a l'aquífer al·luvial del Segre.

En aplicació d'això totes les construccions ramaderes d'aquesta zona del municipi hauran d'aplicar i complir el Codi de bones pràctiques agràries en relació amb el nitrogen, definit a l'Ordre de 22 d'octubre de 1998.

En el terme municipal es compta amb una planta de tractament de purins, localitzada en l'àrea de Les Mines, a uns 3 km del nucli.

3.7.4. Xarxa d'aigua: Abastament, sanejament, qualitat i consum

En relació a les aigües superficials, les dades disponibles en la web de la xarxa d'aigües superficials de Catalunya, del departament de DMAH, mostren que en el riu Segre, aigües avall del nucli d'Alcarràs, i concretament en l'estació de Torres de Segre (Codi: SE100E219), tenen per l'any 2003 valors de l'índex de qualitat química (ISQA), comprès entre 70 i 93, amb una mitjana de 87. Això representa en relació als

paràmetres químics un augment de qualitat davant els valors mitjans observats per a les estacions del terme municipal de Lleida, que es situa immediatament aigües amunt.

Si es considera la dinàmica estacional de la qualitat de l'aigua pot dir-se que cap als mesos de l'estiu aquesta pateix un empitjorament general, encara que assumit per l'ecosistema fluvial amb un fort desenvolupament d'algues i macròfits submergits tolerants a càrregues de nutrients elevats, en part procedents de l'efluent de la EDAR d'Alcarràs i en part a l'aportació difusa de les activitats agropecuàries, amb poca retenció del bosc de ribera bastant degradat en molts punts. Aquest empitjorament de la qualitat de l'aigua és corroborat, tan per l'ISQA que presenta valors similars als que s'obtenen per aquesta època a Lleida, com per l'índex biològic de qualitat (BMWPC), que obté al mes d'agost un valor de 40, corresponen a la categoria d'aigües contaminades.

Degut a la intensa activitat agropecuària, principalment de les explotacions ramaderes i l'extensió dels conreus de regadius, el terme municipal d'Alcarràs presenta un elevat consum d'aigua de rec. Per contra, el consum industrial és relativament baix atès que no existeixen, per ara, indústries en nombre i potencialment consumidores d'aigua. Encara que s'espera un increment notable d'aquest quan es desenvolupin els actuals plans parcials industrials. No obstant, s'ha de tenir en compte que aquests substitueixen a terres de regadiu, i la problemàtica té un caire més jurídic i administratiu que relatiu al balanç global de l'aigua consumida (*veure Avaluació dels Serveis Tècnics de la memòria urbanística*). Per últim el consum d'aigua de boca tot i que no és menyspreable és relativament molt menor respecte el consum global. L'origen d'aquesta aigua prové del Canal de Aragó i Catalunya a través de dos pantans reguladors, els pantans d'Alcarràs i una planta potabilitzadora.

Respecte al sanejament Alcarràs compta amb una Estació Depuradora d'Aigües Residuals, situada dins l'horta vella, immediatament per sota del canal de Soses, en el camí del riu on existeix el punt de connexió a col·lector actual a 700 m de l'actual límit del nucli i només 300 metres del riu (Figura 1). La distància a petites torres és més petita, de l'ordre de 150 m respecte a les instal·lacions potencialment molestes. Tot i així, la distància es prou gran i no s'han detectat molèsties significatives. La parcel·la on està ubicada és inundable, amb una cota d'urbanització superior a la del terreny, i

fixada en la de 125.5 m, que pels càlculs aportats en el projecte de construcció, semblen indicar un elevat grau de seguretat, amb els medis de protecció d'escullera.

La superfície de la parcel·la on està ubicada l'EDAR és de 1.35 ha, que és sensiblement superior a la que està actualment implantada. Això representa que permet les ampliacions previstes amb prou garanties.

Respecte al consum d'aigua a efectes de la depuració, no es disposen de dades estadístiques precises, encara que la concessió de la CHE és de 30 l/s. Està previst un creixement del 20 % de la població, que es considera el percentatge d'augment previsible de la producció d'aigües residuals i càrregues contaminants. Aplicant, doncs, aquest coeficient d'increment dona una sèrie de paràmetres relacionats amb els cabals i demandes químiques i bioquímiques d'oxigen que han estat utilitzades en el dimensionament de l'EDAR, resultant 6,44 hab. equivalent en quant a càrrega contaminant i a 6.720 hab. equiv. en quant a cabals.

Sí l'augment del consum d'aigua i per tant de necessitats de depuració sobrepassen els límits previstos a causa d'un increment substancial d'àrees residencials, el planejament derivat hauria de contemplar l'increment de les instal·lacions així com de les concessions d'aigua.

Respecte al augment d'àrees industrials el planejament derivat ha de contemplar la que el finançament i dotació de les instal·lacions depuradores ha d'anar a càrrec dels promotors que les desenvolupin.

3.7.5. Zones amb elevat risc de contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica.

Donat l'actual poblament d'Alcarràs, la intensitat del trànsit dins el nucli urbà, no comporta signes de contaminació atmosfèrica i sorolls apreciable. No obstant, algunes activitats industrials com les cooperatives agràries situades en terrenys urbans, suposen una intensificació del trànsit de vehicles pesats que comporta un cert augment dels nivells de soroll i emissió de gasos contaminants, especialment en les zones properes als nòduls de comunicació viària de les carreteres principals (AII i NII).

Segons dades extretes de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica de Catalunya (XVPCA) del DMAH, els valors que mostra l'ICQA diari mitjà anual de l'estació més pròxima (Lleida, període (20/04/04 – 19/04/05) , es situen entre els que es considera nivells acceptables (34,9 %) i satisfactoris (56,9%). Per tant, a Alcarràs amb un desenvolupament industrial molt més baix, amb una activitat majorment vinculada a l'agricultura, els percentatge de nivell de qualitat de l'aire, i a falta de dades més precises, no hauria de deixar de ser satisfactori.

Les olors producte de l'activitat ramadera en el terme municipal, principalment els purins aplicats als camps com adob, si bé amb certes condicions atmosfèriques tenen una aparició ocasional en el nucli urbà, en èpoques molt determinades de l'any, especialment al estiu i en dies de forta calor i vents intensos, no semblen ser objecte de perjudici als ciutadans donat la manca de queixes formals al respecte.

L'altre font potencial de males olors que poden ser desagradables pels veïns provenen de l'EDAR, encara que tampoc es constaten queixes formals.

Segons consta en la base de dades del Departament de Medi Ambient (*web* de cartografia, bases disponibles, data d'actualització 31/12/2003), les zones amb una major intensitat acústica estan associades a les dos carreteres principals que travessen el terme municipal, que son la Autovia AII i la Nacional NII, ambdues amb uns valor de nivell sonor (LAr) situats entre 65 i 70, que poden considerar-se com zones de sensibilitat acústica baixa. Per aquest motiu, aquestes àrees impossibiliten el creixement residencial i per contra permeten l'industrial.

Tanmateix, d'acord amb la Llei 16/2002, de protecció contra la contaminació acústica, l'ajuntament d'Alcarràs està elaborant un Mapa de Capacitat Acústica, que estableix els nivells d'immissió a les zones urbanes, mitjançant l'establiment de les zones de sensibilitat acústica que determinen els objectius de qualitat.

De moment, l'ajuntament ja disposa de la proposta de mapa de capacitat acústica elaborada per la Direcció General de Qualitat Ambiental, a escala 1:4000, i que està fent-lo servir com a instrument de base per elaborar el mapa definitiu i aprovar-lo abans de l'11 d'octubre de 2005, tal i com estableix la Llei.

Segons un estudi elaborat pel Grup d'Estudis Luminotècnics de la UPC amb la col·laboració del Departament d'Astronomia i Meteorologia de la UB, on es va efectuar al any 2001, un mapa de contaminació lumínica a Catalunya, el terme municipal d'Alcarràs presenta dins el context de Catalunya un grau intermig de contaminació, concretament al equivalent al rang 10000 – 20000 klm.

3.7.6. Zones alterades per l'existència d'activitats d'extracció de recursos naturals abandonades o en actiu

Actualment a Alcarràs hi ha 15 activitats extractives, de les quals 9 estan en actiu, 3 han finalitzat la seva activitat i 3 resten abandonades, segons la informació existent en la *web* de cartografia del departament de medi ambient de la generalitat amb data d'actualització 31-12-2004 (Figura 5).

En relació al Segrià, que de per sí ja té un nombre elevat, el municipi d'Alcarràs pot considerar-se un dels que presenta una major densitat d'aquest tipus d'activitats (en actiu).

A efectes mediambientals cal considerar l'estat de restauració de les activitats que encara resten en actiu. En aquest sentit cal considerar que 3 d'elles estan amb garantia, 2 la tenen integrada en l'activitat i en 4 d'elles encara no ha estat iniciada.

De aquelles activitats totalment abandonades, 2 presenten un grau d'autorecuperació mitjà i una altra on gairebé s'assoleix la situació de partida.

3.8. Residus urbans i especials

A partir del més d'abril del 2005, Alcarràs compta amb un servei de recollida selectiva que s'ajusta a les determinacions establertes pel Departament de Medi Ambient, adreçades a municipis de més de 5000 habitatges, tal com fixa la normativa vigent sobre residus. Actualment els residus sòlids un cop separats són portats a l'abocador de Montoliu, gestionat pel Consell Comarcal del Segrià (Figura 1).

D'acord amb aquesta normativa sobre residus, Alcarràs té un projecte aprovat de creació d'una deixalleria municipal amb una subvenció atorgada i que haurà

d'executar-se durant l'any 2006, Aquesta deixalleria es situarà en la zona d'equipaments del Polígon industrial del Tossalet Roig.

El terme compta també amb un centre de recollida i transferència de residus especials.

4 DIAGNOSI AMBIENTAL I ANÀLISIS DE LES ALTERNATIVES

4.1. Consideracions generals

El POUM d'Alcarràs ha de tenir en compte el seu potencial geoestràtegic i contemplar els riscos derivats de l'acceleració i velocitat dels processos de canvi que això comporta. En aquest sentit, es precis preveure quines són les mancances o les necessitats pel que fa a la ordenació urbanística per actuar i assolir el desenvolupament sostenible del municipi.

Tal com s'aprecia en l'anàlisi de la situació actual del terme, la intensificació de l'activitat agropecuària d'aquests darrers anys i la gran demanda de sòl urbà residencial i industrial, sovint amb perjudici de sol agrícola de qualitat, constitueixen els eixos d'on sorgeixen les principals disfuncions amb les conseqüents repercussions ambientals.

Així les principals problemàtiques que ha d'abordar la revisió del planejament són les següents:

1. Respecte al creixement del nucli urbà:
 - A Ocupació amb tendència a la dispersió dels límits urbans
2. Respecte al medi físic, espai agrari, patrimoni natural i paisatge:
 - B Avanç de l'estat de degradació de l'horta vella i del espai riberenc del riu Segre
 - C Uniformització del paisatge amb detriment de la diversitat biològica
 - D Pèrdua de la riquesa d'hàbitats naturals d'interès comunitari en sòls salins

Per dur a terme l'anàlisi de les alternatives, aquestes han plantejar-se d'acord amb les principals problemàtiques identificades. A partir d'aquí, es poden contemplar diferents alternatives de planejament. La capacitat ambiental, econòmica i social potencial del municipi, permet traçar les directrius que han de guiar el planejament alhora d'abordar les principals problemàtiques amb incidència ambiental tot i establint uns criteris i objectius de protecció específics.

4.2. Diagnòsis i anàlisi

A. Ocupació dels límits del sòl urbà amb tendència a la dispersió

Problemàtica

Si bé, el nucli d'Alcarràs ha gaudit fins fa relativament pocs anys una estructura urbana bastant compacta, on únicament la presència de la nacional II, allargava en direcció a Lleida el seu perímetre; l'autovia, la connexió amb l'autopista i les millores en la carretera de Vallmanya, son altres fronts de dispersió que permeten explicar la situació actual.

Respecte al increment de sòl residencial, aquest es fa, seguint preferentment els eixos dels vials més importants i més accessibles, descartant espais buits perifèrics més allunyats d'aquests eixos, o bé produint-se en zones amb risc d'inundació o fora d'ordenació, generalment en sol agrícola de bona qualitat, i que d'aquesta manera perd la seva funció i aptituds originals, aspecte que tindrà un tractament específic en el quadre següent. A més, les normes vigents amb un excés de sòl urbà, permeten una aplicació directa de sòl urbà sense una gestió sistemàtica i coordinada amb els altres creixements.

La implantació sol industrial ve fent-se seguint criteris diversos (accés, econòmic, propietat), interferint sovint amb els usos residencials que s'imposen, i havent quedat indústries en emplaçaments poc adients per al desenvolupament de l'activitat, ja sigui per dificultats en l'accés o per interferir, especialment en relació als accessos, amb els altres usos residencials.

La situació descrita comporta una alta tendència a la dispersió de població i activitats, assolint-se assentaments urbans de densitat excessivament baixa amb dificultats per ubicar els serveis bàsics i controlar les activitats potencialment contaminants, alhora que augmenta considerablement la mobilitat obligada i desequilibris socio-econòmics, amb un elevat risc de pèrdua de competitivitat en pràcticament tots els sectors tant socials com econòmics.

Alternatives de planejament

Alternativa 0: Manteniment de l'estat i dinàmica de creixement actual, amb la problemàtica descrita.

Alternativa 1: Revertir la tendència a la dispersió mitjançant l'ordenació dels límits urbans i el nou creixement, segons els següents criteris:

1. cercar una estructura compacta de ciutat i permetre la connexió de les diferents parts del nucli, actualment separades, amb noves zones residencials convenientment dotades d'espais públics.
2. adequar aquests creixements als condicionants físics del relleu i riscos hidrogeològics.
3. potenciar el creixement dins els àmbits amb més accessibilitat en continuïtat amb els actuals límits.
4. remodelació del teixit urbà existent i integració en l'actuació del sòl urbanitzable annex.
5. reconvertir els usos respecte el Planejament Vigent.
6. incorporació de la urbanització residencial l'àmbit oest del nucli, en la zona coneguda com el Saladar.
7. consolidar l'àrea industrial del Tossalet Roig i potenciar el creixement de la zona industrial de la Carretera NII.

Alternativa 2: Aplicar els criteris principals de l'ordenació descrita en la alternativa 1, afegint un tractament urbanístic que prioritz:

1. la renovació i rehabilitació del nucli, compactant el assentaments urbans i optimitzant els teixits urbans existents, mitjançant la densificació del nucli entorn dels serveis i equipaments existents.
2. el foment de densitats raonablement altes en els nous sectors de creixement.
3. la ubicació i l'extensió dels nous emplaçaments industrials i comercials s'ha de fer amb concordança amb les necessitats actuals i futures, com a resultat de la consolidació de les noves possibilitats de connexió (TGV, Autovia) i amb un tractament de la vialitat que segregui eficientment el trànsit industrial del residencial. Això permet la concentració d'aquest tipus d'activitats en els àmbits amb millors prestacions, que al seu torn, i dins un marc territorial ampli, una major eficiència en el consum de sòl i d'energia, així com la separació en la zona més allunyada del sol residencial, les indústries de major mida i més contaminants.

Capacitat ambiental i social i justificació de l'alternativa escollida

La proximitat a Lleida i la bona accessibilitat del nucli i del seu perímetre, afavoreixen el desenvolupament econòmic del municipi. La xarxa d'infraestructures viàries actuals i la proximitat del riu Segre i diversos reguers que drenen al riu, esdevenen els factors que configuren i limiten el creixement del sòl urbà. Aquest creixement es fa doncs, imposat per determinacions logístiques d'àmbit supramunicipal i per condicionats físics i ecològics naturals de la zona.

La situació estratègica d'Alcarràs, fa factible un creixement important del sol urbà, tant a nivell residencial com industrial. No obstant, com a conseqüència de l'anàlisi de la problemàtica i el potencial socioeconòmic i ambiental descrit, es creu convenient optar per l'alternativa 2 ja que aporta solucions que integren millor els diferents matisos d'aquesta problemàtica i representa clares avantatges per tal de disminuir el consum de sòl i aprofitar més eficientment les oportunitats de desenvolupament industrial que en l'actualitat i en un futur proper es donen.

Criteris i objectius específics de protecció de l'alternativa escollida

A1	Delimitar uns límits precisos del sol urbanitzable d'acord amb els eixos de comunicació viària principals, els condicionants hidrogeològics (zones inundables), i l'aptitud agrícola i ecològica actual de l'àrea perimetral al nucli urbà.
A2	Fer les previsions per a la reserva d'àrees de creixement sobre zones que ja han patit transformacions importants induïdes pel desenvolupament urbà.
A3	Seguir un model de creixement de continuïtat al nucli existent, conformant una estructura urbana més compacta de l'actual i que al mateix temps, atenent a la habilitació de noves àrees de creixement residencial permeti descongestionar zones interiors.
A4	Donar prioritat a l'ocupació moderada del sol en espais intersticials o perifèrics de tal manera que es permeti la cobertura dels buits de la trama preexistent.
A5	Adoptar tipologies d'edificació que permetin assolir unes densitats de població moderadament altes, a la vegada que permetin la mescla d'habitatge plurifamiliar i unifamiliar mitjançant l'establiment de diferents densitats mitges d'habitatges per sectors i no densitats fixes afavorint de pas la cohesió social i l'augment de les interaccions socials.
A6	Localitzar els nous emplaçaments per oferir sol industrial, cap al exterior de les zones d'ús residencial per tal de minimitzar els efectes derivats dels sorolls, emissions, trànsit, i altres molèsties i vinculades amb els eixos viaris principals.
A7	Introduir criteris de sostenibilitat, eficiència i ecologia industrial, així com d'integració paisatgística en la implementació dels corresponents plans parcials i projectes d'urbanització.

B. Avanç de l'estat de degradació de l'horta vella i de l'espai riberenc del riu Segre al seu pas pel terme municipal

Problemàtica

Alcarràs fins als moments actuals a viscut d'esquenes al riu, probablement a causa de que el contacte de la gent amb el camp era quelcom necessari per l'ús agrari predominant, i per tant, es tenia ja un contacte directe amb la natura, encara que fos de forma obligada. En aquest marc, el riu es veia únicament des del seu punt de vista funcional; com abocador de deixalles o de les aigües residuals o com a manteniment i proveïdor de fertilitat en els terrenys immediats al seu curs. Al mateix temps, el riu suposa tot un seguit de treballs per fer compatible l'activitat agrària amb el règim d'avingudes o la colonització de vegetació de ribera.

Els terrenys de l'horta vella, han estat classificats molt aptes per al desenvolupament de conreus de fruiters de regadiu (Martínez Casanovas et al. 2000). Actualment però, presenten una rendibilitat escassa degut a la fragmentació i mida reduïda de les parcel·les. Això fa que hagin aparegut nous interessos i usos incompatibles amb la funció bàsica agrària d'aquesta àrea. Això porta a que aquests camps no es treballin amb la mateixa cura que anys enrera i se deixin molts bancals com terres ermes que van perdre valor agrícola a mesura que passen els anys sense conrear-se. D'altra banda, aquesta mateixa baixa rendibilitat dels horts i la manca d'un programa global d'actuacions vers el riu, fa que el manteniment de les riberes pugui ser conflictiu.

La tendència de la vegetació de ribera a recuperar el terreny que l'hi es favorable pel seu desenvolupament i per altra actuacions puntuals amb falta de medis, es converteixen en intervencions improvisades i poc efectives per frenar aquest avanç. A més, en àrees més accessibles, es fan bancals que s'endinsen en terrenys d'inundació ordinària. El camí lateral del riu es degrada tan en una situació com en l'altra i tot fa que s'incrementi les possibilitats d'obrir el poble al riu, podent-se mantenir la situació actual que s'ha viscut fins ara, que es la de viure d'esquenes al riu.

L'aplicació excessiva de fitosanitaris i fertilitzants i el poc desenvolupament del bosc de ribera en àmplies franges de la riba, limiten la retenció i reciclatge dels nutrients excedentaris, majoritàriament constituïts per compostos de fòsfor i nitrogen que eutrofitzen les aigües del riu.

Alternatives de planejament

Alternativa 0: Manteniment de l'estat actual, amb la problemàtica descrita.

Alternativa 1: Ordenació del creixement en els límits urbans propers a l'horta vella i del sol no urbanitzable, segons els següents criteris:

1. Considerar l'horta vella amb la mateix tractament que la resta de l'espai agrícola
2. Limitar el creixement del nucli urbà proper a l'horta vella, entre la NII i el riu, d'acord amb les indicacions de l'Agència Catalana de l'Aigua respecte a zones inundables
3. Considerar la ribera del Segre en tot l'àmbit corresponen a domini públic hidràulic com a àrea d'alt valor ecològic

Alternativa 2: Ordenació del creixement en els límits urbans propers a l'horta vella i del sol no urbanitzable, segons els següents criteris:

1. Dotar d'un règim urbanístic diferencial tota l'àrea d'horta vella, compresa entre la NII o el riu Segre.
2. Limitar l'extensió del nucli urbà en zones on encara es preserva un sòl agrícola sense fragmentar i d'altres aptituds productives
3. Garantir la seguretat hidrològica dels assentaments urbans
4. Incrementar l'accessibilitat a l'horta i la ribera del Segre
5. Impedir, mitjançant la regulació urbanística adequada, la proliferació d'usos incompatibles amb l'activitat agrària
6. Restaurar la ribera del Segre pel seu valor social i ecològic

Capacitat ambiental i social i justificació de l'alternativa escollida

Tant la capacitat intrínseca del riu i del bosc de ribera per generar hàbitats naturals i amb funcionalitat agrícola, com les noves necessitats de la població, en part destinades al manteniment d'activitats agràries amb enfocaments més relacionats amb un increment de la qualitat que de la quantitat i els nous usos d'aquests espais (lleure, educatiu), són les premisses que fan factible intentar un nou planejament d'aquesta zona del municipi. L'alternativa 2, es la que aprofita més eficientment aquesta potencialitat i s'adequa millor als nous requeriments de la població cada cop més diversificada.

Criteris i objectius específics de protecció de l'alternativa escollida

L'esforç de planejament s'ha de centrar en trobar la integració dels vials, els límits del sòl urbà, i de sòl urbanitzable amb l'entorn agrari històric i el riu, generant sistemes de interconnexió i elements que engresquin l'apropament a aquest àmbit des de diferents vessants (productiva, paisatgística, lleure, educació...).

B1	Fixar un límit precís del creixement urbà coincident amb els límits de la zona d'inundació amb els períodes de retorn, que segons cada àmbit zonal, garanteixi els nivells més alts de seguretat.
B2	Dotar aquest límit de zones verdes com a element de transició entre el sòl urbà i no urbanitzable que afavoreixi la permeabilitat entre els diferents àmbits i asseguri un factor de protecció addicional davant riscos hidrogeològics.
B3	Establir usos del sòl compatibles amb la dinàmica hidrològica i la naturalesa dels riscos que suposa trobar-se dins de zona inundable.
B4	Valorar en la proposta d'ordenació les diferències existents, quan a qualitat edàfica, ús i estat actual de conservació dels terrenys que envolten el nucli urbà d'Alcarràs
B5	Generar eixos de connexió entre el nucli urbà, l'horta vella i el riu que afavoreixin l'accés a les diferents zones sens perjudici dels seus usos principals i compatibles.
B6	Establir determinacions de parcel·lació, d'edificació i d'usos que afavoreixin el manteniment de la activitat agrària, així com la seva diversificació, contemplant els horts familiars com alternativa a l'abandonament de parcel·les de mida reduïda.
B7	Establir una zonificació de l'àmbit de bosc de ribera, que integri el compromís entre qualitat edàfica per a usos agraris i desenvolupament de l'ecosistema riberenc, assumint també el paper rellevant de la coberta vegetal alhora de retenir els nutrients excedentaris de les activitats agràries.
B8	Habilitar espais estratègics per dotar d'equipaments valuosos pel desenvolupament tan dels usos tradicionals com dels nous incorporats a la proposta actual, basat si escau, en un Pla Especial Urbanístic.
B9	Fixar els criteris normatius per a que aquest espai tingui l'opció d'assolir els objectius esmentats, i una millor adequació a política territorial global que pugui implementar-se un cop aprovat el PTP de Ponent.

C. Uniformització del paisatge amb detriment de la diversitat biològica dins l'àmbit cerealístic

Problemàtica

L'espai agrari predominant d'Alcarràs al estar format bàsicament per conreus herbacis de regadiu, dona un ecosistema molt homogeni i amb una diversitat biològica molt baixa, si es té en compte la vocació estèpica natural de la zona. En aquest context els tossals i els ambients aigualosos son de gran importància pel manteniment dels processos ecològics essencials (refugi de fauna, font de propaguls dispersius, etc.), i juntament amb l'espai agrícola i els marges entre camps, constitueixen un mosaic que possibilita la funció de corredor ecològic múltiple a escala territorial més amplia.

A conseqüència de ser necessari una mida de la parcel·la gran, per posar en pràctica aquest tipus de conreus, i l'establiment d'explotacions ramaderes intensives, es produeixen roturacions i anivellaments del terreny amb la pèrdua o degradació de molts d'aquests tossals i marges vegetats. Això comporta una major simplificació de l'agroecosistema amb una reducció de la seva capacitat de control biològic endogen.

Aquesta pèrdua dels testimonis de vegetació natural que encara resten en aquest àmbit agrari profundament transformat, fa cada cop més difícil la recolonització de marges, tossals i erms, al anar augmentant la distància dels centres emissors de propaguls. Com a conseqüència d'això, a més a més de disminuir la diversitat i resiliència de l'ecosistema, el sòl queda molt més exposat als processos erosius, empitjorant la seva qualitat per l'aprofitament agropecuari. Tanmateix, la elevada concentració de granges, es un altre factor d'estrès sobre la diversitat a més del greu problema que representa pel risc de la contaminació dels aqüífers, especialment en àmbits propers als cursos d'aigua. Cal dir, que tot l'àmbit de la ribera del Segre, als voltants de Lleida, des de desembre de 2004 ha estat declarada com a zona vulnerable per contaminació de nitrats.

Alternatives de planejament

Alternativa 0: Manteniment de l'estat actual, amb la problemàtica descrita.

Alternativa 1: Regular i ordenar el sol no urbanitzable segons els següents criteris generals:

1. Integrar tot aquest espai agrari en una única zona agrícola
2. Crear zones de protecció especial vinculades només a hàbitats d'interès comunitari prioritari de gran extensió, amb un valor paisatgístic ja reconegut, i espais que passin a adoptar durant la vigència del planejament alguna figura de protecció per part del Departament de Medi Ambient
3. Considerar de protecció especial a tot l'àmbit inclòs en el domini públic hidràulic

Alternativa 2: Regular i ordenar el sol no urbanitzable segons els següents criteris generals:

1. Regular tot l'espai agrícola cerealístic al nord de la carretera NII com a àrea agrícola diferenciada i dotar el sector de Montagut d'un Pla especial urbanístic per al foment i mostra d'aquest tipus d'activitat, respectant la seva funció ambiental i de corredors ecològics.
2. Crear zones de protecció especial vinculades tant, d'hàbitats d'interès comunitari prioritari de gran extensió, amb un valor paisatgístic ja reconegut i aquells que passin a formar part de la Xarxa Natura 2000, com altres que sense tenir aquestes característiques poden aportar un paper molt important en el manteniment de la biodiversitat i en la connectivitat ecològica d'àmbit comarcal.
3. Considerar de protecció especial a tot l'àmbit inclòs en el domini públic hidràulic, afegint també una franja més àmplia de protecció en els ambients fluvials que tenen un paper destacat com a corredors ecològics inclòs determinats segments de canals i sèquies.

Capacitat ambiental i social i justificació de l'alternativa escollida

El terme municipal compta encara dins aquesta zona cerealística, tota un àrea caracteritzada per un ric mosaic de conreus, tossals i basses, situada al nord i nord-oest del terme; que comprèn des de la Sèquia i Costa de les Bufarres Altes i Mas de la Inés, al oest, fins a la Cerdera Alta, passant per la Clamor de Vallmanya, el Vitoriàs, el coscollar de baix, desaigüe de vall del Gallo, etc..

Aquest mosaic d'hàbitats no es queda aïllat en el territori, sinó que mostra continuïtat en els termes municipals veïns, constituint un dels més importants corredors ecològics de la plana de Lleida, amb un contrastat interès com a connector d'àmbit comarcal i fins i tot regional: forma part de la connexió múltiple entre els espais de secà de l'altiplà Almenar-Alguair amb tota la plataforma estructural sobre l'horta de Pinyana (turó de la Cerdera, etc..) i les zones estèpiques de l'Aragó.

Entre els elements naturals més destacats d'aquest corredor es troben molts tossals on les plantacions de pi blanc dels anys 50, han servit per facilitar la successió cap a la vegetació potencial de la zona (màquia de garric i arçot) –amb un estat relativament avançat en les vessants nord d'aquests tossals-.

L'altre element que es troba dins aquest àmbit, el constitueix moltes basses artificials, algunes d'elles amb canyissars força ben desenvolupats, que en el seu conjunt representen una suma d'ambients humits de gran interès faunístic. Entre aquestes basses destaca el pantà de l'Arròs (pantà gran) que ha estat proposat per formar part de la Xarxa natura-2000.

Aquestes consideracions porten a determinar l'alternativa 2, com la més adequada per incorporar en la proposta d'ordenació d'aquest pla.

Criteris i objectius específics de protecció de l'alternativa escollida

La regulació jurídica del sol no urbanitzable s'ha de portar a terme, tenint en compte el caràcter dominant de plana agrícola, sens perjudici dels valors naturals i els signes d'identitat del territori. Caldria una ordenació d'aquests espais assumint també l'aportació que pot representar per les activitats agràries, el fet de que assolint nivells de biodiversitat més alts, a més del seu valor ecològic intrínsec, afavoreix un control biològic natural de les plagues.

C1	Fixar zones de protecció especial que comprngui tots aquells ambients que han arribat a la actualitat poc transformats per les activitats agropecuàries intensives amb una conservació estricta de marges i zones de vegetació natural, (especificant en els casos que fossin necessaris o d'utilitat pública o de caràcter social (fre a l'erosió, educatius, turístics, etc..) actuacions correctores mitjançant plans especials de gestió o millora forestal).
C2	Dins l'àmbit de corredor ecològic, elevar a categoria de protecció especial com àrees d'alt valor ecològic, tots els tossals que tenen hàbitats d'interès comunitari i totes les basses que tenen un cert valor ecològic independentment de si estan o no catalogades com a zones humides inventariades i/o proposades en la Xarxa Natura-2000
C3	Delimitar amb categoria de protecció especial, plans especials o mitjançant perímetre de protecció elements del patrimoni agrari, natural i cultural catalogades, com masies i cases rurals ubicades amb sol no urbanitzable que constitueixen nuclis urbans de població i que provenen de l'època de la colonització agrària, arbredes o arbres monumentals, per tal de preservar el seu valor històric i integració paisatgística o compatibilitat ambiental.

D. Pèrdua de la riquesa d'hàbitats naturals d'interès comunitari en sòls salins

Problemàtica

En direcció sud-oest al nucli d'Alcarràs, en la zona del Saladar, s'havien conreat fins l'any 2002 (anteriorment van estar parcialment roturades el 1999), uns arrossars que junt els situats en el municipi veí de Torres de Segre, mostraven un gran interès i valor agronòmic. Tanmateix, els arrossars són de gran importància per a la fauna aquàtica que hi troba aliment durant bona part de l'any. Aquests ambients resten únicament en el terme veí de Torres de Segre i encara hi ha el gruix de la població de cames llargues (*Himantopus himantopus*) de les comarques de Lleida i s'hi concentren nombres importants de limícoles hivernants. Aquesta concentració de avifauna aquàtica tan propera al terme, fa que basses properes, rebin també influència d'aquesta fauna, com es el cas del Pantà de les Trotes, catalogada també en el inventari de zones humides de Catalunya, si bé no ha estat proposada per la Xarxa Natura-2000. El pas de l'autovia AII i la pressió urbanística d'aquest àmbit, fa que aquestes basses i els testimonis de vegetació salina estaran en perill de desaparèixer completament.

Tanmateix, una mica més al nord, l'increment de les terres de conreu, fa que es vagin degradant tots els marges i petits tossals per donar-los hi un destí agrícola. Continuar amb aquesta tendència pot suposar la pèrdua dels pocs restes de vegetació halòfila que queden, encara que ja de forma molt dispersa i considerats hàbitats comunitaris d'interès prioritari.

A més a més, dins d'aquesta àrea, en la zona denominada Les Mines i la Vall de Miret, instal·lat un moto-cros sense regulació explícita en un petit tossal que constitueix hàbitat d'interès comunitari (no prioritari), i a la vora d'una bassa originada pels excedents d'aigua de rec, que també rep avifauna hivernant. En aquest indret, de seguir fent-se els usos que avui es fan sense cap tipus de regulació, aniran augmentant-se el xaragalls ja existents, amb la qual cosa, incrementaria el perill d'entendre's a un àrea més ampla. Això comportaria la irreversibilitat de la seva recuperació tan com a hàbitat natural com per altres aprofitaments, inclosos l'esportiu i de lleure.

Dins l'àrea hi ha una alta concentració de granges, principalment de porcí i boví, i un polígon industrial adjacent.

Alternatives de planejament

Alternativa 0: Manteniment de l'estat actual, amb la problemàtica descrita.

Alternativa 1: Regular i ordenar els ambients que presenten hàbitats d'interès prioritari d'associacions vegetals halòfiles segons els següents criteris generals:

1. Incrementar les àrees d'alt valor ecològic als ambients halòfils
2. Fomentar mitjançant diferents criteris de protecció inclosa la delimitació de plans especials, la restauració d'aquest tipus d'hàbitats
3. Pel seu interès social i ecològic, les zones que actualment presenten una situació d'especial vulnerabilitat pels usos que actualment s'hi fan, mereixen ser contemplades amb un tractament especial dins el planejament municipal.

Capacitat ambiental i social i justificació de l'alternativa escollida

Malgrat l'actual estat de degradació, és un àrea que encara conserva una gran importància faunística en la que coincideixen elements de dos ambients diferents, on trobem representats dels ambients estèpics (bosquets de tamaris i comunitats vegetals catalogades com hàbitats d'interès comunitari tant prioritari com no prioritari) i d'altre, hi trobem basses que preserven un estat relativament bo de conservació per la presència de vegetació helofítica d'elevat interès per la fauna. Segons les condicions ambientals de les salades i arrossars veïns, alguns anys poden nidificar en aquest sector fins un centenar de parelles de cames llargues i bastants corriols petits. S'ha d'esmentar que aquest és un dels pocs sectors en els quals s'observa regularment la perdiu de mar (*Glaucolalia pratincola*) de l'interior de Catalunya.

Es pot considerar doncs, que aquest espai conserva restes de vegetació característiques de les zones salades de la depressió central, molt escasses a la zona i de gran interès florístic i faunístic i al seu torn, com a continuació del corredor ecològic abans esmentat. La gran fragilitat d'aquests hàbitats, fàcilment erosionables, fa que la capacitat ambiental per recuperar un estat acceptable de conservació sigui a hores d'ara bastant limitada. No obstant, aquest interès ecològic fa que esdevingui amb un valor afegit potencial elevat i per tant, que permetria abordar la recuperació del patrimoni natural que representen.

Les solucions proposades s'insereixen en única proposta nova d'ordenació que constitueix l'alternativa 1. Altres alternatives possibles, com per exemple intentar recuperar els arrossars, especialment els ubicats en una zona molt propera al nucli urbà presentaria, com va presentar en el moment en que eren funcionals, greus problemes higiènic sanitaris i per això queden desestimades. En aquells altres camps d'arrossos situats en l'àrea de Montagut on aquest problema desapareix, l'interès dels propietaris dels terrenys, es dirigeix més cap altres tipus de conreus tot i assumint despeses importants en l'adequació del sòl per tenir un aprofitament agrícola.

Criteris i objectius específics de protecció de l'alternativa escollida

D1	Delimitar zones de protecció especial i pla especial en les àrees on encara es mantenen marges, basses i tossals amb vegetació natural de caràcter halòfil
D2	Integrar dins del planejament derivat, prescripcions que permetin la restauració d'aquests hàbitats, i especialment dels que es troben en aquelles zones on antigament es conreava l'arros (zona del Saladar, Horta de Montagut).
D3	Donar continuïtat en l'interior del sòl urbà i urbanitzable d'aquest tipus d'ambients mitjançant l'establiment d'espais lliures amb tractament de zona verda incorporant criteris d'adequació a la comunitat potencial de l'indret.
D4	Delimitar i regular mitjançant la figura de planejament adequada les zones que sofreixen processos de degradació importants, com es el cas de les zones de les Mines on s'ha consolidat un circuit d'autocros, o l'àrea propera als pantans d'Alcarràs, molt utilitzada com a zona de lleure en ocasions especials.

5. EFECTES SOBRE EL MEDI AMBIENT

5.1 Metodologia

Els factors afectats per l'aplicació de les diferents accions derivades de la proposta de planejament adoptat, són els objectius ambientals sobre el que el planejament té incidència directa (Carceller & Borell, 2003). Com el planejament no deixa de ser un procés estructurador, aquestes accions, són desglossades per àmbits zonals.

En la tria dels factors, s'ha donat prioritat als que representen els vectors ambientals més significatius pel planejament (Rueda, 1995; Bernis, 2003): (1. Contaminació i riscos ambientals; 2. Estructura urbana, ocupació del sòl i mobilitat obligada; 3. Paisatge, sistemes naturals i agraris)

En la primera categoria s'agrupen els factors deguts a externalitats derivades del cost en contaminació i riscos derivats de la concentració del poblament en els nuclis urbans i de les activitats industrials i agropecuàries:

- Prevenció formes de contaminació (aire, aigua, condicions acústiques, lumíniques i electromagnètiques, i soroll)
- Prevenció de riscos naturals i tecnològics (zones inundables, zones inestables, risc d'incendi, implantació d'activitats de risc)

La segona categoria, comprèn característiques estructurals del sòl urbà lligades a la reducció de la mobilitat obligada i optimitzar l'eficiència energètica:

- Compactació / dispersió
- Consum de sol
- Consum directe d'energia
- Diversitat i flexibilitat d'usos

La tercera, es relaciona amb el manteniment de la biodiversitat (sistemes naturals), els recursos primaris de producció (sistemes agraris), i el paisatge, aquest darrer, vinculat a la percepció humana i constituït per diferents combinacions dels altres:

- Estructura agrària i qualitat del sòl
- Espais protegits d'interès natural
- Diversitat biològica
- Fragmentació / permeabilitat
- Qualitat paisatgística

S'ha triat com a mecanisme d'avaluació d'impacte, una aproximació qualitativa simplificada, basada amb la legislació d'impacte ambiental (RD 1131/1988), que considera l'avaluació desagregada de la importància estandar dels efectes notables identificats. La manca de dades a nivell local sobre aquests vectors, dificulta fixar índexs de qualitat ambiental objectius i per tan aproximacions quantitatives.

Aquests efectes seran descrits i s'especificarà la forma d'implementar-se en el planejament com a justificació desglossada pels diferents efectes de la proposta d'ordenació i regulació presentada. Un cop analitzats els efectes i la forma en que es produeixen a conseqüència de les accions i les propostes d'ordenació previstes pel POUM, s'extrauran indicadors ambientals més adequats pel planejament i que han de permetre seguir l'evolució dels vectors ambientals en el temps de vigència del pla i el control del desenvolupament del planejament derivat del POUM per tal de revertir tendències si es donés el cas.

Posteriorment es plantejaran, diferenciant les diferents fases del planejament, mesures correctores en cas d'efectes negatius; i recomanacions en cas de que aquestos s'hi identifiquin com a positius per la pròpia acció directa de la proposta de planejament adoptada. Finalment es detallaran els criteris que es creuen de relleu per facilitar la supervisió del planejament proposat, que té com a principals objectius: verificar l'avaluació inicial dels efectes i fer un seguiment del grau de compliment de les mesures correctores. En cas de la ineficàcia de les mesures previstes, s'hauria de procedir a la seva redefinició.

5.2 Identificació i definició dels efectes: implementació en el planejament, mesures correctores i supervisió.

La confrontació de les accions especificades dins els àmbits de regulació jurídica del sol, sobre els diferents factors, permet la identificació dels efectes que tenen major incidència ambiental (*veure Quadres–Matriu d'efectes*).

D'aquesta matriu que relaciona les accions del planejament amb els vectors ambientals, s'extreu un total de 20 efectes, que poden resumir-se en la següent taula.

Efectes	Denominació	Tipus d'Impacte	
		Signe	Intensitat
C1	Augment de les emissions de gasos contaminants associades al trànsit i activitats industrials	NEGATIU	COMPATIBLE
C2	Manteniment i lleuger augment de la qualitat atmosfèrica per la capacitat d'absorció de CO ₂ i alliberament de O ₂ de la coberta vegetal del territori	POSITIU	POC DESTACAT
C3	Augment del consum d'aigua i de la generació d'aigües residuals, així com reducció de la seva infiltració degut als canvis de categoria del sol.	NEGATIU	NOTABLE
C4	Optimització del consum actual d'aigua amb disminució de la contaminació i augment de la infiltració	POSITIU	NOTABLE
C5	Disminució de residus i deixalles en espais urbans buits	POSITIU	POC DESTACAT
C6	Augment de la generació de residus per l'ús residencial i industrial	NEGATIU	COMPATIBLE
C7	Facilitació de la gestió dels residus agraris, evitant-se la dispersió en altres zones i situacions de risc ambiental	POSITIU	NOTABLE
C8	Augment de la contaminació acústica, lumínica i de radiacions electromagnètiques per l'increment significatiu del sol urbà	NEGATIU	COMPATIBLE
C9	Disminució del risc d'inundació i per altres riscos geològics en àrees de nou creixement urbà i en el sol no urbanitzable ÀMBIT:Sòl urbà (SUNC), Sòl urbanitzable i no urbanitzable (AHV, AAE,APS)	POSITIU	IMPORTANT
C10	Disminució de l'erosió i altres efectes associats a les activitats extractives	POSITIU	NOTABLE
C11	Augment risc d'incendis i explosions	NEGATIU	COMPATIBLE
E1	Augment global de la compactació del nucli urbà	POSITIU	NOTABLE
E2	Augment important de sòl urbà	NEGATIU	NOTABLE
E3	Augment de la diversificació i flexibilitat d'usos	POSITIU	NOTABLE
E4	Consum directe d'energia	NEGATIU	COMPATIBLE
P1	Facilitació del desenvolupament de l'activitat agrària amb una disminució dels efectes negatius sobre l'ecosistema i la interferència amb altres usos compatibles	POSITIU	NOTABLE
P2	Preservació dels espais naturals en els que ha estat proposada alguna iniciativa de protecció.	POSITIU	NOTABLE
P3	Potenciació de la permeabilitat biològica i dels corredors ecològics	POSITIU	IMPORTANT
P4	Augment de la diversitat biològica tant dins l'àmbit urbà com dels ecosistemes i agroecosistemes del TM	POSITIU	NOTABLE
P5	Manteniment de la identitat paisatgística del TM	POSITIU	POC DESTACAT

MATRIU DELS EFECTES DE L'APLICACIÓ DEL PLANEJAMENT			FACTORS AMBIENTALS															
			Contaminació i riscos (C)							Estructura urbana, ocupació de sol i mobilitat obligada (E)				Paisatge, sistemes naturals i agraris (P)				
ÀMBIT	ACCIONS		Aire	Aigua	Residus	Condicions acústiques, lumíniques i electromagnètiques	Riscos geològics i d'inundació	Riscos induïts per activitats extractives	Riscos d'incendis i d'explosions	Compactació / dispersió	Consum de sol	Diversitat i flexibilitat d'usos	Consum directe d'energia	Estructura agrària i qualitat del sòl	Espais naturals protegits	Fragmentació / Permeabilitat	Diversitat biològica	Qualitat del Paisatge
SOL URBÀ	Reordenació-Consolidació	SUC			C5					E1			E4					
		SUNC			C5		C9			E1		E3	E4			P3		
SOL URBANITZABLE	Ordenació nous creixements	Sòl Urble. Del.	C1	C3	C6	C8	C9		C11	E1	E2	E3	E4			P3	P4	P5
		Sòl Urble no del.	C1	C3	C6	C8	C9		C11		E2		E4	P1		P3	P4	P5
SOL NO URBANITZABLE	Ordenacions i delimitacions de noves zones	AI	C2	C4	C7							E3		P1		P3	P4	P5
		AHV	C2	C4	C7		C9	C10						P1		P3	P4	P5
		AAE	C2	C4	C7		C9	C10							P2		P4	P5

La proposta d'ordenació suposa que el 65% dels efectes puguin identificar-se com impactes positius. D'entre ells un 23% son poc destacats, 62% notables i 15% poden definir-se com importants. Els dos darrers grups d'efectes considerats com a positius notables i importants, coincideixen amb els factors que s'associen a les problemàtiques ambientals més destacades de l'actual perfil ambiental del municipi, bàsicament relacionades amb la dispersió de l'espai urbà, inundabilitat, tractament de l'espai agrari i connectivitat ecològica.

La resta dels impactes, un 35 %, poden considerar-se negatius, existint només dos impacte notable, associats al consum de sòl per urbanitzar i en especial el de caire industrial i al consum d'aigua i sanejament; la resta (6 impactes) son compatibles i la major part (4) es troben vinculats a la categoria de vectors relacionats amb la contaminació i riscos.

En els efectes identificats com impactes d'intensitat baixa (positius poc destacats i negatius compatibles), sovint la forma en que el planejament els té en compte és relaciona amb l'aplicació de la legislació sectorial més que en una consideració especial dins la proposta d'ordenació.

En els quadres de les pàgines (pag. 55-74) es llisten i descriuen el efectes tot indicant, com s'implementen en la proposta d'ordenació, quins indicadors ambientals permeten el seguiment de la seva evolució a mesura que va desenvolupant-se el pla, i les mesures o recomanacions per tal de minimitzar els impactes negatius o potenciar els positius.

A més a més de les mesures i recomanacions indicades en aquests quadres, tenen caràcter general els següents supòsits considerats en l'aplicació de la legislació vigent:

- Intervenció en l'edificació, l'ús del sòl i el subsòl, mitjançant la implementació d'un règim per les llicències urbanístiques, contingut en l'article 179 de la Llei 2/2002, d'urbanisme.

En l'atorgament de llicències, es controlen els reajustaments d'alineacions i rasants, així com l'ordenació de volums, garantint una correcta integració de les noves edificacions o altres usos en el paisatge.

Cal fer esment de les Disposicions Generals establertes a la normativa respecte els paràmetres generals que regulen l'edificació i la urbanització, en les que es regula:

- Tractament de l'espai privat
- Tractament de l'espai públic
- Condicions estètiques i paisatgístiques
- Adaptació topogràfica del terreny
- Subsòl
- Energies renovables

La suspensió de llicències un cop s'aprova inicialment el POUM, és un mecanisme preventiu perquè no s'edifiqui amb les condicions que el POUM no admetrà.

Les llicències ambientals a les que estan sotmeses totes les activitats dins el municipi que poden tenir una incidència ambiental sobre el territori i que estan incloses dins els annexes de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, d'intervenció integral de l'administració ambiental. Per a cadascuna de les instal·lacions existents o les noves, caldrà presentar un projecte tècnic amb la documentació requerida per l'esmentada llei i que justifiqui la seva màxima integració socio-ambiental.

- Establiment de la ordenança que regula la incidència de les activitats sobre l'entorn i el medi ambient (Ordenances ambientals)

Qualsevol ús o activitat compatible o admesa pel planejament en una determinada zona/àrea podrà instal·lar-s'hi atenent els requisits establerts a l'esmentada ordenança.

- Recomanació de dur a terme la redacció d'ordenances municipals reguladores de:

- Ús i tractament de les banquetes dels canals, sèquies i basses de reg
- Camins d'accés als conreus i de carrerades
- Es sotmetran a avaluació d'impacte ambiental tots aquells projectes i instal·lacions a que fa referència la legislació vigent al respecte.
- Mentre no es transposi la Directiva 2001/42/CE, del Parlament i en virtut de l'Article 4 de la Llei 10/2004, de modificació de la Llei 2/2002, d'urbanisme, en referència a la necessitat de sotmetre a avaluació ambiental per part del Departament de Medi Ambient, a les figures de planejament urbanístic que:
 - Alterin la classificació o qualificació urbanística del SNU si la classificació o qualificació urbanística resultant comporta un canvi en els usos d'aquest sòl.
 - El planejament urbanístic derivat per a la implantació en sòl no urbanitzable d'equipaments i serveis comunitaris no compatibles amb els usos urbans, les instal·lacions i les obres necessàries per a la prestació de serveis tècnics, les estacions de subministrament de carburants i de prestació d'altres serveis de la xarxa viària, i les construccions destinades a les activitats de càmping.
 - Els plans parcials de delimitació.
 - Els instruments de planejament o llurs modificacions que estableixin el marc per autoritzar projectes sotmesos a avaluació d'impacte ambiental d'acord amb el que estableix la legislació sectorial.
- D'acord amb aquest mateix article 4 de la Llei 10/2004, de modificació de la Llei 2/2002, d'urbanisme, els instruments de planejament urbanístic i les actuacions que prevegin la transformació d'un àmbit continu de superfície superior a 100 hectàrees de sòl classificat com a no urbanitzable, o de més de 10 hectàrees de sòl classificat com a no urbanitzable en els supòsits a què fa referència el grup 9.b de l'annex I de la Llei 6/2001, del 8 de maig, de modificació del Reial decret legislatiu 1302/1986, del 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, s'han de sotmetre al procediment d'impacte ambiental que estableix el Decret 114/1988, del 7 d'abril.
- Establir un programa d'implantació del planejament derivat

- Establir un pla estratègic per l'articulació i cronologia dels diferents tractaments promoguts pel planejament derivat
- Establir mecanismes propis de l'ajuntament o externs que permetin el seguiment de l'evolució dels indicadors ambientals.
- Igualment, l'administració haurà de velar pel compliment de les mesures correctores i el programa de vigilància establert en tots aquells projectes públics o privats que comportin un estudi d'impacte ambiental d'acord amb els annexos I i II de la Llei 6/2001, del 8 de maig, de modificació del Reial Decret legislatiu 1302/1986, del 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental o consistents en la realització d'obres i instal·lacions productives relacionats a la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'administració ambiental i, en el seu cas, per allò que determini la normativa sectorial en matèria de protecció del medi ambient.

Es recomana l'elaboració d'un Pla de Vigilància ambiental per a l'execució de les actuacions proposades per aquest POUM, que tindrà en compte les mesures previstes per a la supervisió, vigilància i informació a l'òrgan ambiental corresponent del desenvolupament del pla i de l'aplicació i efectes de les mesures preventives i correctores.

EFFECTE:	C1
DENOMINACIÓ: Augment de les emissions de gasos contaminants associades al trànsit i activitats industrials ÀMBIT: Sol urbanitzable (SURND i SURD) ACCIÓ: Nous creixements urbans FACTOR: Aire SIGNE: NEGATIU VALOR: Impacte COMPATIBLE	
DESCRIPCIÓ: El desenvolupament urbà en sòl urbanitzable en una extensió important de terrenys com es el cas d'Alcarràs, comporta un augment significatiu en l'emissió de gasos contaminants pel canvi d'un ús agrari de baixa densitat a usos residencials i industrial.	
IMPLEMENTACIÓ: : Objectius de Protecció: En aquests àmbits els objectius es limiten al seguiment de la legislació sectorial i a l'establiment d'una ordenança municipal que regula la incidència de les activitats sobre l'entorn i el medi ambient. • Delimitació de noves zones urbanes • <u>Planejament derivat:</u> - o Polígons d'actuació - o Plans de Millora Urbana. - o Plans parcials urbanístics • <u>Legislació aplicable:</u> - o Llei 6/1996, de 18 de juny, de modificació de la Llei 22/1983, de 21 de novembre de protecció de l'ambient atmosfèric - o Decret 199/1995, de 16 de maig d'aprovació dels mapes de vulnerabilitat i capacitat del territori pel que fa a la contaminació atmosfèrica <i>Altres</i> - o Directiva 1996/62/CE sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient - o Directiva 96/61/CEE, reguladora de la prevenció i control integrats de la contaminació (IPPC) - o Reial Decret 1073/2002, de transposició de la Directiva europea 96/61 i successius (Reial Decret 179672003) relatiu als valors màxims fixats. - o Llei 3/1998, de 27 de febrer, d'intervenció integral de l'administració ambiental, amb relació a la concessió de llicències ambientals sobre activitats que es realitzin dins el municipi que poden tenir una incidència ambiental sobre el territori. - o Llei 16/2002, d'1 de Juliol de prevenció i control integrats de la contaminació	
INDICADORS • Concentració de gasos com el CO₂ per habitant • Percentatge d'edificacions que utilitzen energies renovables	
MESURES CORRECTORES: • D'aplicació directa en la proposta de planejament: - o Establiment en la normativa urbanística del POUM una ordenança que regula la incidència (aire) de les activitats sobre l'entorn i el medi ambient - o Disseny compacte amb reducció de mobilitat obligada i augmentar l'accessibilitat - o Separació d'activitats industrials contaminants d'àrees residencials i ubicació adequada d'aquestes davant les zones òptimes per a evitar la concentració de gasos contaminants - o Densitats d'habitants per sector moderada - o Aplicar directrius constructives de sostenibilitat per millorar l'eficiència energètica (aïllaments, aprofitaments d'energia tèrmica i sola, il·luminació natural i de baix consum, etc.) i foment d'energies renovables en l'edificació - o Regulació dels usos industrials i revisió de llicències • Dotació de serveis i infraestructures urbanístiques que facilitin la gestió de contaminants i la disminució de riscos associats. • Dotació de nous espais verds amb funció de pulmó i de separació • Dins la fase d'execució del planejament: - o Evitar emissions de partícules, garantint el rec permanent dels camins d'accés al nucli i als polígons industrials (interiors i exteriors) i el sistema de rentat de les rodes en accessos a carreteres - o S'exigirà que els vehicles hagin passat la Inspecció Tècnica de Vehicles	
SUPERVISIÓ • En la fase d'execució del planejament es faran de manera periòdica i regular diferents controls atmosfèrics. • Posteriorment a la fase executiva es farà un seguiment de les possibles emissions i si s'escau es farà un estudi per a prescriure la necessitat de dotació d'estació local de control i vigilància de la contaminació atmosfèrica en funció al desenvolupament del pla i les noves activitats i usos que es vagin implantant.	

EFFECTE:	C2
DENOMINACIÓ: Manteniment i lleuger augment de la qualitat atmosfèrica per la capacitat d'absorció de CO₂ i alliberament de O₂ de la coberta vegetal del territori ÀMBIT: Sòl No urbanitzable ACCIÓ: Ordenacions i delimitacions de noves zones FACTOR: Aire SIGNE : POSITIU VALOR: Impacte POC DESTACAT	
DESCRIPCIÓ: La preservació, foment i restauració de masses arbrades i coberta vegetal ja sigui derivada dels diferents conreus com dels espais forestals delimitats i protegits dins la categoria de sòl no urbanitzable contribuirà al manteniment i fins i tot augment de la qualitat atmosfèrica del municipi.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: B6, C1-C3, D1, D2 i D4 • Establiment de les diferents zones en sòl no urbanitzable - o <u>Planejament derivat:</u> Pla Especial urbanístic del Parc agropecuari de l'entorn de Montagut: constituïria un Pla Especial que afectaria a: Pantà de l'Arròs, alguns tossals de la Sardera Alta, Sèquia de Pinyana (Sèquia del Cap) i l'establiment d'un centre d'interpretació del paisatge, agrícola i de natura en Montagut. - o Pla Especial urbanístic del conjunt Serra Encantada-Saladar amb recuperació i diversificació d'usos de l'autocros - o Pla parcial de l'àmbit de sòl urbanitzable residencial del SALADAR amb la inclusió del corredor verd del reguer de les Mines amb continuïtat amb el Pla Especial del conjunt Serra Encantada-Saladar.	
INDICADORS • Superfície protegida per raons d'interès ecològic • Mapa de vulnerabilitat capacitat del territori pel que fa a la contaminació atmosfèrica	
RECOMANACIONS: • Incorporar les recomanacions del Projecte-Life TRAMA (Tècniques de Reorganització Ambiental Agrària) i mesures agroambientals, especialment en àmbits agraris afectats per un Pla Especial Urbanístic i en relació a augmentar l'eficiència energètica i la disminució de contaminants atmosfèrics. • Plantejar la realització d'una auditoria ambiental en relació a la contaminació atmosfèrica del terme municipal d'Alcarràs	
SUPERVISIÓ • Aplicar el programa i pla de vigilància promogut per l'auditoria ambiental, en cas de realitzar-se.	

EFFECTE:	C3
DENOMINACIÓ: Augment del consum d'aigua i de la generació d'aigües residuals, així com reducció de la seva infiltració degut als canvis de categoria del sol. ÀMBIT: Sòl urbanitzable (SURD I SURND) ACCIÓ: Ordenació de nous creixements FACTOR: Aigua SIGNE : NEGATIU VALOR: Impacte NOTABLE	

DESCRIPCIÓ:

El desenvolupament urbà en sòl urbanitzable en una extensió important de terrenys com es el cas d'Alcarràs, comporta un augment significatiu en el consum d'aigua per a usos domèstics i industrials. Tanmateix, s'ha de tenir en compte que aquestos substitueixen a

EFFECTE:	C4
DENOMINACIÓ: Optimització del consum actual d'aigua amb disminució de la contaminació i augment de la infiltració ÀMBIT: Sòl no urbanitzable (totes les categories) ACCIÓ: Ordenació i delimitació de noves zones FACTOR: Aigua SIGNE : POSITIU VALOR: Impacte NOTABLE	
DESCRIPCIÓ: D'una banda la preservació i protecció de molts tossals, ribera del riu i basses artificials i naturalitzades, i d'altra banda, la modernització dels recs, comportarà un major estalvi d'aigua, augment de la seva qualitat de l'aigua al disminuir la contaminació difusa per el menor consum, però també pel desplegament normatiu en el maneig del sistemes agropecuàries.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: B3,B4,B7, C1,D1,D2,D4 • Zonificació del sol no urbanitzable • <u>Planejament derivat:</u> - o Pla Especial urbanístic del Parc agropecuari de l'entorn de Montagut: constituïria un Pla Especial que afectaria a: Pantà de l'Àrròs, alguns tossals de la Sardera Alta, Sèquia de Pinyana (Sèquia del Cap) i l'establiment d'un centre d'interpretació del paisatge, agrícola i de la natura en Montagut (Casa dels Canonges). - o Pla Especial urbanístic del conjunt Serra Encantada-Saladar amb recuperació i diversificació d'usos de l'autocros • <u>Legislació aplicable:</u> - o Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya - o Real Decret 606/2003, de 23 de maig, que modifica el Reglament del Domini Públic Hidràulic, que desenvolupa els Títols preliminar, I, IV, V, VI i VII de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'Aigües. - o Real Decret 261/1996, de protecció de les aigües contra la contaminació produïda pels nitrats procedents de fonts agràries <i>Altres</i> (es pot trobar detallada en l'apartat de legislació de la <i>web</i> de l'ACA. - o Directiva 2000/60/CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política de l'aigua - o Llei 16/2002, d'1 de Juliol de prevenció i control integrats de la contaminació	
INDICADORS • Consum d'aigua total d'origen agropecuari • Superfície agrícola regada amb sistemes de rec més eficients (aspersió, goteig) • Proporció d'implantació de bones pràctiques agràries, producció integrada i agricultura ecològica (inversió de l'administració en ajuts pel foment d'aquest tipus d'explotacions en el terme)	
RECOMANACIONS • Incorporar les recomanacions del Projecte-Life TRAMA (Tècniques de Reorganització Ambiental Agrària) i mesures agroambientals, especialment en àmbits agraris afectats per un Pla Especial Urbanístic. • Impulsar la modernització dels sistemes de reg • Aplicar el codi de bones pràctiques en relació al aigua en el maneig del sistemes agropecuaris • Evitar desviar els cabals, per tal de protegir els nivells freàtics i la qualitat dels aqüífers. Aprofitar l'aigua del subsòl, de manera sostenible • Ubicació d'equips i instal·lacions per garantir un bon seguiment de l'aqüífer superficial i poder realitzar-ne un seguiment continuu	
SUPERVISIÓ • Control dels productes residuals contaminants originats per lixiviacions produïdes per una mala gestió dels residus ramaders • Seguiment i anàlisis en el temps dels indicadors ambientals	

EFFECTE:	C5
DENOMINACIÓ: Disminució de residus i deixalles en espais urbans buits ÀMBIT: Sòl urbà (SUC i SUNC) ACCIÓ: Reordenació-Consolidació FACTOR: Residus SIGNE: POSITIU VALOR: Impacte POC DESTACAT	
DESCRIPCIÓ: L'ordenació definitiva en aquests àmbits suposaria la neteja i endreçament d'espais urbans buits i la dotació dels serveis urbanístics bàsics a edificis i magatzems que actualment estan fora d'ordenació.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: En aquests àmbits els objectius es limiten al seguiment de la legislació sectorial i a l'establiment d'una ordenança municipal que regula la incidència de les activitats sobre l'entorn i el medi ambient. • Depenent dels casos Delimitació de sol urbà consolidat i no consolidat • <u>Planejament derivat:</u> Polígons d'actuació, Plans de Millora urbana • <u>Legislació aplicable:</u> - o Llei 6/1993, de 15 de Juliol, reguladora dels residus - Altres - o Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya (2001-2006)	
INDICADORS • Grau d'adopció pel planejament derivat i projectes d'urbanització de les mesures de gestió de residus necessàries	
RECOMANACIONS: • Ús de productes ambientals adequats i adopció de mesures de disseny urbà que afavoreixin la recollida selectiva i el reciclatge • Mitjançant ordenances municipals o en el disseny de nous espais públics (vialitat, etc.), adoptar les mesures adequades per a la ubicació i la integració adients dels elements vinculats a la recollida selectiva i els transports del residus • Conducció a les plantes de dipòsit i tractament adequades segons els tipus de residus	
SUPERVISIÓ • Control del grau d'adopció de les mesures per la gestió i eliminació de residus	

EFFECTE:	C6
DENOMINACIÓ: Augment de la generació de residus per l'ús residencial i industrial ÀMBIT: Sòl urbanitzable (SUND, SUD) ACCIÓ: Ordenació de nous creixements FACTOR: Residus SIGNE: NEGATIU VALOR: Impacte COMPATIBLE DESCRIPCIÓ: L'augment de nou sol urbà suposarà un major generació de residus. No obstant, la dotació dels serveis urbanístics i els nous dissenys dels espais permetran minimitzar el seu impacte ambiental. La implantació del programa de recollida selectiva en el nucli urbà garanteix una bona gestió dels residus.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: En aquests àmbits els objectius es limiten al seguiment de la legislació sectorial i a l'establiment d'una ordenança municipal que regula la incidència de les activitats sobre l'entorn i el medi ambient. • Delimitació del sol urbanitzable • <u>Planejament derivat:</u> Polígons d'actuació, Plans de Millora urbana, Plans parcials urbanístics • <u>Legislació aplicable:</u> - o Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, modificada per la Llei 15/2003, de 13 de juny - o Decret 161/2001, de 12 de juny, de modificació del Decret 201/1994, de 26 de juliol, regulador dels enderroc i altres residus de la construcció. - o Decret 34/1996, de 9 de gener, pel qual s'aprova el Catàleg de residus; modificat pel Decret 92/1999, de 6 d'abril i per la Resolució de 27 d'octubre de 1999. - o Els residus s'han de gestionar obligatòriament d'acord amb les determinacions establertes en el Catàleg de Residus de Catalunya - o Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus, modificat pel Decret 219/2001 - o Decret 50/2005, de 29 de març pel qual es desplega la Llei 4/2004 d'1 de juliol, reguladora del procés d'adequació de les activitats existents a la Llei 3/1998, de 27 de febrer, i de modificació del Decret 220/2001, de gestió de les dejeccions ramaderes. - o Llei 4/2004, d'1 de juliol, reguladora del procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental al que estableix la Llei 3/1998, de 27 de febrer, d'intervenció integral de l'Administració <i>Altres</i> - o Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya (2001-2006) - o Programa de Gestió de Residus de la Construcció a Catalunya (PROGROC) per al període 2001-2006 - o Decret Legislatiu 2/1991, de 26 de setembre, pel qual s'aprova la refosa dels textos legals vigents en matèria de residus industrials - o Decret 201/1994, de 26 de juliol, regulador dels enderroc i altres residus de la construcció; mitjançant cal condicionar expressament l'obtenció de la llicència municipal per a l'enderrocament de construccions - o Decret 161/2001, de 12 de juny, de modificació del Decret 201/1994, de 26 de juliol, mitjançant el qual l'ajuntament ha d'atorgar una llicència ambiental de les instal·lacions de tractament i/o disposició d'enderroc i altres residus de la construcció, previ informe vinculat de l'administració de la Generalitat o el Consell Comarcal, per ajustar-se a les noves exigències de la normativa ambiental. L'ens local ha de tenir coneixement en tot moment de la correcta gestió i destinació d'aquests residus.	
INDICADORS • Grau d'adopció pel planejament derivat i projectes d'urbanització de les mesures de gestió de residus necessàries	
MESURES CORRECTORES: • En la fase d'execució del planejament: - o Garantir i incentivar una correcta gestió dels residus de la construcció i la utilització de materials ecològics, reciclats o reutilitzats en la construcció i si s'escau, aprovar ordenances municipals que reguli la gestió d'aquest tipus de residus - o Planificar el procés de l'obra per evitar que hi hagi sobrants innecessaris, com a principi de minimització - o Aprofitar les runes generades en l'estabilització de talussos i del relleu en general (amb la realització d'una anàlisi química prèvia). • En la urbanització de la nova trama viària creada i especialment en la de caràcter complementari, es tindrà especial cura en utilitzar materials respectuosos amb el medi • Efectuar una campanya d'informació sobre l'ús de la deixalleria municipal, així com de sensibilització ambiental, per tal d'unificar esforços tècnics i econòmics, pel que fa a la recollida selectiva i obtenir-ne cada cop resultats més positius. • Elaborar un programa municipal de reducció, reutilització i reciclatge de residus, per tal de reduir la producció de residus en les diferents activitats, garantir la minimització de residus tòxics i la dotació del servei a tota la població, tenint en compte l'increment d'aquesta i la freqüència i nombre dels serveis prestats derivats de l'efecte estacional. • Mitjançant ordenances municipals o en el disseny de nous espais públics (vialitat, etc.), adoptar les mesures adequades per a la ubicació i la integració adients dels elements vinculats a la recollida selectiva, transport, i dipòsit del residus. • Conducció a les plantes de dipòsit i tractament adequades segons els tipus de residus	
SUPERVISIÓ • Control del grau d'adopció de les mesures per la gestió i eliminació de residus	

EFFECTE:	C7
DENOMINACIÓ: Facilitació de la gestió dels residus agraris, evitant-se la dispersió en altres zones i situacions de risc ambiental ÀMBIT: Sòl no urbanitzable ACCIÓ: Ordenació i delimitació de noves zones FACTOR: Residus SIGNE: POSITU VALOR: Impacte NOTABLE	
DESCRIPCIÓ: La zonificació establerta porta implícita una millor gestió dels residus al diferenciar zones agrícoles amb tractaments de diferent intensitat i la protecció de les zones més vulnerables. Paral·lelament la reserva d'espais per equipaments de tractament de residus i la modernització dels recs amb l'objectiu principal de millorar la seva eficiència comportaran una generació menor de residus i facilitaran la seva aplicació.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: B3,B7-B9, C1, D1,D4 - Zonificació i normativa de regulació dels usos en sol no urbanitzable <u>Planejament derivat:</u> - Pla especial urbanístic vigent de les Coves. - Pla Especial urbanístic del conjunt Serra Encantada-Saladar amb recuperació i diversificació d'usos de l'autocros <u>Legislació aplicable:</u> - Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, per la Llei 15/2003, de 13 de juny - Decret 34/1996, de 9 de gener, pel qual s'aprova el Catàleg de residus; modificat pel Decret 92/1999, de 6 d'abril i per la Resolució de 27 d'octubre de 1999. - Els residus s'han de gestionar obligatòriament d'acord amb les determinacions establertes en el Catàleg de Residus de Catalunya - Reial decret 1416/2001, de 24 de desembre, sobre els envasos fitosanitaris - Decret 220/2001, d'1 d'agost, de gestió de les dejeccions ramaderes - Decret 50/2005, de 29 de març pel qual es desplega la Llei 4/2004 d'1 de juliol, reguladora del procés d'adequació de les activitats existents a la Llei 3/1998, de 27 de febrer, i de modificació del Decret 220/2001, de gestió de les dejeccions ramaderes. - Llei 4/2004, d'1 de juliol, reguladora del procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental al que estableix la Llei 3/1998, de 27 de febrer, d'intervenció integral de l'Administració ambiental. - Ordre de 22 d'octubre de 1998 del Codi de bones pràctiques agràries en relació amb el nitrogen. - Decret 283/1998, de 21 d'octubre, de designació de les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries. - Decret 476/2004, de 28 de desembre, pel qual es designen noves zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries. - Decret 205/2000, de 13 de juny, d'aprovació del programa de mesures agronòmiques aplicables a les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries. Altres - Programa de gestió de les dejeccions ramaderes a Catalunya, de 23 de desembre de 1996 - Programa de recollida d'envasos fitosanitaris - Pla de suport a la gestió de les dejeccions porcínes - Decret 61/1994, de 22 de febrer, sobre regulació de les explotacions ramaderes i Ordre de 7 d'abril de 1994, per al qual es fixen normes d'ordenació de les explotacions porcínes, avícoles, cunícoles i bovines - Reial Decret 324/2000, de normes bàsiques d'ordenació de les explotacions porcínes	
INDICADORS Grau d'implementació en el planejament de les mesures i recomanacions.	
RECOMANACIONS: - Foment de la implantació en el terme de plantes de compostatge de residus orgànics i fracció vegetal - Control dels productes residuals contaminants produïts per les activitats agrícoles i correcte tractament d'aquests. - Correcta gestió dels residus ramaders: ja sigui mitjançant un gestor autoritzats o mitjançant la disposició de terres per utilitzar-ho com adob, de forma adequada, especialment en l'àmbit delimitat com a zones vulnerables per contaminació de nitrats - Seguir el codi de bones pràctiques en relació al nitrogen (Ordre de 22 d'octubre de 1998), - Com a eines d'informació i gestió complementaries es recomana seguir les publicacions següents: - la guia dels tractaments de les dejeccions ramaderes elaborada dins el marc del Nou Model de Gestió de la Fertilització (orgànica i mineral) en una agricultura i ramaderia sostenibles que impulsen conjuntament el Departament de Medi Ambient i Habitatge i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. - Manual de gestió de purins i la seva reutilització agrícola (Centre de Documentació del Departament de Medi Ambient i habitatge. - Establir una ordenança municipal que reguli l'emplaçament i les mesures correctores a disposar en les activitats ramaderes per a la correcta gestió ambiental.	
SUPERVISIÓ - Seguiment de la evolució del nivell de contaminants a les aigües dels reguers principals del terme i del riu Segre - Control del grau d'adopció de les mesures per la gestió i eliminació de residus	

EFFECTE:	C8
DENOMINACIÓ: Augment de la contaminació acústica, lumínica i de radiacions electromagnètiques per l'increment significatiu del sol urbà ÀMBIT: Sòl Urbanitzable (SUD i SUND) i no urbanitzable (sistema de protecció de sistemes) ACCIÓ: Ordenació de nous creixements FACTOR: Condicions acústiques, lumíniques i electromagnètiques SIGNE: NEGATIU VALOR: Impacte COMPATIBLE	
DESCRIPCIÓ: L'augment de la població, el transport i de les activitats industrials per l'ampliació del sòl urbà contemplarà un augment significatiu de les immisions sonores i de la contaminació lumínica. Si més no el planejament adoptat contempla la separació en polígons industrials d'aquelles activitats més molestes i les zones residencials, així com l'assignació d'usos i de incompatibilitats per raons acústiques per tal de minimitzar els efectes negatius d'aquests tipus d'impactes. En relació a la contaminació lumínica, l'ordenació adoptada al fomentar una estructura urbana compacta disminueix l'impacte lumínic sobre el territori.	

EFFECTE:	C9
DENOMINACIÓ: Disminució del risc d'inundació i per altres riscos geològics en àrees de nou creixement urbà i en el sol no urbanitzable ÀMBIT: Sòl urbà (SUNC), Sòl urbanitzable i no urbanitzable (HV, EC) ACCIÓ: Ordenació dels nous creixements urbans i ordenació i delimitació de noves zones en sol no urbanitzable FACTOR: Riscos geològics i d'inundació SIGNE: POSITIU VALOR: Impacte IMPORTANT	
DESCRIPCIÓ: En la delimitació del sòl urbanitzable per disminuir els efectes de les avingudes, s'han respectat els límits de zona inundable establerts en l'INNUNCAT de l'ACA, en relació a les potencials avingudes del riu Segre. Pel que fa als reguers i sèquies amb franja inundable que actualment es troben en àmbits adjacents al sòl urbà i que la proposta d'ordenació els inclou en zona urbana, el planejament els integra com a espais verds. Igualment, en el límit urbanitzable sud del nucli urbà d'Alcarràs s'ubica un espai verd immediat al espai corresponent a 500 anys que es equival al màxim període de retorn de riades i que garanteix una protecció addicional dins d'aquest àmbit. D'altra banda, el nivell de riscos geològics en el terme municipal d'Alcarràs son molt baixos i queden minimitzats per les recomanacions establertes en aquest informe ambiental i les mesures marcades per la legislació respecte a l'edificació tant d'obra pública com privada.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: A1, B1-B3 • Zonificació i assignació d'usos del sol compatibles amb el risc hidrològic, prohibint-se especialment l'ús industrial i la ubicació d'explotacions ramaderes de caràcter intensiu. • <u>Planejament derivat:</u> Polígons d'actuació, Plans parcial i Plans especial de la ribera del Segre • <u>Legislació aplicable:</u> - o Article 9.2 de la Llei 2/2002, d'urbanisme - o Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril, Reglament del Domini Públic Hidràulic - o Llei 29 /1985, de 2 d'agost, d'aigües	
INDICADORS • Superfície, per usos dominants, de sòls urbans, urbanitzables i no urbanitzables situats en zones inundables	
RECOMANACIONS: • La configuració i disseny definitiu de les zones verdes ubicades en zona inundable (reguers i sèquies) o pròxim (riu Segre) dels plans parcials afectats requeriran la realització dels estudis hidrogeològics pertinents. • El Pla Especial de la Ribera del Segre hauria d'incloure un estudi de detall per tal de definir i delimitar amb precisió les característiques de les zona inundable per tal d'establir una ordenació que permeti fixar franges de protecció fins i tot més estrictes a les establertes per la legislació referent al domini públic hidràulic, a la vegada que permeti cercar millor els emplaçaments on es podrien ubicar els camins, equipaments i instal·lacions relacionades amb els usos assignats a la zona. • Fomentar la restauració i revegetació del bosc de ribera i impedir actuacions generadores d'erosió dins les zones classificades com inundables i en les capçaleres dels reguers i sèquies que generen potencials àmbits d'inundació (alguns d'elles queden inclosos en Plans Especials Urbanístics). • Les rieres s'hauran de mantenir lliures d'obstacles • Per regla general, les zones properes als marges dels rius han de seguir les disposicions del reglament del Domini Públic Hidràulic • En relació als riscos geològics de baixa magnitud identificats: - o Caldrà realitzar un estudi geotècnic per a cada nova construcció, d'acord amb les directrius actuals de la norma de construcció EHE de formigó estructural. - o S'hauran de seguir les disposicions del Reglament de Domini Públic - o Caldrà prestar atenció al desenvolupament d'inestabilitats de tipus moviments superficials i desprendiments durant o posteriorment a l'execució d'excavacions o talussos antròpics. - o Cal evitar edificar a les voreres dels talussos. Es recomana deixar una distància prudencial entre el talús i les basses de les edificacions ja que poden donar lloc a inestabilitzacions locals en els desmuntats en formes de moviments en massa - o Dissenyar acuradament els pendents del projecte	
SUPERVISIÓ • Control d'usos en sol urbanitzable i no urbanitzable en zones inundables	

EFFECTE:	C10
DENOMINACIÓ: Disminució de l'erosió i altres efectes associats a les activitats extractives ÀMBIT: Sol no urbanitzable (HV, EC) ACCIÓ: Ordenació i delimitació de noves zones FACTOR: Riscos induïts per activitats extractives SIGNE: POSITIU VALOR: Impacte NOTABLE	
DESCRIPCIÓ: L'ordenació i regulació proposada implicarà la preservació de molts espais que actualment presenten risc de ser transformats i, donada la seva vulnerabilitat edàfica i ecològica, possible degradació irreversible amb una pèrdua notable de sòl i d'alguns dels escassos reduïts d'hàbitats d'interès comunitari prioritari dels que disposa el terme municipal.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: C1-C3; D1,D2 i D4 - La delimitació d'espais d'alt valor ecològic com molts tossals i el riu, en alguns casos impedirà la seva execució i en altres garantirà una correcta gestió que inclogui la restauració més adequada dins el context ecològic i funcional que marqui l'àrea on es produeixi l'activitat, en virtut del que es disposa en l'article 1 del Decret 343/1983 de 15 de juliol sobre normes de protecció del medi ambient d'aplicació a les activitats extractives. <u>Planejament derivat:</u> Pla Especial urbanístic del conjunt Serra Encantada-Saladar; Pla especial de la ribera del Segre (regulació especial per activitats extractives en lleres fluvials, més restrictiva) <u>Legislació aplicable:</u> - Llei 3/1988, de 27 de febrer, de la Intervenció Integral de l'administració ambiental - Llei 12/1981, de 24 de desembre, per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives, modificat pel Decret legislatiu 14/1994. - Decret 343/1983 de 15 de juliol sobre les normes de protecció del medi ambient d'aplicació a les activitats extractives, desplegada per l'Ordre de 6 de juny de 1988 i que complementa aquelles de les seves disposicions que són d'aplicació a la resta del territori de Catalunya, amb la finalitat de fixar les condicions de protecció del medi ambient que seran imperatives per a l'aprofitament dels recursos miners. - Ambdues disposicions són actualitzades pel Decret 202/1994, de 14 de juny, i pel Decret legislatiu 14/1994, de 26 de juliol, que estableixen normes addicionals més adients al procés evolutiu que han experimentat la gestió i el control d'aquestes activitats des de 1983. - Llei 6/2001, que modifica el Decreto Legislativo 1302/1986, d'avaluació d'impacte ambiental, aquestes activitats s'han de sotmetre en la majoria dels casos al tràmit d'avaluació d'impacte ambiental, tant per la llicència ambiental com per la llicència urbanística <u>Altres</u> - Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines. - Decret 2857/1978, de 25 d'agost, de mines. Reglament general per al règim de la mineria. - Reial Decret 2994/1982, de 15 d'octubre, sobre restauració d'espais naturals afectats per activitats extractives - Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals - Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya - Decret 114/1988, de 7 d'abril, d'avaluació d'impacte ambiental - Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'Aigües. - Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del domini públic hidràulic.	
INDICADORS - superfície d'hàbitats d'interès comunitari afectats per activitats extractives - diversitat biològica dins dels espais afectats per activitats extractives (comparats amb la que presenten equivalents actuals de l'ecosistema original)	
RECOMANACIONS: - Establir una ordenança municipal que a més a més d'incloure els requisits mínims que marca la legislació sectorial corresponent, ha d'incloure també totes aquelles mesures específiques (directrius a nivell de projecte en el programa de restauració) a aplicar en les diferents àrees establertes en la proposta d'ordenació que es presenta i les que en funció del paper que correspon als ajuntaments com atorgants de les autoritzacions per activitats industrials són de la seva competència, així com la normativa general reguladora de les llicències, i, en definitiva, totes aquelles que, per raó de la competència que els atorga la legislació vigent, siguin necessàries per a la salvaguarda de les condicions del medi ambient en els espais on s'exerceixin activitats extractives - Fixar directrius clares per la restauració dels diferents espais afectats per activitats extractives, en especial els ubicats en àrees d'alt valor ecològic, per tal de recuperar les condicions edàfiques, de l'aquífer i garantir l'adequada regeneració de la zona per tal que s'hi pugui desenvolupar els usos establerts en la zona en que estan ubicats. - Incorporar aquests espais en programes d'educació ambiental	
SUPERVISIÓ - Vigilància del procés de restauració: Inspecció i seguiment dels treballs de restauració per part del Departament de Medi Ambient i habitatge (Delegació Territorial); verificació per part del ajuntament de com han estat contemplades les determinacions específiques que marca el planejament en l'àrea on es produeix l'activitat. - Controlar l'adjudicació de llicències d'activitats que representin perjudici per la recuperació dels seus valors originals, aprofitant-se del mal estat en que es troben després de la seva recent explotació - Controlar i penalitzar l'abocament de deixalles i runes en els clots abandonats un cop acabada l'extracció	

EFFECTE:	C11
DENOMINACIÓ: Augment risc d'incendis i explosions ÀMBIT: Sol urbanitzable (SUND, SUD) ACCIÓ: Ordenació nous creixements FACTOR: Riscos d'incendis i explosions SIGNE: NEGATIU VALOR: Impacte COMPATIBLE	
DESCRIPCIÓ: L'augment d'extensió del sol urbà d'ús residencial, comercial i industrial, així com la possible implantació de nous serveis de subministrament de combustible pot augmentar el risc d'incendis i explosions, si bé, el compliment de la legislació sectorial i la separació de les activitats de més risc de zones més poblades fa que l'impacte sigui baix i per tant es classifiqui com a compatible. En la resta de les zones no hi ha canvis substancials respecte a aquest risc, i fins i tot, el tractament restaurador que proposa el planejament només pot representar la disminució d'aquests riscos.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: En aquests àmbits els objectius es limiten al tipus d'ordenació establerta, al seguiment de la legislació sectorial i a l'establiment d'una ordenança municipal que regula la incidència de les activitats sobre l'entorn i el medi ambient. - La delimitació sòl urbanitzable i regulació de les activitats en funció dels risc d'incendi i explosió segons zonificació establerta en l'ordenança municipal corresponent. <u>Planejament derivat:</u> Polígons d'actuació, Plans de Millora Urbana i Plans parcials urbanístics <u>Legislació aplicable:</u> - Real Decret 2177/96, de 4 d'octubre de 1996: Norma bàsica de l'Edificació "Condiciones de protección contra incendios en los edificios" (NBE-CPI-96). - Decret 241/1994, de 26 de juliol, sobre condicionants urbanístics i de protecció contra incendis als edificis	
INDICADORS - Nombre d'incendis per superfície urbana - Superfície cremada - Cost econòmic de la superfície cremada	
MESURES CORRECTORES: Seguiment estricte de la legislació	
SUPERVISIÓ Inspeccions i controls segons legislació sectorial en la redacció del planejament derivat i projectes d'urbanització	

EFFECTE:	E1
DENOMINACIÓ: Augment global de la compactació del nucli urbà ÀMBIT: Sol Urbà i urbanitzable ACCIÓ: Reordenació-consolidació; Ordenació nous creixements FACTOR: Compactació/dispersió SIGNE: POSITIU VALOR: Impacte NOTABLE	
DESCRIPCIÓ: Es corregeix la tendència a la dispersió actual del nucli mitjançant l'ordenació integral dels seus límits que passa a tenir una forma de quadrat que minimitza les àrees de contacte entre sol urbà i no urbanitzable. S'aprofita la necessitat de creixement tant de l'àmbit residencial com industrial, per omplir espais buits, al mateix temps que s'optimitza els teixits ja existents on es detecta un grau més alt de desestructuració, contemplant-se, si s'escau, la reconversió d'usos. Complementàriament s'adopten densitats raonablement elevades, que permeten tipologies urbanes més eficients, fomenten una riquesa i diversitat més grans en les relacions socials i econòmiques, impliquen un consum més baix de recursos i uns costos de manteniment més baixos. Tot plegat suposa una disminució important de la mobilitat obligada i de l'energia consumida per l'ús urbà.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: A2–A5 • Zonificació del sol urbanitzable i sol urbà no consolidat • <u>Planejament derivat:</u> Plans parcials i plans de millora urbana corresponents a les noves zones industrials i residencials • <u>Legislació aplicable:</u> - o Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, modificada per la Llei 10/2004, de 24 de desembre. - o <i>Altres</i> - o Llei 9/2003, de 13 de juny de la mobilitat	
INDICADORS • perímetre/superfície urbanitzada * 1/categoria i longitud dels eixos viaris de primer ordre que passen pel terme classificats en rangs	
RECOMANACIONS: • Aquest factor en l'àmbit que fa incidència presenta un component de disseny fonamental que pot abordar-se des de la mateixa proposta d'ordenació establerta i per tant fa innecessàries recomanacions addicionals.	
SUPERVISIÓ • El seguiment ambiental s'ha de centrar en l'anàlisi de l'evolució dels indicadors i control de la formació de agregats de naturalesa urbana en sol no urbanitzable	

EFFECTE:	E2
DENOMINACIÓ: Augment notable de nou sol urbà. ÀMBIT: Sol Urbà i urbanitzable ACCIÓ: Reordenació-consolidació; Ordenació nous creixements FACTOR: Consum de sol SIGNE: NEGATIU VALOR: Impacte NOTABLE	
DESCRIPCIÓ: Aquest augment en el consum de sol es produeix de la adequació del creixement urbà a les noves necessitats del municipi tenint en compte el seu potencial actual i futur. No obstant, l'impacte negatiu local queda compensat per un efecte positiu a una escala territorial més àmplia, s'hi s'entén el potencial creixement urbà d'Alcarràs com una manera d'evitar creixements dispersos o menys accessibles en altres punts del sistema urbà de la Plana de Lleida. El creixement es justifica també si es considera el fet de que Alcarràs actualment no precisa de noves infraestructures de mobilitat i amb la capacitat de les presents, es pot absorbir una molt més alta densitat de trànsit. Veure també la memòria justificativa de l'actuació i els indicadors de creixements de la memòria urbanística.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: A4, A5, B1, B2 • Delimitació de sol urbanitzable i sol urbà no consolidat • <u>Planejament derivat:</u> Plans parcials corresponents a les noves zones industrials i residencials • <u>Legislació aplicable:</u> o Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, modificada per la Llei 10/2004, de 24 de desembre.	
INDICADORS • Superfície per habitat de sol urbà + sol urbanitzable + sol ocupat per sistemes generals en no urbanitzable • Relació tipus de via de mobilitat (capacitat dels vials) en relació als desplaçaments actuals	
MESURES CORRECTORES (d'aplicació directa en la proposta d'ordenació): • A fi i efecte de disminuir al màxim l'ocupació innecessària de sol, s'adopta com a criteri bàsic l'esmentat en l'efecte E1, de compactació. S'utilitza una tipologia edificatòria que preveu densitats moderadament altes. Les expansions de sol urbà, seguint els eixos viaris es realitzen per optimitzar el seu accés i funcionalitat de les activitats, tot i prescrivint un creixement del sol edificat que manté la permeabilitat física, amb suficients espais verds situats en punts estratègics des del punt de vista de connectivitat biològica i que a la vegada compensen la creació de superfícies impermeables pròpies d'aquest tipus de sol, garantint també un drenatge eficient cap al riu. • Tanmateix es marca àmbits amb una configuració urbana de disseny especial tant per les tipologies d'edificació com per la dotació d'espais lliures, amb l'objectiu de definir amb precisió els límits d'expansió futura del sol urbà, ja sigui per condicionats naturals (inundació, valor agrícola) com artificial (carreteres, ferrocarril).	
SUPERVISIÓ • Control dels processos de parcel·lació en sol no urbanitzable • Seguiment dels indicadors ambientals assignats	

EFFECTE:	E3
DENOMINACIÓ: Augment de la diversificació i flexibilitat d'usos ÀMBIT: Sol Urbà, urbanitzable i no urbanitzable ACCIÓ: Reordenació-consolidació; Ordenació nous creixements, AI, HV, FACTOR: Diversitat i flexibilitat d'usos SIGNE: POSITIU VALOR: Impacte NOTABLE	
DESCRIPCIÓ: Les tipologies edificatòries adoptades, permeten la mescla d'habitatge plurifamiliar i unifamiliar en els nous sectors de creixement urbà, afavoreixen la cohesió social i l'augment de les interaccions socials. La inclusió i disposició en continuïtat dels espais verds configuren una xarxa de connexió interzonal d'ús múltiple, que s'estén fins i tot al sol no urbanitzable. També la flexibilitat dels usos permesos en els diferents polígons d'actuació establerts pel planejament permet una major optimització del nucli preexistent, diversificant l'oferta immobiliària i reduir-ne les necessitats d'expansió futures. En sol no urbanitzable, tant d'especial protecció com d'aprofitament agropecuari, els usos, serveis i equipaments que la proposta d'ordenació contribueixen a la creació de nous sistemes per aprofitar els recursos que ofereix aquest tipus de sol (lleure, educacional, científic, biodiversitat, corredor ecològic, etc.). Això, òbviament ha de repercutir molt positivament en la cohesió social, al donar diferents alternatives de relació entre els ciutadans.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: A5, B5-B9, C1-C3 • Delimitació de sòl urbanitzable i sol urbà no consolidat i no urbanitzable • <u>Planejament derivat:</u> Plans parcials corresponents a les noves zones industrials i residencials; Plans de Millora Urbana; Tots els plans especials contemplats en sol no urbanitzable. • Catàleg de bens patrimonials i naturals protegits • <u>Legislació aplicable:</u> - o Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, modificada per la Llei 10/2004, de 24 de desembre.	
INDICADORS • Nombre d'usos per cadascuna de les categories de sòl establertes	
RECOMANACIONS: • Realitzar i introduir estudis de la necessitat de nous usos i serveis en el planejament derivat que afecti als nous sectors urbanitzables	
SUPERVISIÓ • Revisar la funcionalitat dels diferents sectors creats per tal d'assegurar la cobertura de les necessitats primàries d'aquests.	

EFFECTE:	E4
DENOMINACIÓ: Consum directe d'energia ÀMBIT: Sol Urbà, urbanitzable i no urbanitzable ACCIÓ: Reordenació-consolidació; Ordenació nous creixements, AI, HV, FACTOR: Diversitat i flexibilitat d'usos SIGNE: NEGATIU VALOR: Impacte COMPATIBLE	
DESCRIPCIÓ: L'augment de sol urbà comportarà un increment obligat del consum actual d'energia, si bé l'ordenació proposada d'aquests àmbits, fomenten l'adopció d'un disseny més compacte que suposa un efecte directe de millora de l'eficiència energètica, per disminuir costos de manteniment, la mobilitat obligada i expansions innecessàries. En els nous creixements, l'adopció de densitats moderadament altes incideix de la mateixa manera, a més a més de contribuir notablement a una major interacció social i econòmica.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: A3-A5, A7 - Delimitació de sòl urbanitzable i sol urbà no consolidat i no urbanitzable <u>Planejament derivat:</u> Contemplar les recomanacions establertes com a directrius dins la redacció dels Plans parcials corresponents a les noves zones industrials i residencials; Plans de Millora Urbana <u>Legislació aplicable:</u> - Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, modificada per la Llei 10/2004, de 24 de desembre. - Legislació relativa a l'edificació sostenible <u>Altres</u> - Programa d'Assessorament Energètic (PAE), realitzat dins l'àmbit d'actuacions de l'Institut Català d'Energia, adscrit al Departament de Treball i Indústria, pot oferir als diferents municipis de Catalunya un conjunt d'eines que facilitin el coneixement dels consums energètics actuals, a més d'identificar l'ús que se'n fa d'aquestes energies, amb l'objectiu de planificar la seva correcta utilització i promoure accions d'estalvi energètic i aplicació de recursos renovables.	
INDICADORS - Aplicació dels indicadors relacionats amb el programa WinCEM, de comptabilitat energètica municipal % d'edificacions que utilitzen energies renovables - mateixos que en E1 i E2	
MESURES CORRECTORES: - Previsió d'una ordenança municipal d'energies renovables (Ordenances solars,...) - Designar un gestor energètic (tècnic municipal o extern) - Dins el planejament derivat delimitar adequadament les zones edificables per tal d'optimitzar la captació solar i l'aprofitament de la llum natural - En relació a la configuració arquitectònica incorporar criteris de disseny solar passiu - Regulació de materials, aïllaments i solucions constructives en façanes i cobertes - Requeriment d'il·luminació de baix consum en espais comunitaris interiors i exteriors - Exigència d'un requeriment energètic mínim per a calderes i bombes de calor i, en el seu cas, d'un distintiu de garantia de qualitat ambiental. - Exigència en les noves edificacions, transformacions integrals i canvis d'ús, de sistemes mixtes per a subministraments d'aigua calenta sanitària, amb utilització de captadors solars i d'acumuladors - Exigència d'instal·lacions fotovoltaïques en nous edificis públics - Exigència de cogeneració d'electricitat i calor a nous equipaments i edificis d'oficines, comercials i hotelers - Exigència d'incorporació d'estudis de costos energètics en els projectes.	
SUPERVISIÓ Seguiment del grau de compliment de les directrius establertes en el planejament derivat.	

EFFECTE:	P1
DENOMINACIÓ: Facilitació del desenvolupament de l'activitat agrària amb una disminució dels efectes negatius sobre l'ecosistema i la interferència amb altres usos compatibles. ÀMBIT: Sol no urbanitzable (AI; HV) ACCIÓ: Ordenació i noves delimitacions FACTOR: Estructura agrària i qualitat del sòl SIGNE: POSITIU VALOR: Impacte NOTABLE	
DESCRIPCIÓ: Es delimiten les terres amb millor aptitud per el desenvolupament dels diferents tipus d'activitats agropecuàries. La regulació d'usos impedeix les interferències i facilita l'accés i millora de les infraestructures de rec i altres millores tecnològiques. La protecció de marges, tossals i algunes basses de rec on es preserven valors ambientals afavoridors de la biodiversitat biològica, permet el manteniment de les funcions ecològiques essencials i la autoregulació endògena dels agroecosistemes, al mateix temps admet opcions d'ús complementàries (educació ambiental, agroturisme, lleure).	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: B1, B3, B4, B6-B9, C1, C2, D2 - Delimitació de l'Àrea agropecuària intensiva i de l'Àrea d'horta vella <u>Planejament derivat:</u> - Pla Especial 2: "Pac agropecuari de l'entorn de Montagut" - Delimitació de proteccions pels elements del patrimoni cultural o natural catalogades - Cases de la partida de Vallmanya <u>Legislació aplicable:</u> - La Llei 2/2002, d'urbanisme i en especial émfasi l'article 3 de la Llei 10/2004, que modifica l'anterior, fa palés la necessitat de preservar el sòl d'alt valor agrícola - Decret 61/1994, de 22 de febrer, sobre regulació de les explotacions ramaderes - Ordre 7 d'abril, per la qual es fixen normes d'ordenació de les explotacions porcines, avícoles, cunícoles i bovines - RD 209/2002, de 22 de Febrer d'ordenació d'explotacions apícoles - RD 324/2000, de 3 de març d'ordenació de les explotacions porcines, modificat parcialment pel RD 3483/2000, de 29 de desembre i pel RD 1323/ 2002, de 13 de desembre - Llei 3/1995, de 23 de març de Vies Pecuàries <i>Altres</i> - PDR, PAC (Agenda 2000) - Llei18/2001, de 31 de desembre, d'orientació agrària (DOGC núm. 3549, 09/01/2002 - Decret 220/2001, d'1 d'agost, de gestió de les dejeccions ramaderes - Ley 19/1995, de 4 de Julio , de modernización de las explotaciones agrarias	
INDICADORS - Superfície agrícola regada amb sistemes de rec més eficients (aspersió, goteig) - Proporció d'implantació de bones pràctiques agràries, producció integrada i agricultura ecològica (inversió de l'administració en ajuts pel foment d'aquest tipus d'explotacions en el terme) - Diversitat de les explotacions i usos agropecuaris - Proporció d'implantació d'altres usos compatibles	
RECOMANACIONS: - Incorporar les recomanacions del Projecte-Life TRAMA (Tècniques de Reorganització Ambiental Agrària) i mesures agroambientals, especialment en àmbits agraris afectats per un Pla Especial Urbanístic. - Durant la fase d'execució del planejament i en relació a la qualitat del sòl: - Avaluar les característiques biològiques, físiques i químiques del sòl del lloc, segons la informació inventariada o, en el seu cas, demanar a la part venedora o cedentària del terreny un certificat de sòl no contaminat - Protegir el sòl mitjançant mecanismes que n'evitin l'erosió i la contaminació - Manteniment de l'horitzó fèrtil del sòl	
SUPERVISIÓ Seguiment de les mesures correctores i programa de vigilància establert en els Estudis d'Impacte Ambiental, que acompanyen als recents projectes de modernització dels sistemes de rec al Canal de Pinyana.	

EFFECTE:	P2
DENOMINACIÓ: Preservació dels espais naturals en els que ha estat proposada alguna iniciativa de protecció. ÀMBIT: Sol no urbanitzable (AAE) ACCIÓ: Ordenació i noves delimitacions FACTOR: Espais naturals protegits SIGNE: POSITIU VALOR: Impacte NOTABLE	
DESCRIPCIÓ: Es consideren amb categoria d'àrea d'alt valor ecològic, tots els espais que han estat proposats per incloure en la Xarxa Natura 2000 i la majoria dels que han estat descrits com hàbitats d'interès comunitari prioritari. S'han inclòs també totes aquelles basses catalogades en l'inventari de zones humides del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya amb independència de que hagin estat o no incloses en alguna figura de protecció a nivell regional, estatal o internacional.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: C1, C2, D1. - Delimitació de diferents espais com a àrees d'alt valor ecològic <u>Planejament derivat:</u> - Delimitació d'àrees de desenvolupament de Plans Especials Urbanístics: - Pla Especial urbanístic del Parc agropecuari de l'entorn de Montagut: constituïria un Pla Especial que afectaria a: Pantà de l'Arròs, alguns tossals de la Sardera Alta, Sèquia de Pinyana (Sequia del Cap) i l'establiment d'un centre d'interpretació del paisatge, agrícola i de la natura en Montagut. - Delimitació de proteccions pels elements del patrimoni cultural o natural catalogades - Pla de l'Alzina - Equipaments en Sol No Urbanitzable: - Centre d'interpretació ambiental i agrari de Montagut (dins PEU-del Parc Agropecuari de l'entorn de Montagut) <u>Legislació aplicable:</u> - Seguiment de les determinacions establertes en l'Article 6 de la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestre (Directiva Hàbitats) i creació de la Xarxa Natura 2000 i la legislació estatal i autonòmica que la desplegui en el territori - D'utilitat per l'elaboració dels indicadors ambientals corresponents, s'ha de consultar la Directiva 97/62/CEE (que actualitza la Directiva 93/42/CEE) on es troben dos annexos amb les relacions (l·listats) d'hàbitats i d'espècies qualificats, respectivament com d'interès comunitari prioritari. <i>Altres:</i> - Llei 12/1985, de 13 de Juny, d'espais naturals - Conveni Ramsar 1971, en referència a zones humides - Aplicació de l'article 282 del Reglament del domini públic hidràulic, que desenvolupa els títols Preliminar I, IV, V, VI i VII de la Llei 29/1985 - Zones importants per a la conservació d'espècies de fauna de l'annex 2 de la Llei 3/1988, de protecció dels animals, i de les Ordres d'ampliació d'espècies protegides; i de nidificació d'ocells de l'annex I de la Directiva 79/409/CEE del Consell, de 2 d'abril, relativa a la conservació de les aus silvestres (Directiva Aus. ZEPAS).	
INDICADORS: - Diversitat biològica (ocells) i nombre d'ocells hivernants en el pantà de l'Arròs i bassa del Pla de les Trotes - Nombre de tipus d'hàbitats (interès comunitari) present en el TM - Superfície total ocupada per cada tipus d'hàbitat - Cobertura vegetal d'una selecció d'hàbitats d'interès comunitari prioritari integrats en Àrees d'alt valor ecològic de la proposta (principalment basses i tossals). - Percentatge d'espècies vegetals de diferents nivells serials de la successió ecològica d'una selecció d'àrees d'alt valor ecològic que comprenguin diferents orientacions i grandàries.	
RECOMANACIONS: - Iniciar els tràmits per a la redacció d'un Pla Especial de Protecció del medi natural i del paisatge del Pantà de l'Arròs, que permeti aplicar normes urbanístiques complementaries o de lligam amb l'ordenació urbanística global establerta en el desplegament reglamentari de la Xarxa Natura 2000 (superant la dimensió estrictament urbanística, entrant també en l'ordenació dels recursos naturals). Una vegada aprovada s'haurà d'adequar el planejament en un termini de dos anys - En la redacció del PEU proposat en el planejament derivat d'aquest POUM referent a aquest àmbit d'actuació (Pla Especial del Parc Agropecuari de l'entorn de Montagut) i en el cas d'efectuar-se aquests Plans Especials de Protecció del medi natural i del paisatge vinculats a la Xarxa Natura, caldria establir unes directrius que permetessin la seva coordinació. - Redactar un estudi preliminar en detall de la Bassa del Pla de les Trotes (inclosa en el catàleg de Zones humides inventariades) per tal d'iniciar els tràmits que donada la seva actual vulnerabilitat al situar-se molt propera a un la Autovia A11 i en zona urbana comportin una major grau de protecció.	
SUPERVISIÓ - L'ajuntament d'Alcarràs impulsarà la creació d'una Comissió de custòdia dels espais protegits del terme i especialment els afectats per Plans Especials, amb l'objectiu de disposar d'un òrgan municipal de participació social en les decisions de gestió i ordenació de dits espais. La Comissió també podrà cercar mecanismes per facilitar la participació pública en la gestió d'aquests espais, tal com actuacions d'educació i gestió de terrenys per part d'associacions, voluntaris o programes de formació, acords amb propietaris particulars, o convenis de gestió de terrenys públics. - El seguiment ambiental de les zones protegides ha de comportar una control específic sobre els límits de protecció d'aquests espais	

EFFECTE:	P3
DENOMINACIÓ: Potenciació de la permeabilitat biològica i dels corredors ecològics ÀMBIT: Sol urbanitzable () i no urbanitzable (AI, HV, EC, Sistema de Protecció de Sistemes) ACCIÓ: Ordenació nous creixements i Ordenació i noves delimitacions FACTOR: Fragmentació / permeabilitat SIGNE: POSITIU VALOR: Impacte IMPORTANT	
DESCRIPCIÓ: Es delimiten aquells espais que presenten interès ecològic, ja sigui pel seu valor natural intrínsec o per permetre canalitzar el flux biològic; bàsicament formen part d'hàbitats d'interès comunitari. Es tracta majoritàriament de basses i tossals que mantenen comunitats vegetals i animals ben desenvolupades. Dins el sol urbà es proposen diversos espais lliures de zones verdes, que a més de l'ús de lleure i social, tenen també el destí d'incrementar la funcionalitat ecològica com espais de protecció hidrològica, i corredor múltiple amb connexió amb els fixats en SNU, on es podran mantenir comunitats vegetals pròpies de l'indret, i en especial, aquelles que corresponguin a hàbitats prioritaris. S'intensifica la delimitació i identificació d'àrees d'alt valor ecològic, en sol no urbanitzable, i zones verdes, en sol urbà i urbanitzable, d'àmbits que representen potencials barreres ecològiques, i especialment en punts crítics vinculats a infraestructures lineals com diversos punts del TGV, de l'autovia AII i NII. Entre ells destaquen: Racons del Llop, Clamor de Vallmanya i Vall del Gallo -pts crítics de Torreferrera/Costa de la Vall i Pantà de l'Arròs/TGV i Ferrocarril-, canal de Pinyana -pto crític AII/sèquia del Cap-, la vall de Miret i la riera de les Mines associada al Saladar, Riera dels Reguers i Ribera del Riu Segre (en SNU) o bé, zona verda del Saladar -pto. crític basses d'Alcarràs (en SUR-residencial) i aquelles ubicades en polígons industrials situats en la AII i NII -pto crítics NII-Riera dels Reguers.	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: C1, C2, D1- D4 - Delimitació de <i>àrees d'alt valor ecològic</i>, incloïen de forma exhaustiva tots aquells ambients (espais on s'identifiquen hàbitats d'interès prioritari) compresos en potencials corredors ecològics amb paper de connectors comarcals o regionals. - Delimitació d'àrees de protecció de sistemes en infraestructures lineals i al domini públic hidràulic - Delimitació de zones verdes en els eixos principals del nucli urbà - Conjunt de zones verdes ubicades en l'Avinguda dels Països Catalans, Passeig Josep Terradelles, Passeig dels Serts <u>Planejament derivat:</u> - A més a més dels proposats en P2 i P3, el POUM, determina en relació amb aquest efecte mediambiental, els següents instruments d'ordenació: - Pla Especial urbanístic del conjunt Serra Encantada-Saladar amb recuperació i diversificació d'usos de l'autocros - Pla parcial de l'àmbit de sol urbanitzable residencial del SALADAR amb la 'inclusió del corredor verd de la riera de les mines amb continuïtat amb el Pla Especial del conjunt Serra Encantada-Saladar. - Pla parcial del Saladar, amb la inclusió de la zona verda en el límit amb l'horta vella. - Delimitació de proteccions pels elements del patrimoni cultural o natural catalogades - Les mateixes que en P2 <u>Legislació:</u> - Article 3 de la Llei 10/2004, de 24 de desembre, de modificació de la llei 2/2002, del 14 de març, que modifica el article 32 d'aquesta darrera on es fa palès l'interès connector, natural, agrari, paisatgístic, forestal o d'altre tipus en el concepte de sol no urbanitzable. - Llei 6/1988, forestal de Catalunya. - Llei 3/1995, de 23 de març de Vies Pecuàries <i>Altres:</i> - Pla General Territorial de Catalunya - Pla territorial parcial de Ponent (en elaboració) - Les Directrius estratègiques per al manteniment de les connexions ecològiques i paisatgístiques entre els espais protegits (pendents encara d'aprovació). Generalitat de Catalunya. - Llei 7/ 1993, de 30 de setembre, de carreteres de Catalunya - R.D.:L. 1/2001, de 20 de julio, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Aguas. Reglamento del Dominio Público Hidráulico (R.D. 927/1988, de 29 de julio).	
INDICADORS - Superfície total de elements que representen barreres per a la connectivitat - Diversitat biològica i d'hàbitats –en cas d'existir- en els punts crítics.	
RECOMANACIONS: - Establir un programa per la millora, restauració ambiental i promoció de passos de fauna en els punts crítics per a la connectivitat ecològica del terme municipal d'Alcarràs. - Potenciar la funció de corredor ecològic en la SUR-industrial de la NII, mitjançant l'establiment d'espais lliures i zones verdes amb tractaments vegetals adequats ; i en les directrius que acompanyin el PEU del riu Segre, establint acords de gestió amb les administracions competents i amb les empreses concessionàries.	
SUPERVISIÓ El seguiment ambiental s'ha de centrar sobretot en abordar els estudis que permetin analitzar l'evolució dels indicadors ambientals, vigilància de les activitats que comportin risc per l'afectació dels punts crítics per la connectivitat	

EFFECTE:	P4
DENOMINACIÓ: Augment de la diversitat biològica tant dins l'àmbit urbà com dels ecosistemes i agroecosistemes del TM ÀMBIT: Sol urbanitzable i Sol no urbanitzable (AI, HV, EC, SPS) ACCIÓ: Ordenació nous creixements i Ordenació i noves delimitacions FACTOR: Diversitat biològica SIGNE: POSITIU VALOR: Impacte NOTABLE	
DESCRIPCIÓ: Assolint-se els objectius de protecció que determinen els efectes amb signe positiu anteriors (P2, P3 i P4), s'estableixi complementàriament l'augment global de diversitat biològica del terme municipal. No obstant, la regulació específica i l'establiment de punts crítics que requereixen un seguiment especial, en aquelles indrets on es troben els ecosistemes més fràgils o escassos i amb hàbitats d'especial rellevància per a la supervivència de poblacions d'espècies amenaçades, suposen una contribució més directa a potenciar la biodiversitat (ex. Pantà de l'arròs i Pantà Gran –inclòs en Xarxa Natura-, Pantà de les trotes, tossals en sols salins on es desenvolupen comunitats halòfiles d'interès prioritari).	
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: B1-B4, B6-B9, C1, C2, D1-D4 - Delimitació d'àrees d'alt valor ecològic i zones verdes en SUR, així com la identificació de 8 punts crítics per la connectivitat ecològica. <u>Planejament derivat:</u> Tot el planejament derivat indicat en els efectes anteriors assoleix l'efecte descrit, encara que amb una major implicació destaquen els següents plans especials: - Pla especial del Parc Agropecuari de Montagut - Ribera del Segre - Conjunt Serra Encantada-Saladar - Protecció d'elements del patrimoni natural <u>Legislació aplicable:</u> - Directiva 92/43/CEE (Directiva hàbitats) - Directiva 79/409/CEE (Directiva dels ocells silvestres) - Articles 3 i 4 de la Llei 10/2004, de 24 de desembre, de modificació de la Llei 2/2002 d'urbanisme, en referència a la sostenibilitat territorial i la connectivitat territorial de caire ecològic. <i>Altres:</i> - Estratègia Catalana per la Conservació i l'ús Sostenible de la Biodiversitat - Conveni sobre la biodiversitat (5 de Juny de 1992) - Estratègia Global per la biodiversitat (capítol 8) (WRI; UICN; PNUMA) - Llei estatal espècies amenaçades: Real Decreto 439/1990, per el que se regula el Catàleg Nacional de espècies amenazadas (i successives modificacions) - Llei autonòmica: Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals - Anexos de l'Ordre de 5 de novembre de 1984, sobre protecció de plantes de flora autòctona de Catalunya - Pla d'acció a favor de la biodiversitat. Informe de política ambiental internacional. Departament de Medi Ambient - Direcció General de Planificació Ambiental - Directiva marc sobre l'aigua - Avaluació d'impacte ambiental	
INDICADORS - Diversitat biològica en el diferents ecosistemes del terme municipal amb la selecció de dos tipus d'indicadors: un de més adequat per a cadascun d'aquests ambients i un altre més general que permeti la comparació i l'establiment d'una diversitat global del terme (p.ex. diversitat ornítica). - Nombre de tipus d'hàbitats (interès comunitari) present en el TM - Superfície total ocupada per cada tipus d'hàbitat	
RECOMANACIONS: - Impulsar iniciatives de formació i educació ambiental sobre el significat de la diversitat en els ecosistemes en diferents sectors i col·lectius socials. - Fer l'inventari dels ecosistemes del lloc abans d'intervenir-hi i revegetar les superfícies afectades - Mantenir en lo possible la complexitat natural de la vegetació potencial del territori i protegir els ecosistemes singulars del lloc d'intervenció - En cas que existeixi alguna espècie vegetal o de fauna d'interès a la zona afectada o als seus voltants (ex. incloses en hàbitats d'interès prioritari: sols salins, comunitats xerofítiques, etc.. o arbres de gran port i amb bon estat sanitari) es procedirà al seu desallotjament amb la finalitat d'evitar possibles danys accidentals com a conseqüència del trànsit de la maquinària i la seva posterior replantació en el mateix lloc, si és possible (cas de ubicar-se una zona verda), o al seu entorn. - Trasllat d'arbres ornamentals i monumentals que puguin ser afectats per les obres - Aconseguir una mínima reducció de les superfícies vegetades i arboritzar el conjunt. - No treballar durant hores nocturnes amb la finalitat que els llums i sorolls de la maquinària no molestin a la fauna - Adoptar mesures que minimitzin el soroll que provoquen les màquines durant el dia - Les zones verdes replantejades haurà de tendir-se a revegetar amb espècies autòctones, que complementàriament afavoriran l'estalvi d'aigua i la reducció de l'ús de fertilitzants.	
SUPERVISIÓ El seguiment ambiental s'ha de centrar en l'anàlisi de l'evolució dels indicadors ambientals.	

EFFECTE: P5
DENOMINACIÓ: Manteniment de la identitat paisatgística del TM ÀMBIT: Sol urbanitzable i Sol no urbanitzable (AI, HV, EC, SPS) ACCIÓ: Ordenació nous creixements i Ordenació i noves delimitacions FACTOR: Qualitat del paisatge SIGNE: POSITIU VALOR: Impacte POC DESTACAT
DESCRIPCIÓ: La zonificació del sol no urbanitzable proposada permet mantenir les pautes característiques dels diversos tipus de paisatges existents en el terme municipal, diferenciant les tipologies bàsiques; horta vella, planes cerealístiques i els seus elements d'estructuració i de connectivitat: riu Segre, All i Nil, Clamor de Vallmanya- Racons del Llop i tots el tossals, basses-pantans, canal de Catalunya i Aragó i sèquies que es van trobant arreu del terme. La consideració d'una categoria de protecció especial per a tots aquests elements, i, en els de major interès ambiental, un tractament urbanístic específic, tenen com a objectiu principal evitar que es degradin i a la vegada afavorir una percepció positiva dels mateixos. En el sol urbanitzable industrial als marges de les carreteres principals que creuen el terme, l'adopció de les zones i els criteris d'ordenació prescrits, senten les bases per a una adequada integració paisatgística d'aquests àmbits amb un major impacte visual.
IMPLEMENTACIÓ: Objectius de Protecció: A1-A4, A6, A7, B2, B5-B7, C1-C3, D1-D4 • Delimitació d'àrees d'alt valor ecològic en SNU i zones verdes en SUR • <u>Planejament derivat:</u> Tot el planejament derivat indicat en els efectes anteriors assolirà l'efecte descrit, encara que amb una major implicació destaquen els següents plans especials: - o Parc agropecuari de l'entorn de Montagut - o Ribera del Segre - o Conjunt Serra Encantada-Saladar - o Catàleg del patrimoni arquitectònic, cultural i natural - o Plans de Millora urbana • <u>Legislació aplicable:</u> - o La Llei 2/2002, d'urbanisme, remarca la funció del planejament respecte a la qualitat paisatgística, mitjançant l'adopció de tota una sèrie de mesures per fer-ho efectiu (qualificació del sol, regulació de paràmetres, criteris d'harmonització formal i compositiva de les edificacions, catàleg de bens protegits, etc.) - o Article 3 de la Llei 10/2004, fa pales la necessitat de preservar els valors paisatgístics d'interès especial així com la seva identitat, mitjançant la incorporació de les prescripcions adequades perquè les construccions i les instal·lacions s'adaptin a l'ambient on estiguin situades o bé on s'hagin de construir i no comportin un demèrit per als edificis o les restes de caràcter històric, artístic, tradicional o arqueològic existents a l'entorn. - o Article 3 de la Llei 10/2004 adreçades a la integració de les edificacions en el territori i en la disposició transitòria primera estableix quines condicions es poden autoritzar actuacions de rehabilitació de masies i cases rurals si no hi ha catàleg i actuacions d'ampliació d'edificacions existents legalment implantades. - o L'autorització d'obres i usos del sòl no urbanitzable ha de garantir en tots els casos que, atenent els valors que el pla d'ordenació urbanística municipal protegeix o preserva i les finalitats que persegueix, en transformin la destinació o la naturalesa o bé lesionin o impedeixin la realització dels dits valors i l'assoliment de les dites finalitats. - o En el procediment per a la aprovació de projectes d'actuacions específiques d'interès públic en sòl no urbanitzable: si no estan incloses en PEU, ha de contenir un estudi d'impacte paisatgístic <i>Altres</i> El Conveni Europeu del paisatge (Florència, 2000)
INDICADORS • superfície protegida per raons d'interès paisatgístic
RECOMANACIONS • Durant La fase d'execució del planejament: - o S'evitarà la formació de superfícies de contrast amb l'entorn, disminuint l'impacte visual que es pot produir entre les superfícies artificialment formades i les existents, sobretot en el cas de benzineres i de les edificacions traslladades al sòl industrial - o Es dotarà els elements de la nova construcció d'una tonalitat cromàtica que pugui disfarçar l'entorn, amenitzant línies i relleus amb l'entorn immediat. - o Atenent a les dotacions actuals es proposa com a mesura complementaria el soterrament dels trams de xarxa elèctrica en els nous creixements i en els trams existents dins del nucli urbà, sempre que sigui tècnicament possible. - o Tot nou creixement s'haurà de desenvolupar seguint els criteris de sostenibilitat i estalvi energètic que permetin conjuminar el creixement del nucli amb els seus valors històrics i paisatgístics d'acord amb les noves tecnologies energètiques i de comunicacions; així com evitar que es perdin els valors tipològics i cromàtics tradicionals
SUPERVISIO • El seguiment ambiental s'ha de centrar en l'anàlisi de l'evolució dels indicadors i en el control de les determinacions prescrites en la normativa

6. VALORACIÓ GLOBAL I JUSTIFICACIÓ DE L'ORDENACIÓ PROPOSADA

La afectació ambiental de la proposta d'ordenació elegida en el municipi d'Alcarràs, té com a principal condicionant la seva situació en el context territorial del sistema urbà de Lleida i el seu elevat potencial productiu des d'un punt de vista agropecuari. Aquest escenari econòmic i territorial, imposa una gran tendència de creixement de sòl urbà (en qualitat de gestor d'aquest potencial) i una notable pressió ambiental tan en l'àmbit urbà com en el rústic. La pressió ambiental esmentada un cop assumida i processada en la proposta d'ordenació que es presenta, es tradueix finalment només amb dos impactes de rellevància que són els que fan referència al factor "consum de sòl urbà" i "consum d'aigua i sanejament" tot i que aquests dos efectes porten implícits un augment de la densitat d'infraestructures, amb major incidència en el sòl no urbanitzable no forçosament del propi municipi.

En relació a l'**abastament d'aigua**, el creixement previst tan urbà com residencial contempla la suficiència del recurs degut al sistema de reservoris (pantans d'Alcarràs) dels que actualment disposa el municipi, especialment si es té en consideració que el subministrament d'aigua per als usos agrícoles i ramaders prové de la mateixa font, i que la substitució d'aquest ús pel industrial, sobre tot en els moments puntuals de major consum agrícola coincidents amb els de més carència de reserves, normalment comportarà un consum inferior d'aigua. Tot i així, en el planejament derivat s'haurà d'aplicar una normativa particular de cada sector amb un anàlisi detallat de les necessitats d'abastament suplementari que el seu desenvolupament concret comportarà, en funció de l'assignació definitiva d'usos, de la distribució de zones lliures d'edificació i de la gestió concreta de l'aigua que implementi cada pla.

Així mateix, cal destacar que el tractament global del sòl no urbanitzable proposat, garanteix unes condicions més favorables per la retenció de l'aigua a l'aqüífer i una millora de l'eficiència i funcionalitat del sistema hidrològic.

Pel que fa al **sanejament**, l'actual EDAR d'Alcarràs està dimensionada per absorbir una càrrega d'aigües residuals corresponent a un increment del 20 % de la població.

Tanmateix, el creixement residencial un cop desenvolupat al màxim el planejament derivat que contempla la proposta, podria sobrepassar la capacitat de depuració prevista inicialment. En aquest cas, existeix la possibilitat d'ampliar les instal·lacions dins el mateix espai de l'equipament actual, sense que sigui necessari una futura ampliació o requalificació de sòl.

En els àmbits industrials de nou creixement, la proposta contempla als plans parcials com la figura de planejament on es concretaran tots els aspectes relacionats amb el sanejament, tan jurídic-administratiu com tècnics, i en qualsevol cas, en cada un d'ells s'haurà d'incloure la construcció d'una EDAR pròpia que serà finançada pels promotors del pla. L'adequació de les instal·lacions i el seu funcionament es farà d'acord al Decret 130/2003 de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis públics de sanejament.

En tot el nou desenvolupament urbà, la proposta contempla una xarxa de sanejament separativa (pluvials/residuals).

Altres impactes negatius, com ara l'augment d'immisions contaminants, soroll, etc.. només vindrien a tenir un impacte apreciable, un cop desenvolupat i executat tot el planejament programat, i sempre amb categoria de compatible, considerant un context comparatiu regional. Aquests impactes negatius quedaran minimitzats per les mesures correctores proposades, per l'aplicació de la normativa sectorial (veure quadres pags. 55 - 74) i en especial en els aspectes que fa referència la Llei 3/98 de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'administració ambiental i les mesures correctores proposades en aquest informe.

D'altra banda, l'esforç de planejament directament vinculat amb les principals problemàtiques del municipi, ha cercat igualment la coherència amb el model previst de creixement i el que estableix el Pla General Territorial de Catalunya, tot i adoptant una proposta d'ordenació que esmorteix les principals afeccions identificades.

Les actuals i noves necessitats de sòl urbà, podrien incidir sobre el terme municipal agreujant les problemàtiques actuals identificades: dispersió del nucli urbà, consum de sòl i aigua, degradació de l'horta i del riu, i la incompatibilitat del desenvolupament agropecuari amb la conservació dels hàbitats natural i diversitat biològica, que al seu

torn repercutiria negativament sobre la competitivitat actual de la pròpia activitat productiva.

En aquest POUM s'ha fet un esforç en cercar les alternatives que minimitzessin i, fins i tot, inverteixin aquests tendències negatives implícites del desenvolupament actual considerant la capacitat econòmica i social del municipi. Donat que sovint les causes últimes que desencadenen les principals problemàtiques són les mateixes, les solucions proposades mantenen també un elevat grau d'interrelació. S'ha considerat per això com un element de decisió determinant, els potencials efectes sinèrgics que les diferents alternatives aporten, la qual cosa fa que molts dels objectius de protecció fixats puguin tenir repercussions similars sobre els diferents vectors ambientals.

L'alternativa plantejada promou la **compactació de l'assentament urbà** que reforça els eixos territorials ja considerats, mentre que limita els incipients creixements dispersos al voltant de les parcel·lacions irregulars situades en sòl no urbanitzable. S'estableix amb els teixits urbans existents continuïtats morfològiques i tipològiques tot incorporant millores en les condicions d'habitabilitat dels nous creixements urbans. Això fa que es pugui introduir elements que **afavoreixen la cohesió social** al no generar teixits inconnexos o especialitzats per una determinada tipologia residencial.

Es separa, però, només les zones industrials amb major incidència ambiental, i es potencia el creixement de la zona industrial seguint els eixos viaris principals N-II i A-II, que reforça el **seu valor supramunicipal**, contribuint a la millora del teixit industrial de tot el sistema urbà de Lleida i incrementant la implantació d'una economia de base més industrial a la població.

D'altra banda, aquest model compacte garanteix **l'accessibilitat de tota la població als serveis bàsics**, entre els quals es destaca el subministrament elèctric, l'abastament, el sanejament d'aigua i la recollida de residus sòlids urbans. En relació a aquest aspecte que pot incidir en la configuració del paisatge urbà, s'han establert les condicions estètiques del nucli antic i de les noves zones urbanitzables.

El tractament de la vialitat, s'ajusta i és coherent amb els creixements previstos, justificat pel grau de instauració dels actuals eixos viaris de mobilitat interurbana. La ubicació i l'extensió dels nous emplaçaments industrials i comercials així com la consolidació dels existents (Tossalet Roig, Polígon industrial del Revés), es fa en

concordança amb les necessitats actuals i futures donat a que s'ha incrementat notablement les possibilitats de connexió degudes a infraestructures com el TGV i l'autovia AII. D'aquesta manera es permet la concentració d'aquest tipus d'activitats en els àmbits amb millors prestacions, que al seu torn, i dins d'un marc territorial ampli, millora la incorporació de **lògiques de mobilitat sostenible, l'eficiència energètica i el consum de sòl global del territori**. Aquesta localització de les activitats en els llocs més accessibles des de la xarxa viària bàsica permet la seva agregació a les xarxes supramunicipals de transport públic, evita la congestió de trànsit en el nucli residencial i afavoreix la utilització de modalitats alternatives a l'automòbil en els transports interns, amb la incorporació d'itineraris continus de vianants i de bicicleta en els sistema d'espai lliure.

Igualment la proposta incorpora lògiques de mobilitat sostenible a escala de sistema urbà, ja que permet implantar les noves activitats en un dels corredors del sistema que, tot i tenir uns nivells comparativament baixos d'intensitat de desplaçaments viaris respecte a altres corredors del conjunt, té unes capacitats viàries i d'accessibilitat superiors als primers, contribuint per tant a l'equilibri global del sistema urbà.

L'ordenació dels creixements en els límits urbans que es troben al costat de l'horta vella del nucli d'Alcarràs, es configura de tal manera que es **preserva el sòl agrícola de qualitat i menys fragmentat**, alhora que es garanteix la seguretat hidrològica dels assentaments urbans. El disseny adoptat permet fixar un límit precís del creixement urbà coincident amb els límits de la zona inundable, mitjançant l'establiment de zones verdes que afavoreixen la permeabilitat entre els diferents àmbits (urbans i rústics), alhora que comporten un factor de seguretat addicional davant riscos hidrogeològics. Complementàriament, la regulació establerta impedeix la proliferació d'usos incompatibles amb l'activitat agrària i la dinàmica hidrogeològica, especialment en l'espai comprès entre el nucli d'Alcarràs i el riu Segre.

La proposta fa un especial tractament de regulació de l'horta vella de tal manera que promou la connexió entre el nucli i el riu, recuperant els valors natural i funció socials d'aquest. S'estableix determinacions de parcel·lació, d'edificació i d'usos que afavoreixen el manteniment de l'activitat agrària, així com la seva diversificació, contemplant els horts familiars i la pràctica de l'agricultura ecològica com mesures davant l'actual abandonament que pateixen les parcel·les de mida reduïda.

El tractament del sol no urbanitzable té en compte el caràcter dominant de la plana agrícola situada en les terrasses altes, **sens perjudici dels valors naturals i els signes d'identitat paisatgístics del territori**. El POUM defineix i regula zones de protecció especial no només vinculades als hàbitats d'interès prioritari o inclosos en la xarxa natura sinó també tots aquells que **mantenen un funcionalitat dins l'agroecosistema o serveixen d'elements de connectivitat ecològica**. En aquest sentit es diferencien tota una sèrie d'àrees de valor ecològic, especialment dins àmbits del territori que poden representar barreres ecològiques. Aquestes àrees esdevenen com a punts crítics per la connectivitat i la major part van associats a infraestructures lineals com són; diversos punts del TGV, de l'autovia i la NII (Racons del Llop, Clamor de Vallmanya i Vall del Gallo, canal de Pinyana, riu i ribera del Segre etc...). A aquests punts, s'afegeixen altres dins del sol urbà i urbanitzable que mantenen la mateixa funció, encara que es regulen com espais lliures o zones verdes (continuació de la Vall de Miret –reguers-; Riera dels reguers, Saldar i basses d'Alcarràs).

Molts d'aquests espais, el POUM, els integra en Plans Especials Urbanístics on es contemplen tan el desenvolupament de programes de restauració ambiental com iniciatives lúdiques i educatives diverses, tal com s'indica en l'articulat normatiu de la proposta de POUM. Aquest plans tenen l'objecte general de promoure, especialment en aquells àmbits que avui dia estan més degradats, **la seva rehabilitació econòmica, la cohesió social al afavorir la diversificació d'usos, i la connectivitat ecològica territorial**.

PLANS ESPECIAL URBANÍSTICS	OBJECTE
PE 1: RIBERA DEL SEGRE	Tractament global del riu on es concretin les pautes per als espais que poden diferenciar-se i que conformen un corredor al llarg del seu traçat de nord a sud.
PE2: AGROPECUARI DE L'ENTORN DE MONTAGUT	Redescoberta i preservació dels espais agrícoles de l'entorn de Montagut.
PE 3: : CONJUNT DE LA SERRA ENCANTADA-SALADAR	Recuperació de la Serra de l'Encatada i d'una mostra d'hàbitats halòfils d'interès comunitari prioritari, tot i fent compatible usos esportius, de lleure i agronòmics.

Les recomanacions que conté el present informe ambiental sobre efectes que la proposta d'ordenació representa impactes ambientals positius acaba de configurar el nou marc ambiental que el POUM pot representar al municipi, així com els principals continguts que el planejament derivat ha d'anar incorporant a mesura que es desenvolupi.

9 SÍNTESIS I CONCLUSIONS

El planejament adoptat cerca i estableix alternatives coherents amb els dictàmens del Pla General Territorial de Catalunya, relatives al desenvolupament que ha de tenir el municipi, amb una proposta d'ordenació, que esmorteix les principals afeccions identificades i suposa una millora ambiental i paisatgística del municipi.

Les principals diferències territorials que configuren el teixit econòmic, i social d'Alcarràs queden en part condicionades per l'estructura física del terme i en part per la seva situació geoestratègica. Així, cal apuntar dos àmbits diferenciats: l'espai comprès entre la Autovia i el riu Segre, amb àrees industrials i l'horta vella, i la resta de terme, al nord de l'autovia que representa un àmbit territorial de vocació bàsicament agropecuària intensiva (granges i cereals de regadiu).

En la primera situació (àrees d'indústria i horta pròximes al nucli d'Alcarràs), l'esforç de planejament s'ha centrat en trobar la integració de les infraestructures viàries, el límits del sòl urbà, i el sòl urbanitzable amb l'entorn agrari tradicional i el riu. Així mateix dins aquest àmbit, s'haurà de tenir un especial èmfasi en que el planejament derivat faci previsions detallades en referència a l'abastament i sanejament, i incorpori la documentació, els certificats necessaris per a permetre el seu desenvolupament.

Els cultius, on hi predominen els conreus de fruiters de pereres i pomeres, s'instal·len en les terrasses baixes de la plana d'inundació del riu que gaudeixen dels millors sòls agrícoles, per la qual cosa poden entrar en competència amb altres usos com l'urbà i/o industrial.

El POUM valora doncs, les diferències existents, quan a qualitat edàfica, de tot el sector que envolta el nucli urbà d'Alcarràs, així com l'abast de la superfície amb risc d'inundació del riu Segre.

En l'espai agrari intensiu ubicat en les terrasses altes i mitjanes del terme, amb sols menys aptes pels conreus de fruiters de fruita dolça, aquest tipus d'explotació del sol exerceix un fort impacte sobre el medi natural, produint una forta fragmentació ecològica que genera unes comunitats vegetals molt empobrides.

En aquest context és important conservar els tossals en els que encara resten comunitats vegetals testimonis de la màquia de garric i arçot, o aquells espais, especialment els que es troben en sols salins, ocupats per comunitats estèpiques-halòfiles que han estat considerades de gran interès per a la conservació d'hàbitats dins la Directiva Comunitària.

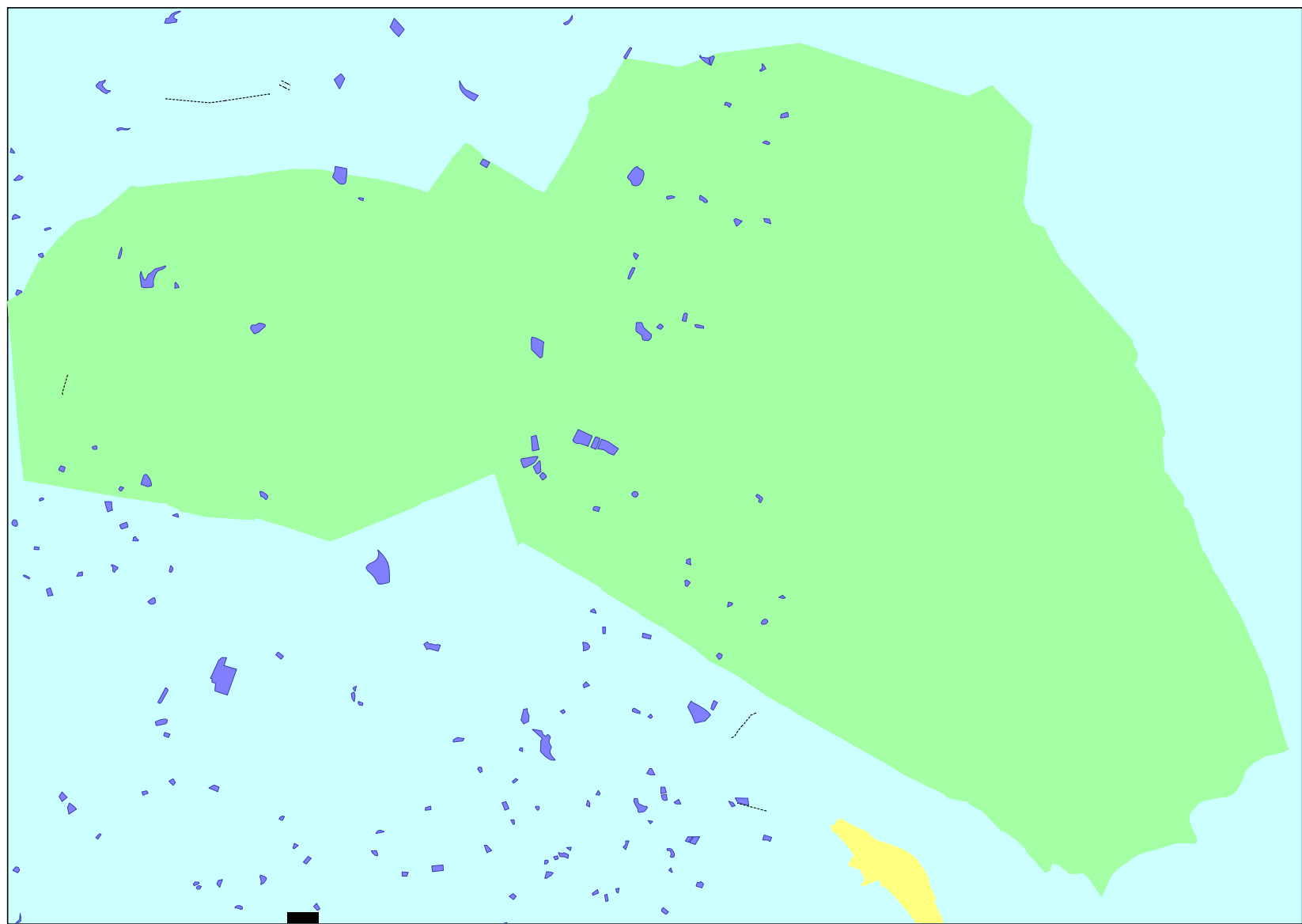
Igualment, les pinedes plantades als anys 50 en molts tossals, sobretot de la zona més propera a Vallmanya, constitueixen un exemple de valor de planejament del territori amb una notable sensibilitat paisatgística. A més, aquestes formacions adquireixen un gran valor ecològic al representar un fre a l'erosió i afavorir la recolonització de la màquia donat l'ambient més ombrívol que es genera dins el bosc.

Un altre element natural que destaca dins d'aquest espai territorial i pel que cal desenvolupar una regulació del sòl adequada, el constitueix les comunitats aigualoses associades tant a ambients aquàtics naturals (rieres, surgències) com a les basses i sèquies de reg. Aquestes comunitats tenen una gran contribució a augmentar la diversitat biològica dins d'una àrea tant homogènia per la gran extensió dels conreus herbacis.

A partir d'incorporar aquests objectius generals i l'anàlisi detallat dels efectes mediambientals que es deriven de la proposta d'ordenació plantejada pot considerar-se que les solucions urbanístiques plantejades desplegaran unes directrius i models d'ocupació del sòl d'acord amb les necessitats actuals del municipi i d'importància també a nivell supramunicipal, sens perjudici del medi ambient, i en especial, del paper que tenen alguns components natural del municipi, com a connectors ecològics especialment en l'àmbit comarcal i regional.

Si mes no, cal seguir amb atenció l'evolució dels indicadors ecològics suggerits, durant i després la implementació del planejament derivat; en especial d'aquells que fan referència a la ribera del riu Segre, al tractament dels espais lliures ocupats amb zona verda dins l'àmbit urbà i que es situen limitant l'espai de l'horta vella i els dos reguers, un situat en zona urbanitzable, dins els camps abandonats d'arròs (el Saldar) i amb risc d'inundació, i l'altre, en l'espai que travessa el sector industrial en direcció a Lleida.

Es suggereix també donar impuls a una Agenda 21 local que pugui aglutinar les mesures correctores, recomanacions i un programa de vigilància que permeti el seguiment ambiental del planejament proposat.



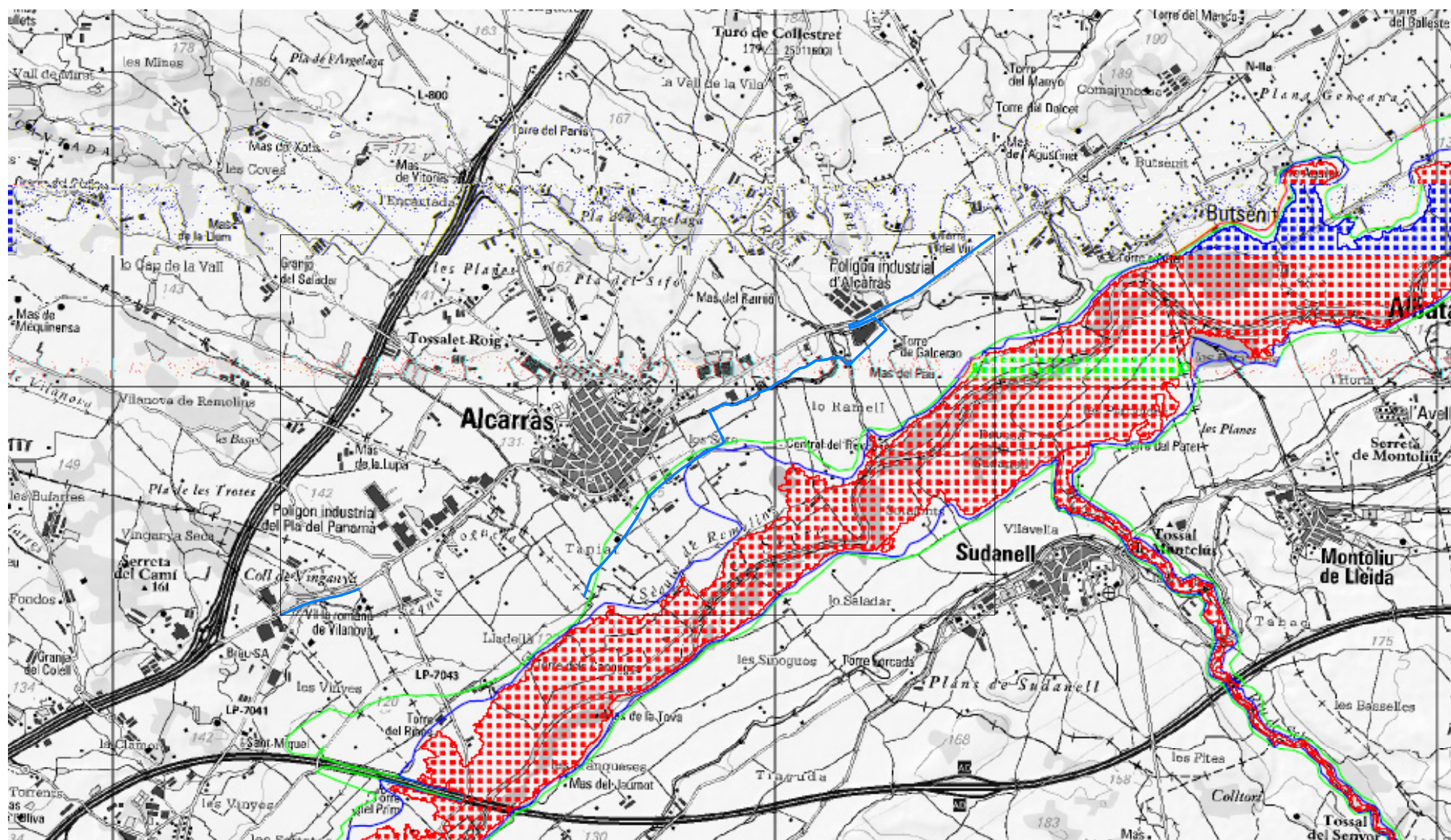


Figura 4. Zona inundable — confrontat amb el límit urbà —

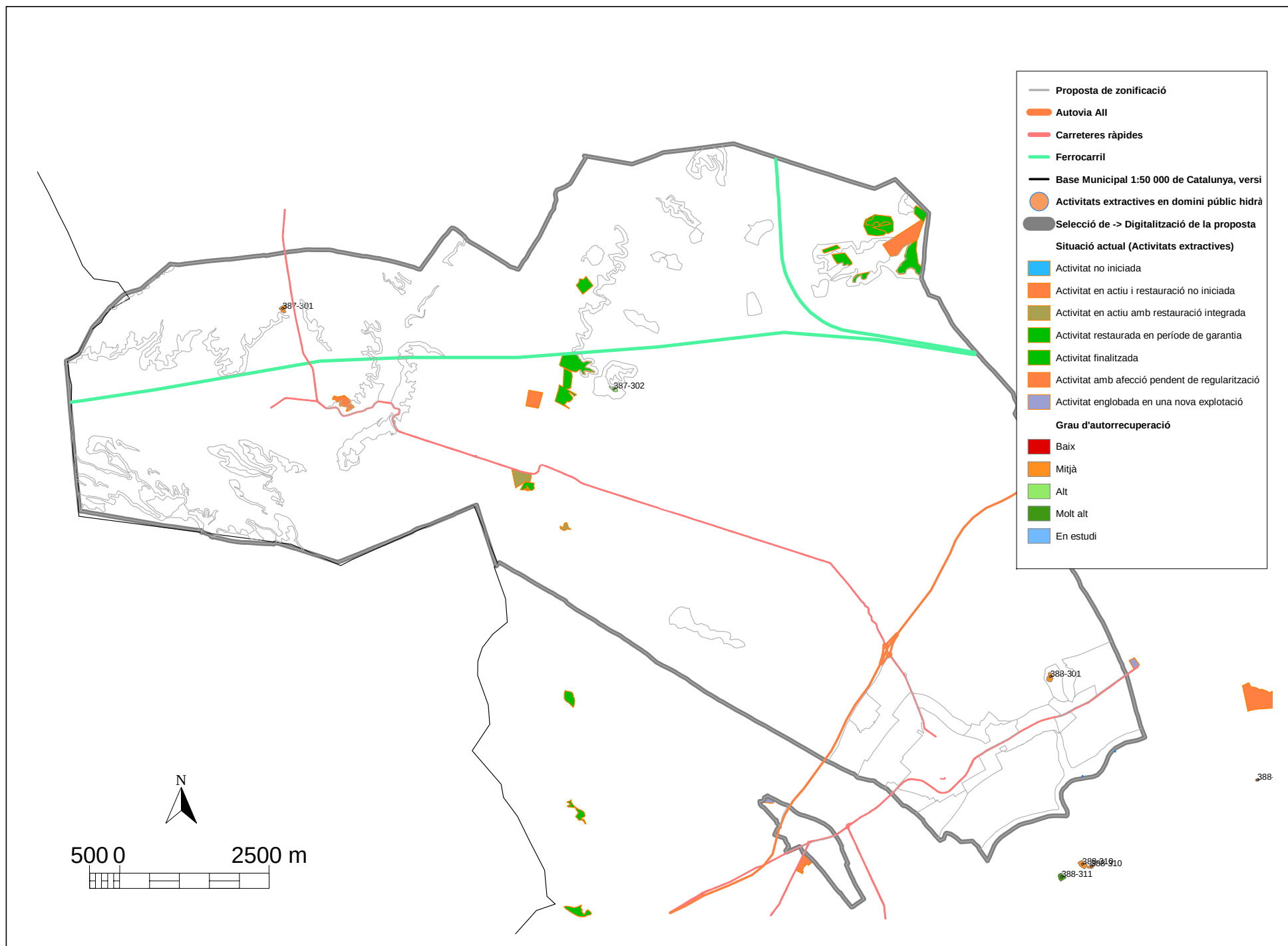


Figura 5. Activitats extractives dins del marc de la proposta de zonificació del sòl no urbanitzable